بازرسی شد
۳۷ - ۳۶

بازدید شد
۱۳۸۳

۹۰۷۹ ـ ن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجموعه مراثی و نوحه
مؤلف
موضوع
شماره قفسه ۹۲۵۷
شماره ثبت کتاب ۸۵۵۱۵
۱۱۹۸۷

۹۲۵۷

نوازلکین گوروب سحرلرده ... وقتده برپرده امیرالمؤمنین
وقتی داد ... ابن زیاد ... سندن لام حسین ابو ... تعظیم
... جلالت ... لباسیله ... حسین ... شاه ...
گیدوب ... حسین ... اوصالحلر ... [illegible]
بیزی ابن زیاد ... وقتده تمام گوزلری ... عورت ... [illegible]
که ابن ... امام ... لباسیله گیدوب ... [illegible]
... توب گوزدن ... بول ... برپرده ... [illegible]
اولدیلر ... هردم ... بو ... دیدیلر گورسون ... [illegible]
بیت توقفت ... که آغا ... حسینه گوزه دیر که ... [illegible]
تو ... بلند اولدی آواز ... و ... سبحان ... [illegible]
... بلند اولدی ... حسین ... گوزنده ... [illegible]
که ابن بیت ... اودوست ... با ... [illegible]
... ایرلر ... دست ... [illegible]
... که ... آه ... [illegible]

بیت

...	...
...	...

... حسین ... خوب ... اوران

آقا ... آنا ... زینب ... اوغول ... [illegible]

بیت

...	...
...	...

آقا اکبرین آناسی دیردی ... اوغول ... قربان اولوم

... نوجوان اوغول ...
...

آقا حسین زینب دیردی ... قربان اولوم ... [illegible]
... زینب ... [illegible]

بیت

...	...
...	...

ایلک ... ابن ... تمام ... [illegible]
باشلادیلار ... [illegible]

...	...	...	...

[illegible]

... [illegible]

تمام ... حضرت ... حسین ... [illegible]
... [illegible]
... روایت ... اولدی ... [illegible]
اولدی ... که امام حسین ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

اغلا اغلا کوزلرده [illegible]

[illegible]

خلاصهٔ کلام ایمدی بیتی حلیده داخل ایلدیلر جلبون سوزیلر

[illegible]

خلاصه کلام ایلکه جناب زینب خاتون [illegible]

[illegible]

باعث اولان انسان [illegible]

[illegible]

ایلکه عمر [illegible]

[illegible]

خلاصه کلام ایلکه ایکی بیتی حلیده داخل ایلیه دیلر حلبده [illegible]

[illegible]

نا بلکه او ایرانلی [illegible] الان جناب [illegible]
اولاعمو [illegible] قولارن [illegible] اولوب دره ویدی ای عموز [illegible]
کیدیرم اسباب [illegible] کیمون [illegible] کیدیم [illegible]
کیوم [illegible] دره [illegible] برکیوم [illegible] کیدی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ناله [illegible] دره [illegible]
[illegible] دره ویدی [illegible]
[illegible]
دره ویدی [illegible]
[illegible]
یا لثارات الحسین ناله [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

یا لثارات الحسین [illegible] امام حسین [illegible]

[illegible]

غیرت حمیت [illegible]

[illegible]

کتبه نالکه اتفاقی ایدین بر کوزی نهان اولدی کوردیلر
بر دسته آتونلنک اولدی دره جمله تفنگ چکلاییدیلرکه دشمندر
که نالهٔ یاد و فغانلر که دیدیلر همّت قیلدیلر بر قوّه حلقه یاخشیله
قوپوب لام حسین تعزیه سنی قوپوب ابوالاسود دیدی قاراق
لام حسین طرفندن یاخشی سف اولسون ایلکه هنرده بو سوزی
ایشیتدی فی الارض ابوالاسود بو جنونه صنعلوب بر پاره اتلانیلر
اوندن صوره قوشولان بر بریته ملحق اولوب واحسیناه واعلیتاه
دیه دیه بودم سنه بر ناله که دیدیلر که عظیم نامیون اولدی آواز
طبل شادی دهدار کوس نفیر اشتمانه بلندی اولدیلر مسلوم اولدی
که بولار دشمن قوشونیده اهل بیت حضرت عصمت تمام ایدیلر
دره دیدی من نیزه قربان اولوم کلون برکوشهده پنهان اولان
تا که جکلو لوب برکوشهده پنهان اولدیلر خنجر جکو دیلر تا که
انتقام آلسونلر ناله کوردیلر شمشیر حسین ده جلوهله
کوفیان یاد قلاشدیلر قولاق ویردیلر کوردیلر که بیلمیشیس
کلوکه بلالسیدن ایری دوشن آه ورکمی ... در دره دیدی
من سیزه قربان اولوم قوپون کوردم بو نیشی ... جناب زینب

که آلسوم سن ایچون اقلیم بودم مختار
اوروری با شیمه شمشیر اهلین دیه کردار
دره ایله که بو صداده ایشیتدی شروع ایلدی آغلاماقه دیدی
ای ابوالاسود بو منم لام امام حسینون زینب اولو باجی سیدهٔ زناه
کوردیلر بر آواشق سسی کلدی کوردیلر که دیدی ای منم ... قربان بابا
... زینب خوار اولان اولان بابا دار کربلادر

دره دیدی ای یاران دخی بو سس منیم لامون قزی سکینه نک سسیدر
لا دربست قولاق ویردیلر کوردیلر که سکینه بو نوع صداهر بیدر

ایلکه دره برجا کلاز سوزلری ایشیتدی ... طاقت قالمیوب

ویبدی ای ابوالاسود اوز دخی موندن آرتوق ... بو صدادر
بو زینب نک سوزلری منیم باشیمه ای ابوالاسود قولاق ویر
قولاق ویر بو کرا اهل بیت الدیلر منی سیز دوده ... حالینی خوب بیلیر
ایلکه ابوالاسود دره دن بو سوزی ایشیتدی بردن غیرت جلب
چونکه کلوب ایمدی بردن سسلندی یا لثارات الحسین
مظلوم دیوب بردن کیمدان خنجر یا علی کیان بردن
اوز برین لشکر شقاوت اثره اوردیلار اهل بیت بیله
تصور ایدیلر ایلدیلر که دشمن قوشونیدر تمام دوده کوردن
اشتهار ... دایکی واعلیتا دیه دیه دره اوزین جناب
زینبه ایتوردی دیدی قورخمیون من سیزه قربان اولوم بزلر
کلمشیک سیزلری بو ظالملردن الیندن آلاق ایلکه جناب زینب
... آمین ایشیتدی ... حسین کلثومنک طرفینه دیدی
باجی کلثوم بزه کومک کلوب دعا ایله بولی اولقدر
جناب زینب کلثوم ال دعایه کوتوروب دیدیلر بار
پروردگارا ... بزه کومک اول دره الصدف دیدی
سیزه قربان اولوم سعی ایلیون بلکه اهل بیت بولاردن
الان جناب زینب دیردی ای سیزه کومک اول یون
بزلره رحم ایلیون کو بابو طورلر دیردی

دره دیدی ای یاران ... بو سس منیم لامون قزی سکینه نک
سسیدر لا دربست قولاق ویرون کوردیلر بو نوع صدا ایلیدیر
ایلکه هر زاره زینبدن بو سوزلری ایشیتدیلر
غیرت جمیتدی چونکه کلوب دره دیدی سیزه
قربان اولوم جناب زینبنک سوزلری منیم باشیمدادر
تیز اولون زینب ده باجیسی بو ظالملرمن الیدن خلاص ... کلام
هر طرفدن ... دشمنه تکک ایلدیلر اما سکینه دیردی خدا اوند
سن بزیم قوشونه بزه کومک اول ... دره ... جنک
مردانه ایلدیلر ... دره کصدف کوردیکه بر باش نیزه
اوجنده قرآن تلاوت ایلیردهم دیردی لا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم ... دیردی سیعلم الذین ظلموا ای
منقلب ینقلبون دره ایشیتدی اوز بزینه قلم ایلیون
لا ... بس ... مولانون مبارک ... سنک پنهان
ایلدی دره ... محمد ... که حضرت

حسن ... اسمعیل ...

که حضرت عباسک باشی اوستا بدن جدا اولدی عقیلک ...
سوزن قلم ایلدی حضرتک مبارک باشی ... قالدی ایزدن
اشک فشانلق دره ... نوب سکینه باشیدن ...
جناب کلثوم سسلیدی که ای جوان او باش ...
با غوریکا باسلدین اولدن باجسی اولسون دره ...
دیدی ای امیر آیا بو باش کمنک باشیدر دیدی ای
جوان قوی دیوم کوکلنک باشیدر کاش اولون باجی
اولیدی بیله گونلری گورمیدی

نظم

اوزیش جناب ...	...
...	...

ویردی دیه که حفظ حضرت عباسین ...
کو توروب ...
هردم سسلندی ...
جالنفیس ...

سالن ...	...
ایدرن ...	...

خلاصه ... جمیع ...
...
...
...
...

...	...

فلک ...	شهید اولدی ...
جرخ ...	شاهه اسیر ... کیدرم

جناب سکینه ...
دیردی ...
سنن ...
...

اسیر اولدوم ...	...
علاج ...	...

آه سکینه ... جناب سکینه ...

هزار حیف که ... داوراندی ... باش ...

گلشن ...	اتام ...
کوزلریم ...	شاهه اسیر دور کیدرم

آه ای سکینه جناب سکینه ... جمع ...
تنوع ... کلو ...
سنن ... کوزلریم ...

گلشنده گلیم ...	باجلریم ...
با ...	شاهه اسیر دور کیدرم

بزیده ...	کیده سکینه ...

قطاریم ...	...
گلشن ...	شاهه اسیر دور کیدرم

آه سکینه ...
نانکه کوردوم ...
حزین ...
ایچوب ...

وصیت ...	...
...	...

ای شعر

لوحه

ای شعر ...	...
...	شاهه اسیر دور کیدرم

دیدی آه ...
بر ...

...	ای سر ...
رحم ...	...

دیدی ای ...
اگر ...

گلو ...	...
آتا ...	شاهه اسیر دور کیدرم

...	...

آه سکینه ...
فراش ...

...	اتام ...
...	...
...	...

زینبک سیدی انگار خنجر ایله سیناسی
کتان معرکه قلدی بینک قوز خیابان

سید ابو طالب علیه الرحمه دن روایتدر که ...
براوخ جناب امام حسینک ... ضعف
غالب اولوب او زینج لشکردن کناره چکوب ...
دیر ایدی اول سون الله او جنابک ... یاتدردی
کورودیم ایله که جناب ... ملعون بر
دنش کوروب او جنابنک آتندن ... اودر
ادمولازن مبارک سقا ... براه
جکوب بو زینب فلکه باخوب دیدی ای فلک

... جناب امام حسین ...
یا امام زمان ... جناب امام حسین ...
کلوره دیر ای امام زمان ...
امام حسین بر صدا ... اولدی

بو زینب ... که امام حسینک
سمع شریف ... هندستان و زیر ...
جزیرہ هندستان ... عراق ...
... پادشاه ...
... کچن ...
... پادشاه ...
... پادشاه دیدی ...
وزیر ... امام ... وزیران ...
... امام زمان ... صدای کلدی ...
... پادشاه دیدی ... کوردم بر
... صدای کلدی ... پادشاه ...
... امام زمان ... صدای کلدی ...

آه ای سغیر او وقتده ... جناب زینب خاتون
برابرنده ... جناب ... عابد
ایلدی ... زبان ...
ایلدی جناب ... طاس
کلاهی کوروب ... ای خاتون بزنام
... الیمیزده خوفمز ... که بزلر
درست ... ای خاتون ...
باشین ... که اودکیم ... کلوب
... خلاص اولام
جناب سید سجادنون باشین کوروب ...

... صورته ... جناب امام حسینک باشین جناب زینب
... صورته ... جمع ایدوب ...
... پادشاه ...
... کوروب ...
... بلا ...
... جناب زینب خاتون ...
جمع ایدوب ... زمان ...
... اولدی تمام شد

تمام شد

بوزره سقا اکرده آلرده اولوب مبارک یوزلرندن دها سیلندن
قان توکولر [illegible] سالب [illegible] پرآه چکوب
اویانه بو یانه باخاردی [illegible] وزیر [illegible] اولایدیم [illegible]
[illegible] آه وا ویلا
قطعه

[illegible]

آه شبعده وزیر ایله که [illegible] حضرت غائب الطف
[illegible] بو دیوب [illegible] که [illegible] جگر پاره [illegible]
[illegible] قوبوب [illegible] جوان [illegible]

[illegible]

ایله که [illegible] زبان [illegible] اولولارن
[illegible] ایله که [illegible] قویدی [illegible] ایا قربه دیدر [illegible]

بوکلام

بوکلام زبان ایله که [illegible] جناب [illegible] عرض ایلدی

[illegible]

وزیر نقل ایلر و بر ایلکه اوجوان [illegible] بیندره رکوردم
[illegible] پانسیله [illegible] اغلاماقه عرض
ایلدیم [illegible] فدا اولوم سبب نه در که [illegible] ادیه نبنده در
[illegible] اغلامانه [illegible] جناب [illegible]
[illegible] کلسم [illegible] عرض ایلدی
[illegible] اولوم [illegible] بیان ایلر [illegible]

[illegible]

پادشاه عرض ایلدی سنه فدا اولوم [illegible]
[illegible] قوردوم [illegible]
[illegible] وزیر [illegible] جناب [illegible] اغلامه [illegible]

ای پادشاه منیم [illegible] قوتونه [illegible] آندن اوزکه
من [illegible] کلنده آلتمش [illegible] ملائکه منیم [illegible]
من قبول ایلدیم

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] زینب

حضرت [illegible] ای پادشاه منیم [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب امام حسین غائب اولدی شمر [illegible]
[illegible]
[illegible] وزیر نقل ایدر وزیر کوردم
[illegible]

[illegible]

[illegible] عرض ایلدیم سنه فدا اولوم [illegible]
[illegible]
وزیر [illegible] کوردم او جناب [illegible] وزیر [illegible]

[illegible]
[illegible]

حضرت [illegible] ای وزیر [illegible]

[illegible]

وزیر نقل ایلر دیر کوردم او جناب [illegible]
[illegible]
[illegible] عرض ایلدیم
سنه فدا اولوم [illegible] حضرت [illegible]
ای وزیر [illegible] زینب [illegible]

عرض ایلدیم سنگا قربان اولیم بیر اوکوردوم حضرت بویوردی
ای وزیر باجیم زینب دیر قرداشیم

[illegible]

جناب زینب دیردی ای نگار

[illegible]

تمام

دخی بو قصه مشتاق ایلیه تقریر
که جهان عالمی باغلادی ایلدی دلگیر

واقعه [illegible]

[illegible]

ورآن دیبا [illegible]	برابر گلمش چراغ اول شام بزه
هرآنچه بود شام جفا [illegible] رسید	جو آفتاب گرمی تشنه کام رسید

راوی بیله روایت ایلر ایلکه اهل بیت [illegible] شام [illegible] داخل
ایلدیلر بنده بیر [illegible] ایلدی [illegible] جناب زینب

ناگاه آندن صوره اهل بیت [illegible] بنده [illegible] بر باره [illegible]
[illegible] آندن صوره [illegible] خرابه [illegible]
[illegible] اهل بیت [illegible] قرداش [illegible]
[illegible] آغلالار [illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible] بنده
[illegible] بنده عرض ایلدی [illegible]
[illegible] سلامت [illegible] جناب زینب
[illegible] بنده [illegible]
[illegible] لعنت ایله [illegible]

[illegible]

[illegible] بنده [illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] بنده [illegible]
[illegible]

عرض ایلدیم سنگا قربان اولیم بیر اوکوردوم حضرت بویوردی
ای وزیر باجیم زینب دیر قرداشیم

بو بنده [illegible] بیر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بنده عرض ایلدی سنگا قربان اولوم [illegible]
[illegible] نظم

[illegible]

خلاصه کلام جناب زینب بنده [illegible]
[illegible] بنده [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
قرداش [illegible]
دیدی قرداش حسین [illegible] نظم

[illegible]

[illegible] جناب زینب دیدی بنده [illegible]
[illegible] بنده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] بنده [illegible] عرض ایلدی [illegible]
[illegible] کربلا [illegible] جناب زینب
دیدی بنده [illegible] کربلا [illegible]

[illegible]

بنده دیر عرض ایلدیم سنگا فدا اولوم [illegible]
[illegible] جناب زینب خاتون [illegible] بنده [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

اوندن صوره بنده عرض ایلدی سنگا فدا اولوم [illegible]

معلوم اولدی آنا بیلمشم کرکی سیمه طار ایلیوبدر فرزع طوی ایلیه بیلیز
جناب زینب بیوردی ای جنده بیلا دلیمزی طار ایلدیک

طار ایتدی بیلدیک سکیمه زاده		عزیزی دوسندی آواره
آخر طار اولدی فاره		ایر اولدق کوفنیانه

بنده عرض ایلدی ای خاتون عثا اکبرین احوالان بیورکدوم
اوغون بلمزنه کلدی جناب زینب بیوردی ای بنده جوچ بیورک
جواب خبر آلدن بر کاده عثا اکبرین احوالان دسیم تقیارنه تنک
بیلمازسان بنده عرض ایلدی ای خاتون اکا طریق ارکه
بیورالسن جناب زینب بیوردی ای بنده دیبرلال اولسون عثا اکبر
خبر بیان ایلیوم کرکس طالب کتورسن دیدی بنده
اودم کم دسندی میدان عزم اکبر یا نوبت قراری اودینه جوانلم نقیز جکر

اکبرم کیدی میدانه		ویردی بوکس اله جانانه
بز قرق الدق یانه یانه		ایر اولدق کوفنیانه

بنده قرداشیم دیدی زینب

دیدی کفن کتوردی اکبر کیدن زینب	بو نوجوانه کفن بوینیشیم الوم اوج تعجب

کل عیشیم خزان اولدی		عثا اکبر جوان اولدی
جمعیت بسیم پوزولدی		ایر اولدوق کوفنیانه

اوندان

اوندن صوکره جناب زینب بیوردی ای بنده اوقعه که عثا اکبر
میدانه کیدردی جناب سید تورددا احمدا ایلدی دیدی باجی زینب
بر جو کفن کتور اوغلم کفن بوینه بیچق که میدانه کوندریم بنده دیدی که
بو جوانه قرداشم دسندیم ایکه الی باغلیوب دادوم جناب زینب
بر کفن کتوره ایلدی ناکاه بر صدا خاتون ظاهر اولدی دیدی افلاطون
عثا اکبردن اوتوز بنده جوچ باغلادم جناب زینب دیدی بنده بوکیدوار
تا که بنده ایشیکه چقمشه کوردم که یزید پلید بوینه دیوار قریوب انکلار
دیدی عثا اکبردن اوتوز که جوانلر کلام اتلام منده بنده حیف
دار منده رامنو کلدوم عثا اکبرین اولکیمزا اکا جرفا بیده
اولدور بزیلر ایلر که جناب زینب خاتون بوجوانه شهید ایلدی دیدی
یزید پلید ایمن قاره اولسون عثا اکبرسن اولدو بیس حلالمه
کلام بنده جناب زینبه التقی دروب خوابه طرفنه اودان اولدی
تا که بنده جناب زینب خاتونه خوابه بیوردوب اوندن صوکره
کلوب یزیدین یانینه دیدی دلوارنا اولاد پیغمبرو خلقی ایله یزید
بو جوابه السید نه قولاری باغلنمش آمر ایلدی قرنش کتوروب جوانیده
بوز قردیلار جناب زینب جمع دردر اولوب که یزیده کلوب
دیدی ای کلثوم که کتش یزیده دوشنیم اولادی یزیدن اولتمنه

سلام حق کلثوم دیدی یا جمع بیلا قوم تالاسموق بر زاده کلمیم
کلیزنا کاه کوردیلر یزیدین قولاری یتشوب فرنش سالدیلار انکه
یزید کلوب اکلشدی اولادنلری بیمار کربلایه باشندی یزیده
ایاقه دروب اوجفرنک ایلدن اوتوب کتوردی اوز
برابرنده اکلشدیردی ذالیعق بیمارین باشندن قوبوب دیدی ایلسلام
اتان طرفندن بیلمیش سن اول سون یزید پلید دیده بیمار کربلا
دروررم ایلیه اکلاماقه دیدی ای یزید تمامی دعم لا ایر
دردشس لا ایر اولدور اینیدی یزید جوابیه اکللم طلبنک
بو دار کربلا حی لقدن جی سن لا قوره لا ایلمزسن نا که
یزید با جد که بر جواده جبر قیزکلور زمینک یانینه کلور کیه کلثومنک
یانینه لیکاره که کلوب جناب زینبه برابرنده دودی دیدی
عمه تکیمه درکلوب بر اوده اکلشوب جناب زینب
بیوردی ای نور دیدم بو بریلری ایر ایلیوب بو دایه کتوردیلر
سکینه دیدی عمه جان بس نجون کلوب دیدی کلوب سنون
دعمتلرنن کریلین الله کتوره سکینه دیدی عمه جان مکر او
کونلرنیا دندان نچوب که برابرنده کیز ره اداروی
بکا

مکر کیدوبدن یاندن بیا اوکوه زینب	جیمی مکه ادا اولان آیلار ابدنه

کلدنه اوده کولد بن عمه زینب	یالوده قودالانه یا بزیداری ابدنه

در

ندا اولوم بسزا ای با نور دسیرال آس	ادبار رکوب بلاده جوان اولمش بس

ایلکه یزید بو حالی اشت بیده ایلدوب کوردی کلدی یدی یزیدن اوز جناب
بیمار کربلا طرفنه دیدی لا اوقرده جحفت دیر کلثوم نینم بنیمه
کربلا بیور یزیده ایرلرین جحفت عمه زینب ایلندی یزیده دیدی
لاسن جناب زینبدن التماس ایلدی کربلا اندن جناب زینب
اشاره ایلدی که عمه جحفت دیر جناب زینب دیدی ای سکینه دلکه
قربان اولوم کیت یزیدن یانینه بور زوال ایله یز جوابی دیر
سکینه کلدی بوینی جکنده یزیدیم برابرنده اوده یزیده اکر قزی دیدی
آدمین بندور سکینه دیدی یزیده مکر منی تانورسان ای یزید

سکینه اوده عمیم ایلیشن	نه مسکینه لاله بلا ایلیشن

منم مکلر ایلدی دردو تعب	مسکینه
ایا سوز ایلدی عمه زینب	سیونه بیابیلکا عمیم ایلیشن

باز این چه شورش است که در خلق عالم است
باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

ای تعزیه داران محتشم علیه الرحمه بویوردو بیلیرم کیم بو شور
غوغا اهل عالمک اچنده پیدا اولمقلغی عزیزیم
ماتمیدر که ونه بو نوع عزا اولوب دیلار

باز این چه رستخیز عظیم است کز زمین
بی نفخ صور خاسته تا عرش اعظم است

کیم محتشم بویورلار صور قیامت چالنماقسز بلیرم نه شور
قیامتدر کی کسکنان عرض دن فلکه حاملان عرش [illegible]
بو اوزاره ایدوب

این صبح تیره باز دمید از کجا کزو
کار جهان و خلق جهان جمله درهم است

گویا محرم افقندن طلوع ایدوب محتشم بویورور بو نجه
صبحدر که طلوع ایلدی شکر عم محنت حسین علیکه [illegible]
ایدوب اهل جهانی ضعیف پریشان ایدوبدر

گویا طلوع میکند از مغرب آفتاب
کآشوب در تمامی ذرات عالم است

محتشم بویورور که اهل عالمی غم احاطه ایلدی بیلنه معلوم

اولور

اولور که گون مغربدن طلوع ایلیوب یعنی قیامت قیام ایدیجک

گر خوانمش قیامت دنیا بعید نیست
این رستخیز عام که نامش محرم است

محتشم بویورور که بو همه عاشورا آدینه محرم دیلار هر گاه ایسم
دنیادن قیامتدر بو رستخیز ایتمه بونلری اوتریکه نحس فی ره
زمینلری قیامتیدر که قیامت زمینه بوندان آرتق اولماز

در بارگاه قدس که جای ملال نیست
سرهای قدسیان همه بر زانوی غم است

محتشم بویورورلار الله هنک عزت بارگاهینده ملکلر
ترابیه کدورت و ملال یول تاپماز دری ایدون گون محرمده
باشلار غم دزینه قویوب رضا جات ایلار و دیلار خدا وندا
بو ظلم که کربلاده ایلدی کوفه و شام لام زاده عالیلرده دیلار

جن و ملک بر آدمیان نوحه میکنند
گویا عزای اشرف اولاد آدم است

محتشم بویورور حالا که جن ملائکه و بنی آدم نوحه ایدیلر
پس یقین بو ماتم آدم اولادندن بر عزیزینک عزاسیدور

یزید دیدی سکینه
فرزندی قولاری باغلی کیم اولوبدر [illegible]
سکینه دیدی یزیده
زینبدر قولاری باغلی [illegible]

یزید دیدی سکینه
فرزندی یوزینک مجروح اولوبدر حبابی سکینه دیدی یزیده
بو اسماندن حیف بویوزی ایلدب [illegible]

یزید دیدی سکینه
فرزندی طاب ایلمزسن ابا قرن [illegible]
سکینه دیدی یزیده
ابا قبلا ایم قب رو ایلدور بیب [illegible]

ادعادن صوره یزید دیدی ای سکینه زاده آز اقلاماغم [illegible]
کباب ایلادون نه دلبری سنز ده تم سکینه یزیدن [illegible]

ادعادن اوزر که
[illegible]

یزید دیدی سکینه بو ابا سلار اکنده هانی [illegible]
سلمای دیرم سکینه دیدی [illegible] یزید
کم اولار [illegible] | [illegible]

بونوز

بونوز که ... [illegible]	بونوز ... [illegible]

ادعادن صوره سکینه دیدی یزیده ادعانیک [illegible]

[illegible]

یزید دیدی سکینه باز نه اولدرسن سنز ده تم از اقلاجیب سکینه
جواندر عمر [illegible] جبات زینب دیدی
بلا بابانک باشن [illegible] محتشم بر چه [illegible]
ادوکیم [illegible] سکینه دیدی یزیده

[illegible]
بو نوع سکینه نک الدوعی زینب
[illegible] زینب
[illegible] زیلیه

یزید
... بس [illegible]		اولور بس [illegible]
از ده بس [illegible]		ترحم قیل [illegible] زیلیه

یزید
[illegible]

خورشید آسمان و زمین نور مشرقین	
پروردهٔ کنار رسول خدا حسین	

بعض آسماندن و زمینون کوشه معزلرین نوری خاتم الانبیا نور دیده سی
جسده جگر آرین سرو روسیده سی فاطمه نون یادگاری و زمینون غم خواری
بعض جناب امام حسین اول سون

کشتی شکست خوردهٔ طوفان کربلا	
در خاک و خون فتاده بمیدان کربلا	

که محتشم بویورورلار که کربلا طوفانینون کمسی شکستی بعض جناب
امام حسین ابن زینب دینک طغیانده کربلاده خاک و خون اچنده
کفن سیز و باشسیز قالوب کربلانون قوری یاقه اولونون سنده کوفلری
و اوزق یله اوجی سیم غسل ویرلر ویلر

گر چشم روزگار بر او میگریست	
خون میگذشت از سر ایوان کربلا	

محتشم بویورور اهر زمانه نون کوزی او حضرته بیتوسن ... آشکار
آغلاسایدی اوقدر آغلار ایدی که دنیا ... خون اولوردی

نگرفت دست دهر گلاب بغیر اشک	
زان گل که شد شکفته به بستان کربلا	

محتشم

محتشم بویورورلار که هر گلکدن بر نوع گلاب چکلر آنده اکلر که
کربلانون گلکنیده آجورلر اکلر جناب امام حسین بدنی نون بدن
داغ زیوز آلتی بر یارا سیدی دعا اکر بدن مبارک ... قلیج
وارمح یارا سیدی زمانه نون الی بو گلکلردن کوزیاشندن ایله گلاب
جکردی بو جهتدندر که هر وقت مقدمه کربلاده ذکر اولنسه کوز
دن یاشی جیاریلمش اکلار دکونکلر جوخ ... ...

از آب هم مضایقه کردند کوفیان	
خوش داشتند حرمت مهمان کربلا	

محتشم بویورورلار که اول لعین اهل کوفه لعنت ایده سون ... نلر
یازدیلار که جناب امام حسین کربلایه قوناق آپاردیلار مهمان نوازلق
دن یاداولدی که آب فرات اوجه بیک اهل حیالرین یوزینه باغلادیلار

بودند دیو و دد همه سیراب و میمکید	
خاتم ز قحط آب سلیمان کربلا	

دادی دیو و حیوانات ... کوبه سلطان کربلانون
اوزی ... سنده برجواب نده آثار عطش ... یولدی که آل عبانون
اوقحط دانت ندری یعنی علی اکبر دن ... سکینه اول سون
بر بر بله ... ره ایله دالزنه ... دیلار آل اطهارنون جوانت
فراشندن سوبون ... یونده سلطان کربلانون اوغلی
اکبر ... سوسوزلقدن آتانون اوزکین ... کوه دوبیلا

آه از دمی که لشکر اعدا نکرد شرم	
کردند رو بخیمهٔ سلطان کربلا	

آه و آه و بیلا دامرجیبا او وقتیه دایی که ذهیبا امیوب ... لر آکچوب ... اولدی
جالدیلار آلتلارین جولانه کتوردیلر و خیمه ده نو بیلار حضرت
بوروی ایه ... عصرتنک قرابان فروانش کرکت ... حیم
زبلنده ... فرانشوق ابده بس

آن شد کان هنوز یعقوب پرسید	
فریاد العطش ز بیابان کربلا	

محتشم بویورور قولاق ویرسن ایشدرسن کربلانون ... ایشتک
هنوز ناله العطش صدالری ... عیوقه ... بی

آندم فلک بر آتش غیرت سپند شد	
کز خوف خصم در حرم افغان بلند شد	

بعض اولزمان ملک بر غیرت اودینده ... اولوب ...
کوردیلار که اهل کوفه ... جیمه نو کلدیلر ...
اهل ایلدیلار که ... ملک اعلایه غلغله ... که ... قیامت
بر ... اولدیلار کاش او زمان ... عالم بر بر هم اولایدی

کاش آن زمان سرادق گردون نگون شدی	
وین خرگه بلند ستون بی ستون شدی	

کاش او ساعتده که سلطان کربلا ... یوروب کتدیلار
کوه

کوه بو ... کاش او ... کوکلر بر هم اولوب فلکلر بر
ستون اولسه ... ملک بربریزه دکیدی

کاش آن زمان بر آمدی از کوه تا بکوه	
سیل سیه که روی زمین قیرگون شدی	

کاش او وقتده که امام زمان ... ایسنده ... ستنده ...
اولوب برور ... کوز ... یوزینه ... اولایدی

کاش آن زمان ز آه جگر سوز اهل بیت	
یک شعله برق خرمن گردون دون شدی	

ملا محتشم بویورورلار اهل کوفه خیمه ... دنده جناب ...
قزلارینون آه ... یاندن ... مصاعده اولوب فلکلین
خرمنونه یانه ایدی

کاش آن زمان که این حرکت کرد آسمان	
سیماب وار گوی زمین بی سکون شدی	

بعض او زمان فلکلین ظلمندن جناب امام حسین ... جنازه سی
کربلاده بی غسل بی کفن قالدی کاش ... سیماب
... قرار اولایدی

کاش آن زمان که پیکر او شد درون خاک	
جان جهانیان همه از تن برون شدی	

یعنی او زمان که جناب سید الشهدا ... کاش ...

عالمیانی اوله‌یدی که عزرائیل اهل عالمک تمام قبض روح ایدیدی

کاش آن زمان که کشتی آل نبی شکست
عالم تمام غرقهٔ دریای خون شدی

یعنی اول زمان که آل رسولک کشتی‌سی کربلانک ظلم دریاسنده
سنیدی کاش عالم عاقبت بالکلیه غرقهٔ دریای خون اولیدی

این انتقام گر نفتادی بروز حشر
با این عمل معاملهٔ دهر چون شدی

محتشم بیورر الآن ظلم کربلانک انتقامی اگر قیامته قالمیه‌یدی
بلمم اول ملعونلرک بو عمله نه نوع جزالر گلمه‌جکدی

آل نبی چو دست تظلم برآورند
ارکان عرش را بتلاطم درآورند

محتشم بیورر ایلکه آل محمد مقام عجزده آل منت جانبه کوزوب
ایدرلر [illegible] ساره‌سنده پروردگار عالمه شکایت ایدرلر
عرش خدانی تزلزله گتوررلر

برخوان غم چو عالمیان را صلا زدند
اول صلا بسلسلهٔ انبیا زدند

ملا محتشم بیورر دنیاده محنت و غم زیافتنه اولا [illegible]
دعوت ایلدیلر سلسلهٔ انبیایی یعنی پیغمبرلره تکلیف ایلدیلر

نوبت

نوبت باولیا چو رسید آسمان طپید
زان ضربتی که بر سر شیر خدا زدند

یعنی پیغمبرلردن صوکره نوبت اولیایه [illegible] فلک لرزه‌یه گلدی
که ابن ملجم [illegible] اول ضربت که [illegible] یعنی جناب
علی [illegible] باشنه [illegible] عالم [illegible]

پس آتشی ز اخگر الماس ریزه‌ها
افروختند و در حسن مجتبی زدند

یعنی محتشم بیورر جناب علی‌دن صوکره براودر الماس
ریزه‌سندن [illegible] جناب امام حسنه [illegible]
[illegible] کربلاده [illegible]

وانگه سرادقی که ملک محرمش نبود
کندند از مدینه و در کربلا زدند

ملا محتشم بیورر جناب امام حسن صوکره جناب امام
حسینک خیمه‌سنی که اوده [illegible] ملائکه محرم دگلدر
مدینه‌دن [illegible] کربلاده قوردیلر

وز تیشهٔ ستیزه در آن دشت کوفیان
بس نخلها ز گلشن آل عبا زدند

محتشم بیورر یعنی اوخیمه که کربلاده قوردیلر آل ایله کوفه
رسولین [illegible] نهالاری [illegible] بیترر [illegible]

[illegible] دخی [illegible] لرینک قلم ایلدیلر

پس ضربتی کزان جگر مصطفی درید
بر حلق تشنهٔ خلف مرتضی زدند

یعنی اول ضربت که ظاهرده جناب سید الشهدایه یتشدی اما
باطنده جناب پیغمبر جگرینه دگدی

اهل حرم دریده گریبان گشوده مو
فریاد بر در حرم کبریا زدند

یعنی ایلکه امام زمانه شهید ایلدیلر حرم بی جلالری زلف بریشان
یوزن آسمان طرفنه [illegible] دیر دیرلر خدا وند اسندن [illegible]
غیرت [illegible] بو ظالملری ایلدن قورتار

روح الامین نهاده بزانو سر حجاب
تاریک شد ز دیدن آن چشم آفتاب

محتشم بیورر ایلکه شمر ولد الزنا النده خنجر بجدا جناب
سید الشهدانک سینه‌سنه اوتوردی [illegible] صدا
ایلدیکی شمر [illegible] لعنت الله علیه [illegible]
[illegible] شمر قبضه‌لوب [illegible] جناب [illegible]
بوغازینه قویدی جبرئیل [illegible] دزینه قویدی
یوزین [illegible] آفتاب گوزینی یومدی یعنی عالم
قرانلق اولدی [illegible]

چون

چون خون ز حلق تشنهٔ او بر زمین رسید
جوش از زمین بذروهٔ عرش برین رسید

محتشم بیورر ایلکه تشنه [illegible] قانی بوغازندن یره [illegible] آیردن
[illegible] عرش برینه [illegible] یتوشدیکه قیامت قوپدی ایلدیلر

نزدیک شد که خانهٔ ایمان شود خراب
از بس شکستها که بارکان دین رسید

محتشم بیورر یعنی پروردگارا [illegible] ظلم اولندی که خانهٔ ایمان
خراب اولوب ارکان دینه خلل [illegible]

نخل بلند او چو خسان بر زمین زدند
طوفان بآسمان ز غبار زمین رسید

محتشم بیورر ایلکه [illegible] کربلاده [illegible] دشت [illegible]
باشنی [illegible] میدان کربلادن [illegible]
طوفان بلا فلکه [illegible] اولدی فلکک [illegible]

باد آن غبار چون بمزار نبی رسانید
گرد از مدینه بر فلک هفتمین رسید

محتشم بیورر سلطان کربلانک قتلندن صوکره [illegible]
غبار کربلایی گتوروب [illegible] کلان [illegible]

قوپوب اد قوزین خنجر قرینه ایاوب قربادجکی یوی
باراسول امام حسینی طرفندن ماتمنک برنجی اول سون

برسد فلک ز غلغله چون فرقه بی خبرت
از نیمه تحرمت روح الامین رسید

محتشم بو روز جونکه فلک اوستنه غوغا برشدی تمام
بیغمبر کبیر جنات اولوب باشلادیلر آجی بلا رحبات
جبرائیل امینی که بهمه آناسی یوخیده کیدنده اولونی کهواره سینه
تیره دراول ادله کربلا ده شهید اولسب شهید اولیله بیلر

برجوب کاهی چون ره آن کاروان فتاد
شور نشور وا همه را در کمان فتاد

محتشم بو روز جونکه امام حسینون باجلاینون قطارلری
کربلا ده ان جلکه بر نوع نوحه برس اولدیلر که قیامت باره معلوم
دن بربا اولدی

هم بانک نوحه غلغله در شش جهت فکند
هم کربه بر ملایک هفت آسمان فتاد

محتشم بو روز دختران فاطمه زهرا امامزاده شهیدی جواهرینون
پاره پاره بدنلرینی کوردیلر اولدیلار آه فغان ایله عالمه ولوله لر
سالدیلر کوکده فلک ملکلری ایله غلغله دوشدی

هرجاکه بود اهوی از دشت پا کشید
هرجا که بود طایر از آشیان فتاد

محتشم

محتشم بو روزلار که جناب زینبک حسین وارث عباس
دارعباس دار قاسم دار صداسی بیابانلاره آهولار
سراسیمه ایدوب تمام جوللرون لای جکوب قوشلار
آشیانلرندن یره توکولدی جناب زینب دیردی آه
باشی برزنان اقسر دسر ایدر سی باغان دجه انلارادوکنلر

شد وحشتی که روز قیامت بکر رفت
چون چشم اهل بیت بر آن کشتگان فتاد

محتشم بو روز که بیغزاد لار دیوب کوزلری شهیدانون پاره پاره
بدنلرینه اوشنده بیله فریاد ادیشون ایلدیلر که شور قیامت نیرون
صداسی روزگار اهلنی فراموش ایلدی که کیاحشر کوچنده

هرچند بر تن شهدا چشم کار کرد
بر زخمهای کاری تیغ و سنان فتاد

محتشم بو روز آل رسول نقد شهید اولونوب بو نعره نعره
ایلدیلر کوزلری قبله داغ دجگر دستان پراکنده دوشدی
ایلک الکرینه بوزلرین خراشیده ایدوب کیسولرین یولار
دیلار

ناگاه چشم دختر زهرا در آن میان
بر پیکر شریف امام زمان فتاد

محتشم بو روز که قتلگاه اهلبیت هرکس اوز غریبی
اختاروردی که ناکاه ام کلثوم و اقلاقدن کوزلری مجموع
اولان زینبک نظری کیفتد امام حسینون نازبدنلر
جوهر شدی

با اخت رفته بدا حسین با زنو
سرزد چنان که آتش اوزه درجهان فتاد

محتشم بو روز جناب زینب خاتون یا اخت در آل سر یا چاهوتوب
دیدی ال اهلبیت کاروان باشی محتشم دیر فرع اغلاردی
که اولونون آه شور باندن جهانه اود دوکولر

پس با زبان پر کله آن بضعه البتول
رو بر مدینه کرد بیا ایها الرسول

داقوعه قیامت

حدیثید در جمن الار از تیغ عدوان
وقیع نخل مرتفع امت سنان

کرخون بسمل فصیب ادلو ابدیان
تنه کوفن حسان دل ظهور ابدارادان

وصاحب حشرش جزتو جابرالبر کلکوری	سالوبر هو طرفه فقه مهوریه حیل
جمانجان بورنه بدرماد قم بخور	تمام غافلکا نبازه بانک حیل

دادور ایدر ایله که قیامت کونده اولاقده جناب قدس الهی
طرفندن حکم اولونور اسرافیله صور آلور الینه بیت المعمور
اوستنده صوری ایکی باشی وار دادبر باشی برطرفده یا صادر برکوک
طرفده حکم الهی بتشور که صوری ومیله جناب اسرافیل صورین
اوباشکه یر طرفده یا صادر اوطرفین دمیده ایلر اوصدان اشیا

46

مجموعا مخلوقات انس و جن و حیوانات تمام یر اوزرنده هلاک
اولولار دخی یر اوزرنده بر جنبنده قالمز بعد ازآن امر اولنور که صوری
کوککه طرفدن باغدن طرفی جاولور کوکلرینی ایلر عدم دیار بیر بشس
جکلر دخی ذات باری دن سوای بر ذی حیات باقی قالماز بیشن بیرایل
بو نحو بیلن بکرجه بعد ازآن جناب اقدس الهی اسرافیل خلق ایدر امر ایلر که
صوری دمیده ایلر مجموع مخلوقات اولکی دن قوپندن درن اکنفلاری یونه نده
یر اوزرنده اولالار قرامیه دجیران اولوقیه یاب ملک اریزه امر ایدولده
داغلاری توزکیبی ایلر برابری طوار ایلکلری او رکه یر مستقل اولور
مسطح دیر یراوله رانده فسق بجنده اوله مس اولاکون بر خلقین
بلغین اوستنده بیلنکری وار کلاره قیمقیم بر وربر کره سزه ا ز
او وقتده امر اولونور کوکلر تمام طبقه طبقه برینی اوستنده
بتشوق ذکر اولور نابر و بر خلقین بالغین اوستنده وارد اولور کوک ایوز اوزره ضرین
بیله دیر اولونون اوستنده اوزی ایکی بیلنده وقتده حکم الهی
بتشور که هرکیم منم ملکدن چیق حق یوفی جاجاق قاجرلی بعد ازآن
بر نداینشور لمن الملک الیوم مجموع مخلوقات مبهوت
اولولار هیچ بکسرت جواب ویرمکه قدرتلاری اولماز کندی نفسی
کلوکلارت واحد القهار بعد ازآن حکم الهی بتشور که باسرافیل

صورو صور بامع مطبقه بانک نظر صور
جه کاذبه حرمه صور کرک اولا محشر

الله صور [illegible] اولاده خلایق تمام کفنلری بوغا [illegible] السیده
بر [illegible] حال بو [illegible] صحرای محشره قوبالار نظم

سالار نقابت [illegible] اوکره محشرنور	جهر محشر [illegible] بیان [illegible]

اول وقتده بر تخت کتوره لر نوردن عرشین [illegible] قوبالار
[illegible] ملک [illegible] پیغمبر [illegible] ملک [illegible]
کیه [illegible] محشریم [illegible] سید الانبیاء
[illegible] پیغمبر [illegible] پیغمبر [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] السید العربی الهاشمی صاحب التاج
والمعراج والناقة والکوثر والشفاعة محمد ابن عبد الله
صلی الله علیه وآله وسلم جناب پیغمبر [illegible] کلور
تحقیق [illegible] المصطفی [illegible] اولدر [illegible] سید
[illegible] اوصیاء [illegible] اوصیا [illegible] اولادیدر
امام المتقین و [illegible] ابو [illegible] غالب کل
غالب [illegible] ابی طالب علیه السلام جناب علی [illegible] ابی طالب کلور
حضرتی [illegible] بر تخت قویالار اونون [illegible]
[illegible] نظم

جنهمه کیمکه [illegible]	[illegible] فرشته [illegible]
جکون [illegible]	جنهمه [illegible] العلا

[illegible]

ایله که جنهمه [illegible] مرتبه [illegible] نظم

[illegible]

[illegible] نوان [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

کوکلر [illegible] قرارندن تمام خلق [illegible] اولور

[illegible]

[illegible] نفس [illegible]	[illegible]
تمام خلق [illegible]	

[illegible]

اسی تفصیل [illegible] انبیا خلیل
صفی ونوح وکلیم وخلیل واسماعیل

پیغمبر اولوری [illegible] حضرت آدم [illegible]
[illegible] حضرت نوح [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]
[illegible] تمام [illegible]
[illegible]
محشر [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] شفاعت [illegible]

[illegible]

حضرت آدم [illegible]

[illegible]

[illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] حضرت عیسی [illegible]
[illegible] شفاعت [illegible] حکم [illegible] عیسی [illegible]

[illegible] حضرت عیسی [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب رسول خدا [illegible] جبرائیل [illegible]
[illegible] علیه [illegible] محشره [illegible]
[illegible] جناب علی [illegible] محشره [illegible]
[illegible] قدم [illegible]
[illegible] قدم [illegible]
[illegible] جناب اقدس [illegible] حکم [illegible]
[illegible]
[illegible] خطاب [illegible] جبرائیل
[illegible] خطاب
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible] جناب رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] محشره [illegible]
جناب رسول خدا [illegible] علی [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]

جناب پیغمبرلکوز رحمت لره باخاره کوزلر برصیان علی ایلین بو خده
حضرت امتی جمع ایده بشیر ادنیده داخل اولور امتنک الجنه
مابرس غمکین محشره کوزلر ایلکه جناب اقدس الهی دوهجا
د برصا کوزنده امرایلر ملائکه یه زحمه و قوت برصا چیلر ده

بز عطاب ابتدی خطیب قهاری	
ز کوثری جهنم سکر بر قوم شکب ار	

جهنمک اوده زبانه جکر هجوم کتوروب اتا جناب رسول خدادن
حیا ایلر کنه کرده جکلور خطاب الهی بیشنوره یا محمد لنفع عنهم
اوز اق اول بولاردن که اولا امتم جهنمک اوده اجاطه ایله
سون جناب رسول خدا برچه قدم کتدره اولر کنه داخل اولور امتیم
الجنه خطاب الهی بیشنوره یا محمد لنفع عنهم جناب رسول خدا ایکه
قدم کتوروب جهنمک اوده ابر محشر اجاطه ایدر حضرت کنه
داخل اولور امتیم الجنه اوچ دعه کنه خطاب الهی بیشنوره یا
محمد خارج اول بولاردن الجنه دن جناب رسول الله بولاردن
الجنه دن مجنون ایکی قدم کوتورده مبارک دامنی که اسلیده ن
جبرائیل کتوره مسند مبارک دامنی جکتیلر اول جناب جبرائیل
دامنا کتوره دیر یا محمد دامنی جکتیکز اول جناب پیغمبر دیر پیغمبر
پیغمبر دامنی که اودن امتیم جهنمه کیده اوچ قدم کوتوره مبارک
نعلینی اله قیلدن جناب جبرائیل عرض یا رسول الله محشره
السده یو رنعلینیکی کلن دیر یا جبرائیل بنم ایشم نعلینیمی که اودن

امتنز

امتنز اوده باغنده رلا جناب رسول خدا محمد بیلن باشنده ن کوتوروه
بو چالار اودنی اوسته یره ده اوز سروچ ایلر اغلامقه عرض ایلر دیر
اللهم انک عهدت الا تفضح امتی دیر پروردکار امیدم هیچ
ایلمه دیم که منیم امتیم سیرا مشلر الجنه ده سوا ایلرسن داخل
اگر منیم امتیم جهنمه اپاردسن اوده وقتده خطاب الهی بیشنوره

[illegible]

جناب اقدس الهی اوز دا مسطا اولور دیر یا رسول الله اباقه
دورکلن بوردسیا ارد شفاعت ایلکلن نظم

مبارک اسطوت قهار دن [illegible]	
قبول ده دیر نده هر نوع التماس ایده کسی	

جناب پیغمبر باشنی تپرادقدن کوتورور منبر جبرائیل بو اده اودنه
باخار جناب جبرائیل عرض ایلر یا رسول الله تر بنده ده دیبان
له هسا بی شفاعت اکلدی دیر یا جبرائیل نده ده حساب شفاعت
جبرائیل ایدرکه جواب ویررسون جناب اقدس الهی طرفندن
نه ایشیتور یا جبرائیل قوس [illegible] دوام دیر یا رسول الله

[illegible]

ایون که فقر [illegible]	ی لده حضرت [illegible]
بوصیدان [illegible]	بو ره شب [illegible]

دیر یا رسول الله سلام ایلیندن جنکره دیکلن یا فاطمه سنک [illegible]
برکره جلکه اباقه دورکلن کل محشره جناب پیغمبر جناب سلام کوز
اوز قیو بالا جناب فاطمه نک قرلنک اوسته بیشنور نظم

[illegible]

دورکلوب اوجلو بن حسینک ده [illegible]
[illegible] علمدن بان بدن [illegible]

جناب فاطمه نک قرار ازبه کلوب صدا ایلر دیر

دیرور جواب علیک السلام یا [illegible]	قدر اولوم سنک بو وعده یا رسول الله
[illegible]	[illegible]

ده الا [illegible]

[illegible]

ملک ندور اوده [illegible]	ابد رقتال بجکر زنده بجا ده

عرض ایلر یا جد آملکه کوز سار یادان اوخلوم حسینک [illegible]

[illegible]

جناب رسول الله بیدوده فرزیم بولاردن هیچ بری دکل بلکه قیامت
قیام ایلیوب [illegible] خلق سر ایتمه اوزب حسینک قوروقسندن [illegible]
بولونسک کوزلری ایرا نیاه کتیرم منیم تیامت [illegible] اوزه زرکه

[illegible]

[illegible] اوکون اولدر [illegible] سلام	[illegible] اوکون اولدر [illegible]
ایدی [illegible] قسم اوزب نا کام	یکی قوما بو شنده یره او نوب [illegible]

حضرت [illegible] عبدالله بن [illegible]	[illegible] اول [illegible]
که [illegible] دلی [illegible] السند [illegible]	[illegible] ایله [illegible]

جناب [illegible] دیر
[illegible] بیوردی
[illegible] دیر

جناب پیغمبر دیر [illegible] اول کلی که [illegible] حق کتاب ایلدی
اول وقته جناب فاطمه قرآن [illegible] اول وقته جناب جبرائیل بهشتدن
جناب فاطمه ایچون [illegible] رسول [illegible]
جناب فاطمه [illegible] سوار اولا جناب علی [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible] جناب فاطمه [illegible]
[illegible] جناب پیغمبر [illegible]
[illegible] اول وقته جناب فاطمه [illegible] سوار اولدی

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بو [illegible]
پیغمبر [illegible] رسول خدا

جناب پیغمبر [illegible] ملک [illegible]
[illegible] ملک [illegible] جبرائیل [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] جناب [illegible]
[illegible]
[illegible] اول وقته جبرائیل [illegible]
[illegible] جناب فاطمه [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت جناب [illegible] جبرائیل [illegible]
[illegible] جناب فاطمه [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب فاطمه [illegible] جناب علی [illegible]
[illegible] جنات [illegible]
[illegible]

جمیع [illegible] ایلدیکه
جناب فاطمه [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

شفاعت [illegible]
[illegible]

جناب فاطمه [illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible] جناب [illegible] جناب
[illegible] جناب فاطمه [illegible]
جمیع [illegible] جناب فاطمه [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible] رسول [illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]	[illegible]

عرض ایلدی [illegible]
[illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]	[illegible]

[illegible]
جناب رسول خدا [illegible] جناب فاطمه
[illegible] جناب حضرت زهرا [illegible]

[illegible]

جناب [illegible] [illegible] دوه‌سی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ساقی [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible] سید الشهدا
[illegible]	[illegible]

جناب فاطمه زهرا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] جبرائیل
[illegible] عرض [illegible] فاطمه [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] حسینک [illegible] [illegible] جناب فاطمه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] کربلا

عجب [illegible] اولدی [illegible] [illegible]
[illegible] اولدی [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] جبرائیل [illegible] [illegible] فاطمه [illegible] [illegible]
کربلاده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
جناب فاطمه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
دیر

[illegible]

جناب فاطمه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] جبرائیل [illegible] جبرائیل
عرض ایلر

[illegible]
[illegible]

[illegible] حسینک [illegible] [illegible] جناب فاطمه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

جناب فاطمه [illegible] جبرائیل [illegible] عرض [illegible] کربلاده
[illegible] جناب سید الشهدا [illegible] جناب فاطمه‌نک [illegible]
[illegible] [illegible] جناب فاطمه [illegible] [illegible] دیر [illegible]

[illegible]
[illegible]

جناب امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اولور [illegible]

[illegible]
[illegible]

جناب فاطمه دیر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قربان [illegible]
سید الشهدا دیر آنا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

۱۴

[illegible]
[illegible]

جناب فاطمه دیر [illegible] [illegible] [illegible] قبول ایده‌سن
حضرته عرض ایلر آنا

[illegible] قبول [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

جناب فاطمه دیر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آه فوق
[illegible] رسول خدا [illegible] [illegible] حضرته عرض
ایلر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] عرض ایلر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عرض ایلر آنا
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] خراسان [illegible]
جناب امام [illegible] جناب سید الشهدا [illegible] عرض ایلر یا جدا

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] جناب [illegible] [illegible] [illegible] جناب
[illegible] جناب سید الشهدا عرض ایلر یا جدا

[illegible]	[illegible]

وفات [illegible]

عالم [illegible] مصائب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] میدان شهادت [illegible] [illegible] روایت [illegible] کربلا
[illegible] [illegible] آل عبا [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] جناب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

سوزلری بوراده [illegible] متفق القول [illegible]

[illegible] امام زین العابدین [illegible]

[illegible] خلاصهٔ کلام [illegible]

[illegible] جناب [illegible]

[illegible]

خلاصهٔ کلام [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب [illegible] جناب امام زین العابدین [illegible]

[illegible]

[illegible] خلاصهٔ کلام [illegible]

[illegible] جناب [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب زینب [illegible]

[illegible]

[illegible] خطاب [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب [illegible]

[illegible]

دنیکز حوریان بهشت بو جوابا التفات ایدوب اوز بریس جناب زینبک باقوب

سویلوب عرض ایلدیلر ای خاتون بزلر [illegible] که بزلرک

سن جناب فاطمه نك قزی جناب زینب سن جناب پیغمبرك [illegible]

[illegible]

او دقیقه جناب زینب قورقوب [illegible] اولدی [illegible]

[illegible]

[illegible]

ای خاتون بزلر امام حسینک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

او دقیقه امام حسینک [illegible] زینبه [illegible]

اولوب که حسین [illegible]

امام حسین [illegible] مشغول اولدی [illegible] جناب زینبک

[illegible]

جناب فاطمه [illegible] ایله

[illegible]

[illegible]

دنیکه جناب زینبک گفتوکسی بویره بشنده جناب فاطمه حرتوب

کتوره یوب صدا ایلدی الرحیمن بیوه‌نه ایلین جانکه قربان اولام

[illegible]

دنیکه جناب سکینه سلطان آنسی کوروب ایلدی آنه دمه تانه ایلدم جگرپاره

اینیک بو بنزه اطمیم اولدن آزر جواب دیرم اّنه

[illegible]

آنه اول اوت قلا بی بتم بکیمه م لا اوبردی

[illegible]

اولا نه ق ته غلطان اکز دیم		اولاّ وب بره ام ازیره بیداردب
اکجه جهام شد دست دن او مایم		ام کو ز در علیه راه ویرما عجب
منکه سنه ایدیندن صوره اوکا فزا		ایرا یوب اواماکه‌ی کادرا اله یانور

غی لت

جگرلب التشنه یا قسم کنا یا بر
افراز گلشن ای تیرم بو سر نگاه

ابلکه سلطان کربلانیک مطالعه‌سی بو بیرده ثعشه‌سی جناب فاطمه قولاق بسا یوب

جناب زینبک بو بنز تزوج ایلدی جناب منک بودن اجگر جباب

مزیلب صدا ایلدی دیدی آنه وار حسینون آرزوسی سیندن الکیلیقیم وار

ادر بر لهنت برین ایدمده قطعی سینکم
منم ایبو آبا رسولانک هرو التقلین

جناب فاطمه تزوج ایلدی کوز ییون یاشین توکنکو دیدی یلا منه

یا نده ادن حاکیت دنیایه رجوع ایلکلی که بر بحر کوتندن منکره

مطلع قوناق سن جناب زینب تزوج آنه سوینی ایا قندن آبحکه

دیدی آنه

اجی مم ار آیا دنیا یه کتیرم یعنی کز
یا منده وسا خلا کلی ایت منه ادر یک کیز

انکه دنیا یون مصیبتدن جانه تیتشمم دیره خضعتدرکلی

بره حسینک کوز ییدن ادیوم آکون اودرس که

[illegible]

ایرم بور اوزن ایدیم با جلرکا فرقی	مرحمتی ایل اه وم براه وم ایا آکفندن

دنیکه جناب فاطمه قولاری ساله جناب زینبک بو بنزه دیدیکه

علول ایا کلمن ایرستم گلمز دوران	النشندن بودی نوا ید باچپار
قربیده دراولان علیده منکه مهرن	وصال لحوفیه جوابدن اولوب بیدار

جناب کلثومدن رو رتبده دیدیلکه باچیم بو خوان اویاندی را ولدی بر

شام طارقه با حضور تزوج ایلدی کاری دیمن آغلاما قه دیدیم هجر

کونه باعث اولدی که ایله آغلار سان

جناب زینب

سوال ایلدیم ای عندلیب شع حمن
کنه باعث اولدیده که ایله آغلارسان

دیدیم جر کلثوم ملکرکو م حسن که سواد شام نه ایمن اولدکه دردیم

طغیان ایلدی اولدن اوز رکه

[illegible]

جناب دیرکوردم باچیم بو سوزلری دیوب کوز ایرین یا شلو

قالدردی بو انجم آسمان طارقه قالقوب دیدی برده دکارا

[illegible]

بو ما دیوب

بوما دیوب تزوج ایلدی آغلامقه ادای دیر اوکجه اهل بیت شاهون

لکا آغا جقعه هم شدیر اهل بیت رسالت بر یره جمع اولوب نکه

گیجه‌ن بر قدر یکجه‌ر جناب ام کلثوم ایرکوردم باچیم زینب اوزنی

ایلتیدن کنه بو جگوب الطراقی ایبز آووب دیده خدا دیدا دلی برا صیلم

قالمیوب اراکه بو کوکه ده دیمه بتنه اه بلدم نه چاره ایدیم

[illegible]

زوانه نلک ستمدن اولدیده مجرم فغان		ایدر دل ییلر صد جناب باول بر غم
منی حسینه بچوه ار حجازکون مکان		اولوب مزاج کتوره اول نه باقی بر

اوده قنده جناب کلثوم کلوب باچیم زینبون براریزه دیدی ای فاطمه نون

یادکاری دور بو نکس ریزه غمک ارکنه دنیا که بیله آغلارسان

شوکانه دوقع اولیده دلبر پریشان سن	نتی مبغضه کربه جحده حیران سن

جناب زینب کوزین صحیب کرده یکه باچیم ام کلثوم کوز ینیک

یا شنی یا اخنتاره صحیح وحسب بر زنجار ایدوب دیدی باجی آغلاما کمن باجی

[illegible]

جناب کلثوم باجسندن بو جوابی ایشدوب

او وقتده جناب زینب بو زاری ایله جبین کلثومین طرفینه دونوب دیدلر

اگرچه سکینه یا [illegible] کلثوم

اجل [illegible]	سکینه یا کوزیمین [illegible]

او وقت جناب کلثوم جناب [illegible] سکینه یا جناب زینبک برابرینه گتوردیلر

بالکه جناب زینبک نظری سکینه یه دوشدی دیدی ای حسینک یتیم بالالری

سکینه بالکه سکینه [illegible] ایلدی اغلاماغه جناب زینب

دیدی ای سکینه حسینک [illegible] اغلاماق [illegible]

[illegible]

بو زاری ایله جبین کلثومین طرفینه دونوب دیدی ای کلثوم جان [illegible]

[illegible]	[illegible]
سکینه [illegible]	[illegible]

جناب کلثوم دیدی او وقتده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بیو [illegible] صبی

[illegible]

چوخ نامه یازه دیدم [illegible] کونبان — [illegible] اگر [illegible] دیدم

آند یچمیشم [illegible] یا صبی — قسمدن [illegible] فرمانه [illegible] صبی

[illegible]

رحم ایت [illegible] — [illegible] فلک [illegible]

امدی [illegible] پطانه یا صبی — قول قولا [illegible] دیوانه یا صبی

[illegible]

بو بلادن آل رسولی باشندن رفع ایلهکول حضرت بیر بودر سلام

داغلرن دیرن [illegible] ایلهسم قبول اولور [illegible] لطف دار

[illegible]

هر اول کسکه [illegible] تعظیم [illegible] اولور . اولالندر [illegible] قیامت [illegible]

کلدن [illegible] ایله که [illegible] احوال [illegible] ایلهدم کلهدم رسول خدایه [illegible]

عرض ایلهدم یا رسوله

[illegible]

[illegible] [illegible] دل [illegible] — [illegible] آغلار

جناب رسول الله [illegible] بالله [illegible] خبر [illegible]

جواب ویردی [illegible] — [illegible] قدیم [illegible]

[illegible]

مَن بَكَى عَلَى الحُسَين أَو أَبكَى أَو تَبَاكَى وَجَبَت

لَهُ الجَنَّة وَمَن ذُرِفَت عَينَاهُ وَجَبَت

لَهُ الجَنَّة يَا [illegible] رَحِمَ اللهُ [illegible]

أَصوَاتًا [illegible] فِي [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تمام

حساب سوره قرآن و کلمات و آیات و حروف آن

کلمه	آیه	سوره
[illegible]	[illegible]	صد و دوازده سوره

ت	ب	الف
[illegible]	دوازده هزار [illegible]	چهل [illegible]

ج	ج	ن
چهار هزار [illegible]	چهار هزار [illegible]	ده هزار [illegible]

ف	د	خ
چهار هزار [illegible]	[illegible]	دوازده هزار [illegible]

س	ذ	ر
[illegible]	[illegible]	دوازده هزار [illegible]

ص	ز	ش
[illegible]	[illegible]	[illegible]

ق	ض	ع
[illegible]	[illegible]	[illegible]

ك	ط	ف
[illegible]	[illegible]	[illegible]

ه	ظ	م
[illegible]	[illegible]	[illegible]

ی	لا	و
چهار هزار [illegible]	چهار [illegible]	

[illegible]

کلوب بر اوغلان ... جناب ... ایلدی

قرداشی ایله بر بو خوابه خوش کلدور

سلندن روایت اولور دیرکه برکون ... [illegible]

[illegible]

زلفنه بیله صالنه زلفلره ایله

ام لیلا به عرض حال ایله

[illegible] زلفلی نن [illegible] ره ایله

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

آه [illegible] کیمه بو میدانده یکی

احمد [illegible] نن [illegible]

[illegible] ایلامز [illegible]

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

کیمه میدانه [illegible] ایله هجران

ایلیه [illegible] زلفلی نن

سن سیزا آهم که نه افلاکه چیقی

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

قدِ رعنایه کیفی ویرمه قرار

آه چشمم بو نادر نغمه سز زار

یاخ جوروب قتلی ایچون [illegible]

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

تو کیمه گلکابکمه ارمغان بیدر

کیمه میدانه بکون ایله حفر

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

کلاشی فاطمه نون بلبللکی

ام صحبت گلمزون لنبلکی

بوجون الکره بابوجکون زلفلکی

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

[illegible]

بیرازکیل رساله [illegible] حضرت [illegible] بو برده [illegible] لب [illegible]

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

[illegible]

احمد قبل ایلامنی [illegible]

کیمه بو قامت رعنایه کیفی

[illegible]

بیجوران

[illegible]

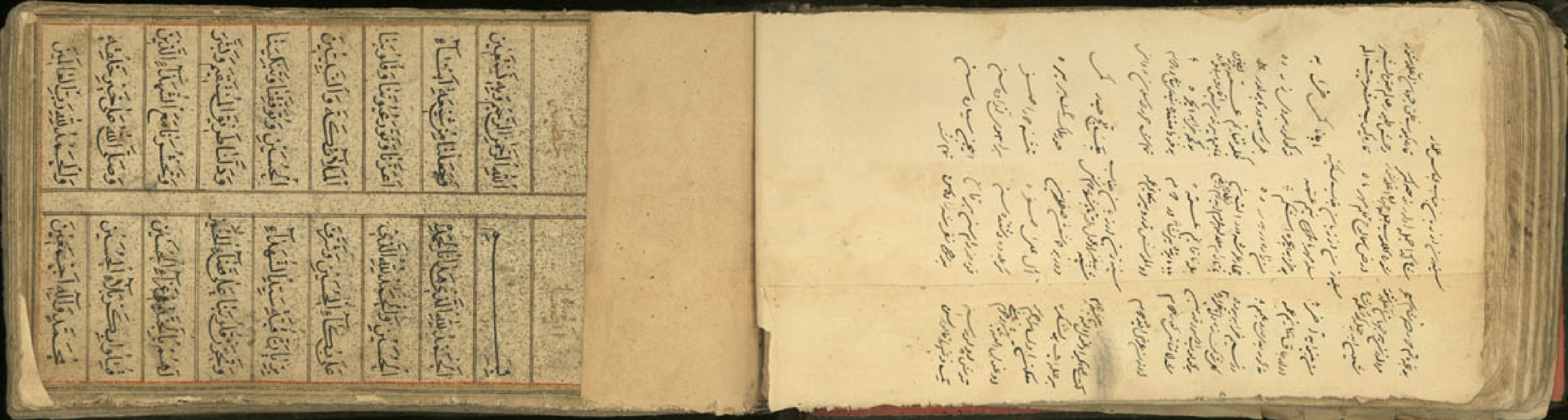
چون برهسم اولوب [illegible] عالم

[illegible] جهان [illegible]

باعث نه اولوب [illegible]

[illegible]

[illegible]

هرچند بر تن شهدا چشم کار کرد	بر زخمهای کاری تیر و سنان فتاد
اکاه چشم دختر زهرا در آن میان	بر پیکر شریف امام زمان فتاد
بی اختیار نعرهٔ هذا حسین از او	سر زد چنانکه آتش از او در جهان فتاد
پس با زبان پر گله آن بضعة البتول	رو در مدینه کرد که یا ایها الرسول
بند نهم	مرثیه
این کشته فتاده بهامون حسین تست	وین صید دست و پا زده در خون حسین تست
این ماهی فتاده بدریای خون که هست	زخم از ستاره بر تنش افزون حسین تست
این غرقهٔ محیط شهادت که روی دشت	از موج خون او شده گلگون حسین تست
این شاه کم سپاه که با خیل اشک و آه	خرگاه از این جهان زده بیرون حسین تست
این قالب طپان که چنین مانده بر زمین	شاه شهید ناشده مدفون حسین تست
این خشک لب فتاده ممنوع از فرات	کز خون او زمین شده جیحون حسین تست
وین نخل تر کز آتش جانسوز تشنگی	دود از زمین رسانده بگردون حسین تست

چون روی در بقیع بزهرا خطاب کرد	مرغ هوا و ماهی دریا کباب کرد
بند دهم	مرثیه
کای مونس شکسته دلان حال ما ببین	ما را غریب و بیکس و بی آشنا ببین
اولاد خویش را که شفیعان محشرند	در ورطهٔ عقوبت اهل جفا ببین
در خلد بر حجاب دو کون آستین فشان	واندر جهان مصیبت ما بر ملا ببین
نی نی درآ چو ابر خروشان بکربلا	طغیان سیل فتنه و موج بلا ببین
تنهای کشتگان همه در خاک و خون نگر	سرهای سروران همه بر نیزها ببین
آن سر که بود بر سر دوش نبی مدام	یک نیزه‌اش ز دوش مخالف جدا ببین
آن تن که بود پرورشش در کنار تو	غلطان بخاک معرکهٔ کربلا ببین
یا بضعة البتول ز ابن زیاد داد	کو خاک اهل بیت رسالت بباد داد
بند یازدهم	مرثیه
خاموش محتشم که دل سنگ آب شد	بنیاد صبر و خانهٔ طاقت خراب شد

خاموش محتشم که ازین حرف سوزناک	مرغ هوا و ماهی دریا کباب شد
خاموش محتشم که ازین شعر خونچکان	روی زمین ز اشک جگرگون خضاب شد
خاموش محتشم که ز سوز تو آفتاب	از آه سرد ماتمیان ماهتاب شد
خاموش محتشم که فلک بسکه خون گریست	دریا هزار مرتبه گلگون حباب شد
خاموش محتشم که ز ذکر غم حسین	جبریل را ز روح پیمبر حجاب شد
تا چرخ سفله بود خطائی چنین نکرد	بر هیچ آفریده جفائی چنین نکرد
بند دوازدهم	مرثیه
ای چرخ غافلی که چه بیداد کرده‌ای	وز کین چها درین ستم آباد کرده‌ای
کام یزید داده‌ای از کشتن حسین	بنگر که را بقتل که دلشاد کرده‌ای
ای زادهٔ زیاد نکرده است هیچگه	نمرود این عمل که تو شداد کرده‌ای
بر طعنت این بس است که با عترت رسول	بیداد کرده خصم و تو امداد کرده‌ای
بهر خسی که خار درخت شقاوت است	در باغ دین چه با گل شمشاد کرده‌ای

با دشمنان دین نتوان کرد آنچه تو	با مصطفی و حیدر و اولاد کرده‌ای
حلقی که سوده لعل لب خود نبی بر آن	آزرده‌اش بخنجر بیداد کرده‌ای
ترسم ترا دمی که بمحشر درآورند	از آتش تو دود بمحشر برآورند
رباعیه مقبل	
چون سرور لب تشنگان حسین شهید	محرم آمد و ماه از هلال تیغ کشید
هلال نیست که بر عرصهٔ سپهر برین	شکسته ناخن تدبیر ساکنان زمین
سپهر نیست که از دهر آه ماتمیان	بسوی مهد قضا سر کشیده است روان
مجره نیست که بهر عزای شاه شهید	کشیده خامهٔ غم بر فلک خط تاکید
نه از ستاره فروزنده است چرخ دژم	شکوفه کرده ز گردان نهال نخل غم
سپهر تیره دوران ز ماتم شهدا	شدست سرخ و سیاه از شفق بصبح و مسا
شفق کجاست که از کربلای شاه شهین	فتاده عکس بآیینهٔ سپهر برین
سرور بخش دل و دیده شه کونین	بهار گلشن آل عبا امام حسین

روایتست که آن افتخار موجودات ... شهید دست ستم هادی طریق نجات
روانه گشت چو از کربلا بخلد برین ... بهشت یافت ز تشریف مقدمش تزیین
مصدر زبر مسند شفاعت شد ... شفاعتش ثمر گلشن شهادت شد
شدند از پی تاراج کوفیان لعین ... روان بخیمهٔ مخدوم جبرئیل امین
بخیمه که ز تعظیم کعبه طایف شد ... مقام حادثه و منزل مخالف شد
بلند گشت ز هر گوشه در عراق آواز ... نوای غم ز سراپردهٔ بزرگ حجاز
هر آنچه از شه لب تشنگان مخلف شد ... بآتش ستم کوفیان متلف شد
کسی نماند که بی محنت و الم باشد ... کسی نماند که آسوده از ستم باشد
خصوص اهل حرم کز غبار رو زار شدند ... ز ظلم دام تماشای هر دیار شدند
بی رسید بایشان کدورت ایام ... چنین گذشت ازان روز تا ز شام
شدند ز نزول غریبان مبتلا و ستم ... سواد شام غریبان زد ای شام از غم
مخدرات امام شهید را به تمام ... چو آفتاب جهان تاب شد بشهر شام

از زینب که با رسول سکر شد ... چراغ شام میان بلا چو روشن شد
روایتست که چون شام گشت منزلشان ... غم غریبی و محنت فزود بر دلشان
بخاطر آمدشان خانهٔ رسول الله ... مدینه و حرم و بارگاه و عزت و جاه
شهادت خلف دودمان آل عبا ... بجوز طینت سر و قد بیشت بلا
غم جدائی ناجابان و دست گیری خویش ... بغربت آمدن و محنت و اسیری خویش
ز ظلم بیکس و بی یار و بی تیمار شدن ... اسیر لشکر کفار نابکار شدن
با نکروه ستم پیشه هم سفر بودن ... تمام راه از آن قوم در حذر بودن
تسلی دل اطفال بی پدر دادن ... غذای دیده ز خونابهٔ جگر دادن
سوار بر شتران بودن [illegible] ... کشیدن ستم و طعن دشمن بدخواه
ز بس که طاقتشان طاق شد ز رنج و تعب ... ز سوز دل شدشان ناله آشنای لب
تمام تعزیه و اغربتا بر آوردند ... زبان بنوحه فلک را ز جا در آوردند
ز آه و ناله در آن [illegible] حشر وحشت شد ... دیار شام صباح صف قیامت شد

زهر طرف بی اعلام پیک توجه دید ... رساند این خبر غم فزا بگوش یزید
شنید از سر کبر و بر خواست از سر جفا ... سؤال کرد که از چیست این خروش و صدا
یکی بنزد یزید پلید حاضر بود ... که بر تمام امور شر دخیل و ناظر بود
جواب گفت که این اهل بیت اطهارند ... که از جفای تو امروز بیکس و خوارند
اسیر دشت بلا خیز کربلا شدند ... باین غریبی و اندوه مبتلا شدند
چو این شنید شد اندوه گین تلبیس ... بر آمد از غضب و اهل بیت را طلبید
روان شدند ز هر سوی شامیان ... بنزد اهل حرم از برای استحصال
مخدرات سراسیمه از زمین جستند ... بیکدگر همه چون نور مهر پیوستند
روان شدند بقصر یزید بی ایمان ... ز بیکسی همه لرزان و خایف و لرزان
روایتست که با صد هزار محنت و غم ... به بارگاه یزید آمدند اهل حرم
چو اهل حرم آنجا تمام داده شدند ... برابرش همه از دور ایستاده شدند
بجانب دگر انداخت از عناد نظر ... نگشت ملتفت اهل بیت پیغمبر

گذشت چون نفسی یاد و صد تکبر لا عیر ... نظاره کرد با اهل حرم با تحقیق
ستاده دید جوانی چو آفتاب منیر ... خمیده قامت چون سرو شن از غل و زنجیر
ز ضعف پیکر و رنج خود نموده صحیح ... برای شرح جفا و ستم شده تشریح
گذشته موی سر از منکب امام مبین ... نموده هر سر مو سر گذشت اندوهگین
شده ز آبله پای خویش در تاب ... بپای خانهٔ ایمان فکنده آبله آب
بفرق پاک از هر دو دیده ناودان ... روانه خون جگر همچو خوشه مرجان
چو او نبود کسی از اهل بیت سلسله ... که داشت سلسلهٔ اهل بیت پیغمبر پا
بغیر او خلف مصطفی که بود اسیر ... ندیده بود کسی آفتاب در زنجیر
بر پشت و سر شاه شهید باد درود ... ستاده کرد که کنان و غمین و درویش
بآنجناب مقدس یزید چون نگریست ... سؤال کرد که این نوجوان دلکش کیست
جواب گفت که فرزند سید الشهداست ... نتیجهٔ گهر افتخار ارض و سماست
ز اهل بیت رسالت همین بجا مانده است ... که همچو نوح ز طوفان کربلا مانده است

چو ابن شیبان از آل دین یزید پلید   سر شه شهدا را بنزد خود طلبید
چه شد اشاره آنجا دمان بطشت طلا   گذاشتند سر نازنین آن مولی
گرفت چون سر شاه شهید را بکنار   از آن بجمله فلک ذات شد طلا دستار
به تشنه در سر خونین سید شهدا   بهار کرد چنین خزان گل رعنا
بتشنه چو سر اشرف گرفت قرار   از آن شد است زر اشرفی [illegible] عیار
ز تشنه در سر پر نور او امام شهید   بشام مطلع خورشید را نمود پدید
چو آن نشست بعز بر مجید شعشعه بست   که آفتاب بنورش آفتاب نشست
گذاشتند چو آن تشت را به پیش یزید   نظاره کرد سر سرور شهیدان دید
اشاره کرد سوی آن سر سید شهدا   خطاب کرد که ای پور دیده زهرا
سزای خویشتن از تیغ کوفیان دیدی   چو از بیعت من انحراف ورزیدی
کسی چرا با امام زمان خروج کند   از این سبب بجهان شهر تو بجوج کند
شنید نام امام زمان چو زین عباد   بگریه گفت که ای بی حیای بی بنیاد

تو کیستی که امام زمان توانی شد   خلیفه همه خلق جهان توانی شد
امام او است که باشد بعلم اعلم ناس   کجاست علم تو ای کافر خدا نشناس
که را خدای جهان منصب رسالت داد   نبی نور خلایق بود که را خلافت داد
که را خطاب شد از منزلت رسول الله   که بود مناصب فی امر فلک کفا بالله
که را اشاره سبابه اش قمر شق شد   حصار دین زکه قایم بروز خندق شد
که را رسول امین خواند حضرت داور   سوی جناب که جبریل شد پیام آور
نبی تولد از آنکه کعبه گشت تمام   ز مولد که چنین در جهان گرفت نظام
که پا گذاشت بوقت شکستن بت زر   بزرگ مهر نبوت بکتف پیغمبر
که را نشسته ولایت بقلب های زکی   که با خدای جهان گشته خانه است یکی
بخانه که بگو جبرئیل کرد نزول   برای جنبش گهواره اش بجای رسول
که بود آنکه بکتف رسول گشت سوار   بروز عید بسبطین نهاد چو انصار
که داشت کاکل شاه سریر عزت را   گرفته بود که سر رشته شفاعت

بگو که بود که گفتش نبی پس از علی   من از حسینم و باشد چو جان حسین از من
کسی که این همه اش جاه و منزلت باشد   کسی که این قدر ش بجهان قدر و مرتبت باشد
کسی که عرش منور شد از ولادت او   دل نبی چگونه رضا داد بر شهادت او
تو ای ستمگر بی آبرو چها کردی   چه رنجها که تو در دین مصطفی کردی
نظلمهای تو در کربلای پر غم و درد   کشید آنهمه جفا که شرح نتوان کرد
بما ز حکم تو کردید منع آب چنان   که تیر آب گرفتی بچوب از پیکان
بخط آب بدان تشنگی بکشت شهید   ز ترس مردم ملک دیده آب می وارید
دلاوری که دلا شاه آید از شیر   برای آب دو از کشتنادم شمشیر
کسی ز لشکر کین مهربان نبود چو تیغ   که آب خود بجگر تشنگان نداشت دریغ
نمود زخم تن جان پاک تشنه لبان   بجان حکایت سیل البکا از زبان سنان
دگر نماند کسی از تنها جو انصار   که جان نداد بشمشیر لشکر کفار
شد از جهان چو دست موالیان کوتاه   رسید نوبت ذریه رسول الله

چه سان ز حدیثه عم بزرگوار اکرم   چه سان ز حکایت آن عم زادهای اکرم
برادران جگر تشنه ام شهید شدند   ز دیده مردم خسته نا پدید شدند
بیان نی که بر و خاک تیره گشت کفن   بیان سری که بر و نیزه شد بلند کردن
خصوص صاحب این سر که بر تمام سر است   محمد عربی را پسر برادر است
به تیغ کینه سر از پیکرش جدا کردند   مرا هم از جدا آنهمه مبتلا کردند
فتاده جسم برازنده اش بخاک طپان   سرش ز دست ستم رفت بر سر سنان
ز دندان آتش عدوان بخیمه حرمش   برای غارت اهل حریم محترمش
مخدرات سرا پرده پیمبر را   گرفته اند از ایشان لباس و معجر را
سوار بر شتران کرده اند غمزده ها   رسنده اند بزیر سنان کربلا تا شام
بگو یزید که از بهر ای ایمان است   کسی که کار چنین کرد کی مسلمان است
دگر بحشر مکان شفیع میخواهم   محمد عربی را شفیع میخواهم
چنین که عترت اطهار او دارند   محمد و همه امت از تو بیزارند

چو این شنید یزید لعین ز زین عباد   طلب نمود بقصد امام دین جلاد
شنید زینب برجست چون سپند از جا   زبان گشود پی التماس آن مولی
خطاب کرد بآن بی‌حیای نامقبول   بگریه گفت که ای دشمن خدا و رسول
نظر به بیکسی ما ضعیفه مردم کن   ز روی لطف برین نوجوان ترحم کن
تمام بیکس و بی‌یار و بی‌مددکاریم   باین عقوبت بی‌باوری گرفتاریم
ز خان و مان شده دور از مدینه بی‌پدریم   تمام عاجزه‌ایم و غریب این شهریم
مخدرات نواز دیدها چرا دورند   باین سبب که حریم تو آنند مستورند
نه ما ستم زدگان اهل بیت اطهاریم   مخدرات حریم رسول مختاریم
چه شد به یکه ما بی‌گنه اسیر توایم   ز گردش فلک امروز دستگیر توایم
روا مدار که ما بیش از این فگار شویم   از این زیاده ز ظلم تو خوار و زار شویم
ز اهل بیت نماند است همدمی ما را   درین بلیه ضرور است محرمی ما را
باین ببخش که این داغ دیده محرم ماست   ضیای مردمک دیدهای بزم ماست

درین مکالمه بودند که بروز جلاد   ز در درآمد و بر کف بلارک فولاد
گرفت بازوی آن نوجوان بی‌کس را   بزیر تیغ نشاند آن نهال نوبر را
چو این مشاهده کردند اهل بیت رسول   برای آن خلف مصطفی شدند ملول
تمام با دل پرخون و دیده گریان   درآمدند بجا و محمد افغان
بسوی حضرت زین العباد وا گشتند   باین ستم زده چون در دو توامان گشتند
یکی چو سایه بر اطراف قامتش گردید   یکی فتاد بپایش چو پرتو خورشید
نشسته زینب دلخون دل به پهلویش   سکینه گریه کنان رو نهاد بر رویش
کفی نهاد ز اعدا قیاس میکردند   دو آنچه پیش یزید التماس میکردند
کفن بدیدهٔ حسرت نظاره میکردند   بحاضران ز شفاعت اشاره میکردند
سکینه گفت که ای روشنی دیدهٔ تو   بخواهران ستم دیده یادگار پدر
درین بلیه و محنت کجاست غمخور   کجاست باب کبار تو حیدر صفدر
کجاست جد تو امروز حضرت زهرا   کجاست باب شهید تو سید شهدا

که زیر تیغ بدینسان نشسته‌ای بی‌بند   دل شکسته و رنگ شکسته‌ای بی‌بند
گرفت بند برانش که بزاری زار   بحالتی که برآمد خروش از حضار
روایتست که در مجلس یزید لعین   فرنگی نگران بود با دو صد تمکین
رسول بود ز شهر فرنگ سوی یزید   چو این معاینه اهل بیت عصمت دید
نظر بحضرت زین العباد کرد و گفت   دلش بحالت آن مبتلای محنت سوخت
بصد هزار ادب از یزید کرد سؤال   که کیست این سر و این نوجوان بر اطفال
جواب گفت که فرزند سید دوسراست   سر بریده نوباوه پیمبر ماست
چو این شنید فرنگی از آن لعین دغا   جواب گفت که ای بی‌حیای بدکردار
شنیده‌ام که سمی مانده از خر عیسی   زیارتش شده واجب که نوز مذهب ما
نوای لعینه بر کیش منکر اقرار   که هست سبط کبار محمد مختار
کسی بزاده پیغمبر جفا کرداست   مگر کسی که در آن ماه در خطا کرده است
چو این شنید یزید از فرنگی دین‌دار   اشاره کرد بجلاد که سرش بردار

ببوز زین سر این نابکار بی‌دین را   فرنگی از ره تقلید چون شنید این را
فکند بر رخ و برخواست آن سر انور رنگ   ز سر فکنده هوای کلیسیای فرنگ
روانه گشت سوی راس سید شهدا   ببرد و دست گرفت آن سر مبارک را
بگریه گفت که ای سر مرا مسلمان کن   بمذهب پدرت آنچه بایدم آن کن
روایتست که آن سر نهادنیش کف   نوید روح بنیزای جنتیش گفت
ز سر گذشت و فدا کرد بهر دین جان را   ز سر گرفته فرنگی طریق ایمان را
چو سر ز پیکر آن پاک دین بریدند   بپای ظلم از این رهگذار رخچیدند
بزرگوار خدایا بسید ثقلین   بحق روشنی دیده‌اش امام حسین
که جان خویش فدا کرد در ره ایمان   پی شفاعت عصیان ما سیه‌بختان
که هر که دوستی آل مصطفی دارد   باو ببخش اگر یک جهان خطا دارد
خصوص مستمعان حدیث محنت را   بهم نشسته این مجلس مصیبت را
باستان شه تشنه ره نمائی کن   تمام را ز ره لطف کربلائی کن

علی الخصوص که این روسیاه مجرم زشت — که شاه تشنه لبش خوانده مقبل خویش

چو مقبلست تو اش از جهان قابل کن — برحمت و کرم نقطه مقابل کن

فاتحه — مقبل

محرم آمد و ماه عزا نمود هلال — شکفت غنچه ماتم ز شاخسار ملال

بزرگ ماتم به بزم تا هلال نمود — ز کار ماتم آل رسول عقد گشود

زتاب تعزیه شد مهر ذره ذره — ز آب چشم ملایک در آسیای سپهر

شفق نمایم مستغرقان بحر خون — نمود چاک گریبان و جامه گلگون

شفق کجاست که گردان برای استقلال — گرفت حکم نه تعزیت کاغذ آل

ستاره نیست که می تابد از سپهر برین — ورق درست نجوم آن فلک ز زمین

که عرش بهر نثار عزای شاه شهید — بجهه ریخت بحر ز دیده مروارید

یگانه گوهر دریای مجمع البحرین — بخون طپید که کربلا امام حسین

روایتست که گلگون قبای آل عبا — قتیل معرکه ظلم سید شهدا

پس از شهادت عباس بی برادر شد — غریب و بی کس و بی آشنا و یاور ماند

نه بود که بر خاک ره طپان گردد — سری نبود که زینت ده سنان گردد

شاده دید بر زمین قضا کینش را — طلب نمود خوابین اهل بیتش را

نخست کرد بزینب خطاب کای خواهر — نوفی به بیکسیم یادگار مادر

شتافتند سوی خلد اهل بیعت من — رسیده است کنون نوبت شهادت من

چنین رسیده پیام از خدا به پیغمبر — ز جبرئیل امین مخبر صحیح خبر

که در محاربه امروز کشته خواهم شد — به تشنه لبی شهادت بتشنه خواهم شد

وصیتی است عزا با نوای ستم دیده — بگوش جان شنوای خواهر رسیده

بجز تو هم نفسی نیست محرم ماتم را — بجز تو داد رسی نیست طفلکانم را

چو من بعرصه میدان کین شهید شوم — تو نیز از لذت دیدار نا امید شوم

سرم بنیزه مروانیان کنند جولان — تنم بمعرکه کربلا شود غلطان

تو در میان سراپرده در گمان باشی — نشسته باشی و آزرده خونچکان باشی

که کوفیان لعین مطلق العنان کردند — چو سیل و بسراپرده ها روان کردند

در آن خیمه در آیند کوفیان بجهود — شود ز اهل ستم خیمه غارت ز نمود

حباب خیمه به دریای غم نگون گردد — طناب ظلم سراپرده واژگون گردد

مخدرات سراپرده را اسیر کنند — تمام را ز ره ظلم دستگیر کنند

نظر بعابد از پا فتاده اندازند — رسن بگردن آن شاهزاده اندازند

برون ز بستر بیمار برکشند کین — زنند همچو اسیران طپانچه ابن حجیر

کنند جمله اسباب خیمه را تاراج — بزند جانب سردارشان باشند افواج

باین عقیده که آبی بروی کار آرند — ز گریه اهل حرم را بزار زار آرند

در آن معامله جان تو و سکینه من — کسی ستم نکند با سر و سر سینه من

که او ز اهل حرم ظلم ناکشیده تر است — ز دختران یتیم ستم ندیده تر است

بدرد محنت من مبتلاست مادر او — تو باش اشک پذیرای دیده تر او

ز اهل بیت یکی کاغذی تمنا کرد — بسوی عابد بیمار نامه انشا کرد

قضا بخدمت آن شاه ذوالجناح کشید — قدر عنان ز نبرد و الجناح گرداند

بکف گرفت رکاب شها دمش جبرئیل — بصور نفخه ماتم دمید اسرافیل

عنان گرفت و بر آمد بزین امام کبار — سوار باد شد آن شاه دین سلیمان وار

طلوع شعشعه کرد آفتاب برج یقین — ز برج خیمه بنصف النهار خانه زین

خاند بکه سواد قلم روا امکان — سمند بگشت چو آفتاب در میدان

بسوی لشکر کین ذوالجناح جولان داد — ز هر قدم گل داغی بجان خاک نهاد

زمین بنقش سم ذوالجناح آن سرور — نشسته بکسر و گردن بعرش بالاتر

کسی غبار ز جولان ذوالجناح ندید — ملک چو سرمه غبار رهش بدیده کشید

از آن بکحل نیامد غبار جلوه گهش — که بود روح عزیزان قدس خاک رهش

اگر نه جنت آن قوم سد راهش بود — فضای عالم تقدیر جولانگاهش بود

رسید چون بکنار صف سپاه یزید — عنان کشیده به ابن سعد ناطلبید

چو کوفیان لعین آن جناب را دیدند — با بن سعد ز هر سو خبر رسانیدند

که آمد است جگر گوشهٔ رسول خدا / بی مخاربه امروز بکشن تنها
ستاده است بمیدان چو یکه سوار / تو را بمعرکه خواند است آن سپهر وقار
بماند آنسان بیداد کو زراه خطا / سمند ظلم بمیدان سید شهدا
رسید چون بعبارت شه سپهر رکاب / سؤال کرد که ای نور دیدهٔ احباب
چو انجمن های نوجوان ناسودی / قدم بمعرکه بهر چه رنجه فرمودی
چه حاجت است بفرمای تا روا نشود / حصول مطلبت از عین شه عیان شود
جواب گفت چنین شه ساقی کوثر / که تشنه اند تمام اهل بیت پیغمبر
درین زمین بلا و حرم و طرس سیر شده / مخدرات حرم امروز تشنه آمده اند
بخیمه حضرت زین العباد بیمار است / برای جرعهٔ آبی تشنه در آزار است
بدست کهیم آن یاور آن نماند کسی / درین مصیبتم امروز نیست داد رسی
موالیان من از تیغ ظلم کشته شدند / بسر جریدهٔ لب تشنگان نوشته شدند
زتاب تشنه کیم چون نماند دست از کار / از آن بمعرکه امروز آمدم ناچار

غرض آمدیم بهر جرعهٔ آب است / که از حرارت مرغ روح بی تاب است
چو این شنید جگر تشنه ابن سعد پلید / برنگ کرم غر آنسکه لجوجی شنید
جواب گفت که ای بدر آسمان کمال / بود برای تو امروز آب فیض محال
چنین خطاب بسر زاده است یزید / که تا زآب بآل رسول مصطفی ندهید
چو نیست بهر تو یک قطره آب مقدور / بیا زسیب جناب مقدست دور
امام گفت که ای شخص جهل تا ذاتی / مکو مرا تو بجد تو امیدواری
جواب گفت که جد تو محمد عربیست / که ذکر نام خوشش بی درود بی ادبیست
نه تو قسم به پیغمبر ازین سبقش / کلام حضرت بار رب فرد [illegible]
تو زاید بود آن شاه کشور تجرید / که آمد است بنام وی انفلک [illegible]
بریده حضرت خیر النساست مادر تو / کشیده حضرت جبریل شاپیر تو
برادر تو حسن مجتباست سید انام / جلال قدر تو بی منتهاست سید انام
بمن ابای تو وعده کرده است یزید / سر تو در عوض وعده [illegible]

بروز کارزار چو فرمانده طلبدار / ازان زکشتن تو دست نمیدارم
بگفت وکشته روان تا بقلب لشکر خویش / خطاب کرد بر روانیان کافر کیش
که امیر یزید اگر سلطنت طمع دارید / سر حسین علی را بنزد من آرید
چو سیل لشکر روانیان بدیدایمان / روان شدند بمیدان آن فلک جولان
روایتست که سیصد تن از اعادی دین / مکند [illegible] زنیم تشنگان خانهٔ زین
شدند منهدم آن قوم از صف هیجا / که بجنگ زید از سید شهدا
هجوم لشکر کین را زتیغ تیز شکافت / ز تاب تشنه لبی جانب فرات شتافت
بر آن بر یک ابر سیاه بیرون تاخت / ز کرد لشکر کین اسب در فرات انداخت
اراده کرد که آبی زکف بیاشامد / در آنچه بود دلش از اهل بیت یاد آمد
نخورد آب جگر گوشهٔ رسول خدا / بیاد تشنگی شاهکان پرده سرا
خیال کرد که قدری ز آب بردارد / برای تشنه لبان حریم خویش آرد
بکین اهل ستم کف کامل امام امم / روانه شد چه کین بخیمهای حرم

چو این شنید نمی از فرات بیرون تاخت / بسوی لشکر کین دست ذو الفقار انداخت
چو ابن سعد لعین دید آن جلادت را / شتاب تشنه لب جرعهٔ شهادت را
خطاب کرد که ای کوثیان [illegible] / امان مدهید سر لب تشنگان [illegible]
بضرب چوبه تیرش [illegible] کنید / تن مبارکش از تیغ پاره پاره کنید
بیکره آن سیه کین زجلهای کمان / بسوی شاه کشادند ناوک پران
سحاب قوس [illegible] تیر کین بوبارند / نهال [illegible] روح او بکام رساند
بدور شمع فدا و امام باز هیبت / بگرد شمع آمد پروانهای تیر خدنگ
بگرد قامت آن سرو گلشن امکان / برنگ فاخته در جلوه ناوک پران
چو کبوتر روح امام کل امم / نشسته بر تنش از تیر صد عقاب ستم
زبس که کشت تن نازنین او مجروح / ز تیغ خیال قفس نمود بلبل روح
زبان کشود [illegible] صلح تیغ کین بیا / رسید بر تنش از کین سر سنان [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] چشم بر خورد آب / روایتست که [illegible] صد جراحت [illegible]

زبس که خون جراحت روان شد از بدنش / تنش ز قالب تن شد حباب پر هنرش

دگر نماند بتن قوت مجادله اش / بانتهای مراتب رسید حوصله اش

کشید صبر ز تن کرد زین شکیبائی / گسیخت رشته اش از تاب ناتوانائی

کشید پا ز رکاب آن خلاصهٔ ایجاد / برنگ پرتو خورشید بر زمین افتاد

کسی نبود ببالین آن امام زمن / زمین گرفت سر وی بکنج بر دامن

فتاده بود بخاک ملال و می غلطید / که ناگهان ز پی‌اش شمر نابکار رسید

نشست آن سگ بنیاد کر بسینهٔ او / کشید خنجر بی‌حرمتی بکینهٔ او

از این زیاده روایت نمیتوانم کرد / حدیث شرح شهادت نمیتوانم کرد

شها تویی که خلایق بتوده در کونین / بحشر کرده عطایت شفاعت ثقلین

منم که بندهٔ درگاه دین پناه توام / کمینه مقبل محزون رو سیاه توام

بکربلای تو حاضر نبودم ای مظلوم / که دوستی همه دوستان کنم معلوم

نبود مذاکره ام حاضری بنفس نفیس / ولی نگاه مرا نیست شبه تقصیر

بمن نگر که بسر از دوری تو در تعبم / ز راه بنده نوازی بکربلا طلبم

واقعه / مقبل

هلال غرهٔ ماه محرم از نو هویدا شد / مصیبت خلف مصطفی مهیا شد

بنای خانهٔ افلاک منهدم گردید / دو واقعها همه بر روی یکدگر غلطید

بساط عیش جهان آسمان بطاق نهاد / در آن معامله نور شفق بخون افتاد

زمین بماتم مخدوم جبرئیل امین / کشید بر رخ افلاک پنجهٔ خونین

تکاند چرخ جفا بیشه خانهٔ ماتم / نشست بر سر اهل جهان غبار الم

زگریه مردم ملک دیدها گلاب گرفت / سراغ واسطهٔ عقل از دل خراب گرفت

دلا ز معامله کربلا چو ابر زدم / ز نقل بقیهٔ ماتم بگوش عقل نمادم

چه ناقل خبر این شرح غم روا یکرد

چه ناقلان سخن شرح غم روایت کرد / ز واقعات جگر تشنگان حکایت کرد

که شد شهید ستم سبط سید ثقلین / گل حدیقهٔ خیر النسا امام حسین

سر مبارک او زینت سنان گردید / تنش بمعرکهٔ کربلا بخون غلطید

نشاند بر شتران عترت کریمش را / برهنه ماند ستم کشته عابدینش را

بدین نهج همه را ابن سعد نافرجام / روانه کرد ز کربلا بجانب شام

ز ظلم یکنفس آن بیکسان نیاسودند / بدین طریق شب و روز راه پیمودند

و زین شکار بی عزوشان بی بنیاد / گذار قافلهٔ کربلا بکوفه فتاد

چو کوفیان لعین با خبر ز کار شدند / بعزم سیر تماشا سوار شدند

ز بس هجوم خلایق شد از یمین و یسار / فتاد غلغله در شهر و کوچه و بازار

روایتست که در شهر کوفه بود زنی / که کربلائیان او ز اقربا بود کنی

ز بسکه دوستی اهل بیت عصمت داشت / ز کار کربلا بی خبر که بود داشت

برنگ پرده دل از گهر و بحر نمود آب / در آن خانهٔ خود همچو گوهر آسوده

نشسته بر سر سجاده اش بهر نماز بود / بدین نیاز صد گونه داشت راز و نیاز

خبر نداشت که در کربلا چه رو داده است / سپهر کام یزید و سپاه او داده است

هجوم خلق شد از کثرت تماشائی / چنانچه آن زن مستوره گشت سودائی

شکست رنگ تعین شیشهٔ بهانهٔ او / که بود در فلکه خلوت خانهٔ او

فکند چادر عصمت بسر بصد امید / ببام خانه برآمد چو پرتو خورشید

بهر طرف نگران بود از پی تفتیش / که تا بکه خاطرش آسوده گردد از تشویش

فکند از پی نظاره دیدهٔ خیره / بسوی پرده‌نشینان سرادق عصمت

نشسته دید گروهی بناقه عریان / چو شمع مجلس ماتم ز سوز دل گریان

زنان بی‌دین نامحرمان فتاده برو / برنگ بید معوله شده پریشان مو

چو ابر سر بنه افکنده باد و دیده نم / چو آفتاب همه بی لباس و بی معجر

سوار بر شتری دید خسروی ناگاه / که صد رخ ماتمیان بود با رخ چون ماه

گرفته کودکی از روی مهر در آغوش / ز تاب تشنگی آن طفل رفته بود از هوش

چو این تماشا همه بنمود آن زن بی‌بند / سؤال کرد که ای بیکس ستم مند

تو کیستی و کیانند این بلا کشان / ترا ساخت چنین روزگار با ایشان

جواب گفت که من خود دید ز فرزندم / من ستم زده نو باوهٔ رسول خدا

پدر علی بود و فاطمه است مادر من … بود حسین سر از جدا برادر من
سری که جلوه کرینیم در برابر است … سر جدا شده نوجوان برادر است
سؤال کرد که این کدام کافر کرد … نو را کدام ستمکار بی پدر ذکر کرد
جواب گفت که شمر لعین بی بنیاد … بنای خانهٔ دین را بباد بخرداد
سؤال کرد که اکنون چرا برهنه تنی … چو گوهر از چه سبب از لباس عریانی
که برده است ز پیکر مبین لباس شما … که داده است بباد فنا لباس شما
جواب گفت که فرمود ابن سعد لعین … بخیمها ز عداوت زنند آتش کین
ز سیل حادثهٔ ظلم بی اساس شدیم … ز دست بی‌ستم عاری از لباس شدیم
چو این ز زینب معصومه آن ضعیفه شنید … گرفت معجر خویش از سر و بزیر کشید
فکند و گفت که این احتیاط صورت کن … باهل بیت این پاره پاره قسمت کن
یکی ز لشکر کین را بر او فتاد نظر … طمع نمود و ز زینب گرفت آن معجر
مخدرات دمی فارغ از نهان شدند … بشهر کوفه از آن رهگذر روانه شدند

ز روشنی سر آن امام با تمکین … سرآمد فلک سبع گشت رشک بری
بر آن سری که بدان جبرئیل شانه کشید … کسی چه گونه بدین حالش تواند دید
کجاست فاطمه تا بر رخش نظاره کند … به بیندش بچنین حال و جامه پاره کند
بچشم دلبر آنجا چو زینب نگریست … سؤال کرد ز اهل کوفه که این سر کیست
جواب گفت که خورشید مشرق ایمان است … سر مبارک سلطان دین حسین است
گلی که حضرت زهرا اش باغبانی کرد … بدست حادثه جبریل پاسبانی کرد
چنین فسرده ز فرمودهٔ یزید شده است … بدشت کربلا از ستم شهید شده است
بپای نیزه روان دید نوجوانی را … مه سپهر امامت فلک مکانی را
ز سر که خار مغیلان خلیده بر بدنش … پرند پردهٔ بادام گشته پیرهنش
نمانده بر تنش از تاب ظلم قوت و روح … سر برهنه و پای برهنه و مجروح
دو دیده اش ز فراق پدر چو رود شده … لب مبارکش از تشنگی کبود شده
دو دست در رسن و هر دو پای در زنجیر … اسیر وار سر از بیکسی فکنده بزیر

روایت است که در شهر کوفه بود بنائی … ز ناکسان بلد داشت کار رعنائی
عمارتی ز برای منافقی می‌ساخت … بطبق خواهش او کار خانه می‌پرداخت
که ناگهان غلغله و گفتن بگوش آمد … ز های هوی خلایق دلش بجوش آمد
شکسته خاطر و بریان خاطر محزون … بصد شتاب شد از بالای خانه بیرون
بهر طرف که نظر کرد دل پر از اندوه … نشسته دید تماشائیان گروه گروه
چو خلق کوفه سر از راه انتظار گرفت … بگوشهٔ نشاط جهان قرار گرفت
که ناگهان اثر اهل بیت پیدا شد … ز دور روی لب تشنگان هویدا شد
سر مبارکی از نیزه نمایان بود … که آفتاب ز بیمش چو بید لرزان بود
بان خیال فتاد آن منزه ادراک … مگر برآمده یکمین آفتاب از خاک
چه آفتاب که بر نیزه تا کشید هلال … نمود شعشعه اش مهر و ماه را پامال
علم کشیده از آن نور تا بعرش برین … شعاع لمعهٔ او داده عرش را تزیین
بکاکلش چو نظر کرد خیبرکش از دود … که آفتاب جهان تاب را نباشد دود

فتاده بود بپیش و روان ز عقب اش … نشسته بر شتر از خواهران تشنه لبش
ز یکطرف بنشانده و رنج و بیماری … ز یکطرف بچنین محنتی گرفتاری
نه همدمی که دل آن بیکسیش یار شود … نه مونسی که بغمهاش غمگسار شود
سر برهنه بسر نیزه در برابر او … طپان بمعرکه کربلا بود تن او
ز دیده اشک چو آن نوجوان غریب بریخت … سرشک از غم لب تشنگان بر و بریخت
بدین نظر چو او را جوان بدید … ز اهل کوفه یکی زین نژاد او پرسید
جواب گفت که دردانه سمیر است این … یتیم آل عبا زین عابدین است این
نشسته بر شتر از دید اهل عصمت را … مخدرات پرده و ساکنان را
ضعیف و زرد ز لب تشنگی چو کاه شد … در آفتاب بی چادری سیاه شد
نه چادری که ز نامحرم اجتناب کند … نه معجری که برخسارها حجاب کند
اسیر وار بحمازهای بی پالان … نشسته زار و پریشان و نالان و گریان
بر اهل بیت نبی چادری نظر می‌کرد … ز کوفیان نهانی دو دیده تر می‌کرد

ستاره نیست که بر آسمان شد است پدید   ز گریه مردمک دیده‌هاش گشته سفید

چو شخص تعزیه گر ماه نو رکاب گرفت   لوای شعشعه از چنگ آفتاب گرفت

عیان ز صدر فلک نیست خوشه پروین   پر آبله است از این غم دل سپهر برین

شفق کشیده ز نو بر کتیبه چرخ کبود   برای تعزیه بر کسوتش خون آلود

شفق کجاست که پر خون دل شده است عیان   فلک به همرهی ماه نوحه در دوران

برای ماتم خورشید مطلع السعدین   ستارگان فلک مصطفی امام حسین

روایت است که آن قدوهٔ ائمهٔ دین   سلالهٔ شرف گوهر رسول امین

چو از مدینه سوی کربلا اراده نمود   جراحت دل احباب را زیاده نمود

به هر طرف خبر رفتن غریبانه رفت   ز ناله واحسرتا به کیوان رفت

به عنبر از ره خدمت سپرد عطاری   عطا نمود به یاقوت آب بیداری

گرفت بار ز ره خویش از خصوصیات   چو بی‌نیاز شد از جمله ضروریات

اراده کرد که مهر شکند زوال شعاع   بر آستانهٔ جد خود از برای وداع

برای رحمت شافع عباد الله   روانه گشت سوی روضهٔ رسول الله

چو آن جناب سوی روضه راه پیما شد   ز ارض تا به سما حشر آشکارا شد

خبر به هفت فلک شد که سید شهدا   رود به روضهٔ جد بهر استدعا

کسی نماند که از آسمان نکرد نزول   به قبهٔ شرف انبیاء باب بتول

به روضه‌اش ز هجوم ثوابت و سیار   نه آسمان یکی کهکشان گرفت قرار

هلال بدر شد و گشت اعتدال نما   ز آب دیده جگر تشنگان قدح پیما

عطارد از کف نعلین آن امام حرم   نوشت نسخهٔ داروی توتیای قلم

چو زهره دست به نغمه سوی قانون برد   حسین را به عراق از ره حجاز سپرد

شد از برای تماشای آن امام کبار   مسیح از کرهٔ آفتاب شعله‌دار

نزول کرد در آن آستانه چون بهرام   نشست تا به صف چاکران کند قیام

در آن معامله برجیس گشت بازاری   که تا متاع سعادت کند خریداری

نمود از فلک هفتمین سفر کیوان   به روضه بهر تماشای گوشهٔ ایوان

که ناگهان یکی دختر شه فتاد نظر   بدید که آمده شد آفتاب روشن‌تر

پرند گل که ز شبنم شود گلاب آلود   ز آفتاب رخش گشته آفتاب آلود

ز تب که کرد که دور ز تشنه بر او   بر آن خاک شد از گیسوی عنبر او

نه مادری که بر زلفش ز مهر شانه کشد   نه خواهری که برونش از آن میانه کشد

ز تاب تشنگی او فتاده بود به غش   به جوش ناز چو می‌آمد العطش می‌کرد

یکی ز کوفیان عنان لعین نفرت کرد   به دختر شه دین سوء قصد کرد

بدید زینب رخساره از حمیت کند   گرفت سوی او از آن دختر و به دور افکند

که اهل کوفه تصدق حرام بود   ز کوفه لایق اولاد مصطفی نبود

نظر فکند بر آن کجکی جمال او   به تشنه کامی و رخساره و صبا حال او

سوال کرد ز شخصی که کیست این دختر   که موش از سر ما دیدنش نمود سفر

جواب گفت که ذریهٔ رسول خداست   سکینه دختر مظلوم سید شهداست

چه این شنید بزد بر جبین طپانچه محکم   فغان کشید که ای کوفیان نامحرم

برند کاین دختر لعین بد نکنید   با اهل بیت رسول خدا نظر نکنید

بر آن کسان که بود جبرئیل خدمتکار   کجا روا است که عریان شوند در بازار

فغان بلند شد از کوفیان بی‌بنیاد   به حالتی که تزلزل بر آسمان افتاد

همه جگر خستگان کرب و بلا   به جز ناحق معصوم سید شهدا

کنید نظر ز ترحم به سوی مقبل کن   مراد هر دو جهان از لطف حاصل کن

مبین به جای محمد بزشت کاری او   ببین تفعلها و شرمساری او

ز نظر اگر از این آن جفای آل عباست   غلام تعزیه‌دار سید شهداست

روا مدار که روز جزا خجل گردد   به پیش دیدهٔ مخلوق منفعل گردد

واقعه   مقتبل

نمود تا هلال مه عزای حسین   به خاک تیره نشست آسمان برای حسین

محرم آمد و برخاست فتنه و آشوب   به شرق تیره غم آفتاب کرد غروب

ز فرط تعزیه گردید مغرب بیضا   چو اطراد نفس شرق هلال عزا

زکرد تا بشود منزل امام نجف	فتاده عرش بخاک از برای پا اندازن
زیکطرف صف ارواح انبیاء کرام	ستاده منتظر مقدم شریف امام
زیکطرف صف کروبیان بروی زمین	ستاده بر سر یکدیگر از سپهر برین
ز بس که در ره او دیده بود فرش مبین	غبار ره که درش شد چو سرمه چشم نشین
قدومش از سر خورشید نکرد درین	فتاده روح امین طرف پاکان باش
رسید چونکه بدر روضه شاه تشنه لبان	ستاده دیده بر او اشک کرد روان
نظر فکند چو بر مرقد رسول الله	خطاب کرد که روحی فداک یا جداه
بگریه گفت که یا مصطفی علیک سلام	انا بنیک یا جدی التجأت الیک
منم حسین در آغوش پرورید تو	منم که بود ز من روشنی دو دید تو
منم حسین که جان در کنار بردی	بی تسلیم آهو ز دشت آوردی
منم حسین نوای برگزیده دوران	که بود قوت دل و آرام تو ز آن همان
منم حسین که چه فرمان شد از خدای کریم	تو اختیار نمودی عزا بابراهیم

منم حسین که خونم بهای امت تو	چو لاله سرخ شود چهره شفاعت تو
منم حسین تو کز لطف کرده کار جلیل	ز تو الیکم بتقرب رسید در داخیل
منم حسین که حیاتم خطاب میکردی	چه روح یکنفس از خود جدا نمیکردی
منم حسین که برای حصول مطلب من	شدی چو بوسه تماشای عید مرکب من
کنون یزید تمنای کشتنم دارد	بملک خیال ز دین باز گشتنم دارد
بسوی من ز غلط نامها روان کردست	جدا چو در یتیمم ز خان و مان کردست
نموده است بمکتوب خانه جان ما را	بریده است بتیغ قلم امان ما را
باو رسیده که آواره مدینه شوم	بدشت کوفه گرفتار اهل کینه شوم
همین نه خار دیار غریب می‌گردد	ز گلستان دو عالم بی نصیب میگردد
شود بریده ز من منصب زیارت تو	کجاست یا من دلخسته تاب فرقت تو
ترا چه گونه بنهم مدینه بگذارم	چه گونه بی تو سوی اهل ظلم در روم
نوای رسول امین غم کنار من بودی	تسلی دل ابتدا فارس من بودی

من ستم زده از دوریت چه چاره کنم	بهر فلک که دگر بعد از این نظاره کنم
چنین حدیث ز لعل گهرفشان میکرد	ز دیده آب بخسارها روان میکرد
چو گشت فارغ از این گفتگو زیارت کرد	بی اطاعت حق نیت عبادت کرد
چو شب گذشت قضا بهر دیدن احباب	بچشمهای شریفش کشید سرمه خواب
روایتست که در خواب سید شهدا	بنیم چشم زدن شد بجنة المأوی
ز روضه تا بهشت برین خیابان شد	در آن میانه شه تشنه لب خرامان شد
ز هر طرف بی نظاره بود امام حسین	فتاده دیده شوقش بسید ثقلین
که ایستاده و در انتظار و حیران بود	شکسته حال و دل آزرده و پر بیتاب بود
چو ایستاده نمود شاه تشنه لبان	بصد شتاب سوی جد خویش گشت روان
بی معانقه سبقت گرفت پیغمبر	کشید شاه جگر تشنه را چو جان در بر
ز مهر بوسه بروی نیاز کش میکرد	ز دست شانه تیمار تارکش میکرد
خطاب کرد که ای روشنی دیده من	حسین بیکس درد و بلا کشیده من

غمین مباش که من جد دلپسند توام	ز تاب درد جدائیت مستمند توام
پدر ز دوری تو از خویش ناامید شده است	گل نظاره اش از فرقت تو سفید شده است
نگاه کن که چه سان زار کشته مادر تو	ببین فراق چه کرده است با برادر تو
درین ریاض چو سیماب بی قرار توام	ستاده بر سر این در بانتظار توام
شتاب کن که سوی کربلا روانه شوی	برای جنگ اهل ستم بهانه شوی
بکربلا چو رسی از تو منع آب کنند	بقصد کشتن اولاد کین شتاب کنند
جدا کنند سر از تن موالیانت را	شهید ظلم نمایند یاورانت را
علی اکبرت از تیغ پاره پاره شود	تن علی اصغر تو تخته گاهواره شود
نوای اسیر ستم بی نیاز خواهی شد	غریب و بیکس و بیغمگسار خواهی شد
زیکطرف غم لب تشنگی و تنهائی	زیکطرف الم و ضعف و ناتوانائی
ز تشنه کامی و از بیقراری اطفال	ز قحط آب شده بی طاقت بکمال
چو بهر آب عیال از کنار دور شوی	فنا ز ما و لنا فداء تا بکار شوی

امیدوارم ز الطاف شاه دین توام	اگرچه روسیهم مقبل حسین قوام
بجان او که مرا از جهان مسافر کن	در آستانه آن تشنه لب مجاور کن
که بعد مرگ بمعنی گر از جنا باشم	چه خاک منکنیم خاک کربلا باشم
واقعه	مقتل
عیان شد از غم لب تشنگان کربلا	ز سطح چرخ مقرنس هلال ماه عزا
سمند ناله ز پهن دشت چرخ بلند	ز بس که کرد تکاپوی نوحه نعل افکند
بخون دل فلک پیر بایدش غلطید	که رنگ سرخ بروی شفق توان دید
چو لخت لخت شفق میبرد سپهر برین	که از طپانچهٔ غم میکند جبین رنگین
شفق کجاست که خورشید بر سر دستار	زده است غنچه از کربلای شاه فکار
یگانه گوهر دریای عصمت یثرب	مه مدینه و خورشید کربلا مغرب
شه سریر شهادت غزاده شمشیر	شهید معرکه کربلا امام حسین
روایتست که چون سبط مصطفی مجید	مه سپهر شه لافتی حسین شهید

بجور دهر جفا و ستم خسوف نمود	ز کید اهل عنا عقده اش کسوف د
عروس شعشعه در حجله شهادت کرد	زمین ماریه را رشک هشت جنت شد
جفا با اهل حرم شیر نر اهل ستم	خصوص آدم آل عبا امام امم
گل ریاض امامت خلاصهٔ امجاد	ضیای چشم شه کربلا امام عباد
روایتست که چون شد اسیر اهل جفا	دریتیم شه کربلا به کرب بلا
بهر طرف که نظر کرد آن اسیر ستم	نشانه دید که آن ناکسان شاه ظلم
تمام از ره کین مستعد خونخواری	برنگ فتنهٔ ایام در دل آزاری
نه همدمیش بجز نالهای پنهانی	نه مونسیش بغیر سرشک عمانی
چو آفتاب به نصف النهار کشته علم	هجوم کرد سپاه عطش بشاه امم
ز هر کنار طلب می نمود دادرسی	که یک جرعهٔ آبی طلب کند ز کسی
که ناگهان نظر آن خلاصهٔ امجاد	ز اهل بیت رسالت سوی سکینه فتاد
که بر جمال عزیزان تشنه با ماتم	گرفته بر کف خود گیسوان چون عنبر

ز هر طرف بنوکهای حمله ور گردند	بجوشن تن شه آیت شرر گردند
ز تاب پرتو خورشید در میان گیرند	تنش بشعله چو آلهٔ سنان گیرند
پرنده تیر ز هر جانب بغیر از تیر	نبرکشیده نباید کسی بجز شمشیر
بهر طرف بدی یاوری نظاره کنی	بهر نظاره دل سپهر پاره کنی
بغیر تیغ ستم یاوری نخواهی دید	بجز خدنگ پیام آوری نخواهی دید
بناوک ستم از مرکبت نگون سازند	جبین خاک ز خون تو لاله گون سازند
بجز اجل نه نشیند کسی ببالینت	بغیر تیر نیاید کسی به تسکینت
جدا کنند سر از پیکرت بصد خواری	که هیچ ترک نکند از دوی سرداری
محاسن تو ز خون سرت خضاب شود	بآفتاب رخت از خون نقاب شود
رود سر تو ز ستم بر سنان اهل فساد	شهادت تو که گل نیزهٔ فولاد
همین نه از سر تو زین سر فراز شود	زبان او که پس نه فلک دراز شود
بکفن بخاک رهت بصد خواری	تنت به برکند از خون قبای گلناری

باهل بیت تو دست ستم دراز کنند	سوار شان بشترهای بی جهاز کنند
برای عبرت اهل جهان بخواری خار	برند اهل حرم تو را دیار دیار
چو این مکالمه بنمود احمد مختار	شه سریر شهادت ز خواب شد بیدار
گشود دیده چو از خواب بست شهدا	روانه شد بسر قبر حضرت زهرا
وداع کرد و برآمد ز روضه گریان	خطاب کرد که بنشینید بر شتران
فلک بناقه زمینه کشت هودج زرین	که بود محمل هر ناقه آفتاب نشین
ز شهر خیمه بیرون زدند آل رسول	زمین ز رنگ خیا بهر خیمه گشت ملول
غرض روانه صحرای کربلا گشتند	غریب از وطن و با غم آشنا گشتند
بیاد تعزیه دادند شقهای علم	مشام دهر برآمد ز نکهت ماتم
دران سفر چو الف لام خامهٔ غم	نوشته بر سر هر فرد سرنوشت الم
تمنا بحسینی که برگزیدهٔ تست	بکربلای مصیبت بلا کشیدهٔ تست
کرا ز کشاکش دنیای دون امانم ده	در آستان شه کربلا مکانم ده

روا بود که من از ظلم بی پدر باشم | ز خویش هم سفر دیدهای تر باشم
بجز سرشک دگر یار و همدمی نبینم | بغیر گریه ام آب آوری نمی بینم
بتشنه کامی خود بایدم گریست مرا | بدیدهای خود امید مردمیست مرا
خطاب طعن بشر زاد کوفیان میکرد | ز بی پناهی خود ناله و فغان میکرد
یکی ز قوم مخالف در آن حوالی بود | سر سنان سوی آن بی پناه حواله نمود
چو این مشاهده بنمود سید سجاد | دو سرشک ز مجرای دیدها بگشاد
ز اضطراب سوی ناقه سکینه دوید | ز ضعف سر و دل آن تشنگان برو غلطید
که کوفیان لعین مطلق العنان گشتند | ز کینه بر سر آن تشنه لب فغان گشتند
یکی رساند چنان تازیانه بر بدنش | که پاره گشت از آن تازیانه پیرهنش
ضعیف بود تن نازنین آن سرور | زیاده کرد برو درد تازیانه او
چو بر تنش وجع اندر دو تازیانه رسید | ز تاب درد چو نور نظر بخود پیچید
بدیده پدر بیچاره این معامله را | ز گریه شست غبار جبین حوصله را

دلش بحالت آن نوجوان بیکس سوخت | چراغ عارضش از شعله عتاب افروخت
ز نوک مصعب افغان در مکالمه سفت | خطاب کرد بمروانیان بناله و گفت
که این گروه ستم پیشه بی گناهست این | باهل بیت رسول خدا پناهست این
اگر امید شفاعت ز مصطفی دارید | چرا ستم بجگر گوشه اش روا دارید
همین نه این خلف مصطفی تعب دارد | که از غم و الم اهل بیت تب دارد
نه این ستم کش مظلوم از پدر دور است | ز تاب تشنه لبی متصل نه بی نور است
چنین که بر سر ظلمتان گرفتار است | دگر ز کین مزنیدش که زار و بیمار است
دگر ستم مکنید که نور دیده ماست | بما ستم زدگان یادگار آل عباست
روان شدند در احوال اهل بیت رسول | غریب و بی کس و دلخسته و غریب و ملول
ز پیش انجمن آرای عرصه محشر | گل ریاض نبی سبط ساقی کوثر
ز دیده اشک جگرگون بچهره می بارید | ز درد بی پدری زار زار می نالید
بجز نگاه جگر خستگان عبور نمود | بخاطرش بدی مهربان خطور نمود

رسید جان شریفش بلب ز بی آبی | کشیده مادر خود را ببر ز بی تابی
بروی مادر خود روی عجز میمالید | ز تاب تشنگی از درد زار می نالید
گهی پناه باو ز آفتاب میطلبید | گهی ز تشنگی از مادر آب میطلبید
بهر طرف نظر مادر سکینه گشاد | نگاه او بسوی زین عابدین افتاد
دو دست او ز رسن بسته دید چون اسرا | سرش برهنه بکف کوفیان بی پروا
ز دست برده ستم دید جامه او | فتاده دید بروی زمین عمامه او
سر برهنه جگر گوشه رسول خدا | پیاده بود در آن سرزمین شه کربلا
ز بسکه بود ز آفتاب تفسیده | زبان بکام وی از قحط آب خشکیده
با بنظر چو بفرزند مشاهده کرد | فغان و آه برآورد از دل پر درد
بناله گفت که ای نور دیده ام مباد | یتیم و در بدر و غربت کشیده ما در
ز مرحمت بسوی خواهرت سکینه نگر | به تشنه کامی آن ماه بی قرینه نگر
خطاب کرد ای مبتلای جور و ستم | انیس بی پدر از بانوی دیار الم

بغیر آبله پای من که سیر آبست | تمام عضو من امروز تشنه آبست
گلوی خشک من از تاب تشنگی خسته است | ولی چه چاره کنم دست و پای من بسته است
بغیر اشک کجا آب در نظر دارم | گمان آب که دارم بچشم تر دارم
چه این بشاه جگر تشنگان سکینه شنید | ز تاب تشنگی از خویش کرد قطع امید
ز کلک ناطقه انشاء آه و زاری کرد | دریده جامه و بنیاد بیقراری کرد
خطاب کرد بمروانیان ز آه و فغان | بگریه گفت که ای کوفیان بی ایمان
کسی که جگر پاره محمد عربیست | کجا سزای وی از قحط آب خشک لبیست
اگر بنزد شما خار و ناقبول منم | ولی برتبه جگر گوشه رسول منم
مرا پدر که ز تیغ ستم شهید شد است | از او امید من زار نا امید شد است
ز ظلم مادر دلخسته ام اسیر شماست | برادرم شه لب تشنه دستگیر شماست
دگر نماند کسی ز اهل بیت عصمت ما | که تا شود نفسی همدم مصیبت ما
من غریب نه تنها یتیم و بی پدرم | برای جرعه آبی کباب شد جگرم

چه واقع است مرا پس از این قضایا
بروی نعش پدر یکنفس نکهدارید

غرض که نیست بطول سخن مضایقه ام
ولی ز شرح ستم عاجز است ناطقه ام

شها کمینه غلامی که زار و بیدل است
بروی صدق و یقین سالها است مصاحب

بفرقت تو شها مبتلا و افکار است
به بند رشته طول امل گرفتار است

امان ز ورطه پر غصه کاهش ده
بکربلای خود از رحمت پناهش ده

اگر بنده ظاهر ز حضرت تو دور است
ز عین مردمیش خدمت تو منظور است

برای تعزیه داری بجان استاده است
اگر چه غرق گناه است بنده زاده است

واقعه | دنیکس

محرم آمد و کار جهان مکدر شد
لوای تعزیه در پای چرخ اخضر شد

گرفت ماه عزا تیغ از کف مریخ
فکند قامت افلاک را بجا و زاریخ

برنگ چون ماتم سپهر بی بنیاد
بروی خلق زمین باب غم فرو بگشاد

کشید پرده غم تا بچرخ ماه و غدا
غریو بحر الم گشت روز روز فضا

واقعه دنیکس

ز آب ستم آسیای گردون
بگردش آمد و از دیده ریخت دجله خون

روا بیت کرد دانه شه کونین
ضیاء دیده اهل ضیا امام حسین

سؤال کرد ز مستحفظان اهل بلا
زمقتل پدرش نور دیده زهرا

یکی ز توسن سرکشتگی بزیر آمد
دوان بخیمه آن شاه بی نظیر آمد

سلام کرد بشه زاده از ره تعظیم
برش نهاد بخاک رضا سر تسلیم

زبان بمضمون آن در یکانه کشاد
ز نعش شریف شه کشته را نشان داد

بصد شتاب دران دشت شاه تشنه جگر
نظاره کرد سوی پیکر شریف پدر

فتاده دید تن سرو شهیدان را
چو کان لعل ز خون کرده جوهر بدنرا

فتاده بی سر و گردیده خاک بستر او
ز تیغ ظلم شده پاره چاک پیکر او

تنی که خاک رهش بود زینت ملکوت
بخون نهان شده از ضعف چون ...

ز خون نهال قدش نخل ارغوان گشته
وجود او ز گل زخم گلستان گشته

ز خون سر بکف هر دو دست بسته حنا
تنا ز روی فاقه سر شسته دست ناخونها

بدید انگه هر زخم غنچه پیکان
ببرده زخم شرح ستم زبان بدهان

نموده زخم زهر زخم جان فاطمه را
بخون کشیده روان آتش روان فاطمه را

بدید یکنفر او یا ورنگه بار شود
بغیر خویش بمیدان کار زار شود

کسی نبود که در راه او جهاد کند
مبارزت بسپاه فزون فساد کند

نه مونسی که بر آن لحظه شفیق شود
نه همدمی که بدان لحظه رفیق شود

کشید در بر خود عابدین محزون را
وصیتی بنمودی امام دلخون را

که در شهادت من اهل بیت پیغمبر
کنند نوحه ماتم بسر همه یکسر

چه مهر برده کیان بر شتر سوار شوند
اسیر و زار و پریشان و بی قرار شوند

برند جمله اسیران تمام الی بیاد
تمام اهل حرم پرده را زراه عناد

زنند بر رخ هر یک طپانچه ایشانرا
برند نیل کنند عارض یتیمان را

کنند از ره کین کوفیان بی پروا
ز زیر مقدم تو فرش جمله از غم

نهند بند گران بر تو اهل غم دور
چراغ دیده تو از جفا شود بی نور

تمام اهل حرم پرده در فغان باشند
ز بحر دیده خود جمله در فغان باشند

برند زین کین کوفیان لباس همه
دهند جمله بباد فنا اساس همه

چو این نظاره نمود آن یتیم خسته جگر
فتاد با مرغ خون فشان بپای پدر

کشید آن بدن پاره پاره در آغوش
طپید مرغ دلش انچنانکه رفت از هوش

پر از مشقت بسیار چون بهوش آمد
ز دیده اشک روان کرده و در خروش آمد

خطاب کرد سوی نعش سید شهدا
بگریه گفت که ای غرقه محیط بلا

چه حالتست که می بینم از تو جانا
چرا شده است تن نازنین تو بی سر

ز تیغ ظلم چرا گشته چاک پیکر تو
سرم فدای تو جان پدر چه شد سر تو

گلوی نازک ای تشنه لب چرا است
تن لطیف تو در خاک خون طپیده چرا است

محمد ای ز بن کعبه کوی جانها
بگوش چرخ رساند نیلک و ویلا

چو این معامله را دید ابن سعد لعین
خطاب کرد که این کوفیان زبد آئین

یتیم آل عبا را سوی من آرید
بروی نعش پدر این قدر مدارید

چو اهل ظلم چنین مشعر دیدند
بزور از سر نعش پدر کشیدندش

بجوش فرقت نعش پدر ز فریاد
چو آب دیده بر پیکر تن خاک افتاد

سر شاه حسرتش ز هر دو دیده بود روان
بخاک کشته را جو گوهر غلطان

بالتماس سوی کوفیان نمود زبان
که ای ز رحم جدا گشته ای بی ایمان

کشند هم بسر نیزه چون گل حمرا … سر مبارک من شامیان ز راه جفا

هزار گونه ستم اشقیا جفا بکشید … برای قتل من امروز روی بخراشید

دمی که شربت آبی خورند اهل جلال … کنید یاد لب تشنه ام بچشم ملال

بحرف گریه دگر مانم با آل رسول … اگرچه خوار شوند او اسیر زار و ملول

کشند چادر عصمت بسر وصود نشان … که تا نظر نکنند شامیان بسیرتشان

تو نیز بجای من خسته حزین مولا … باهل بیت سراپرده رسول خدا

پس او جهت شام بر مدینه روی … بمرقد شرف صاحب سفینه روی

سلام کن ز من خسته بر رسول خدا … بگو که کشته حسینت شهید راه هدا

فتاده اکبر نعش در زمین کربلا … سرش شد بجسر نیزه چون گل حمرا

بگو که اهل سراپرده دستگیر شدند … چه طفل اصغر بچنگ عدو اسیر شدند

ز آب خوردن اکبر مرا بجد و تیغ … بگو که شمر ندا آب تشنه است دریغ

گلو برید ز اصغر بگو ز تیر جفا … بچه اثر بعدوان فکنند اعدا

شهید کشتن قاسم و حضرت عباس … ز جور شامی و از کوفی نمک نشناس

نثار زخم جبر بدن لباس شما … بسیل حادثه دادند نخل باس شما

تمام قصه کربلا بیان نما … بنزد سید کونین و حضرت زهرا

جمیع اهل حرم زین سخن شدند نالان … روان ز دیده نمودند اشک چون باران

گرفت شاه جگر تشنه جمله را در بر … سپرد پرده کیان زین العابدین مضطر

پس از وداع روانه بسوی میدان شد … بحرب اهل زنا دو سپاه مروان شد

روایتست که مجود از امام حسن … که بود روشنی دیده زمین و زمن

بده بسن شش و هفت نام عبدالله … بقد و قامت رخسار چون رسول الله

نهاده بر سر او مادرش کلاه از نور … ز صبح عارض او مهر کرده بود ظهور

بهر دو گوش بدش دانهای قیمت دار … که بود قیمت هر دانه اش خراج تتار

ستاده بود در خیمه گاه و حیران بود … چه شمع از ستم نار دهر سوزان بود

نه همدمی بجز لطف ایزد متعال … نه محرمی بجز از جفا و ظلم و ملال

بهر طرف نگران بود از بی یاری … نه یار و یاوری آن غیر حضرت باری

که ناگهان نظر آن یتیم لرزان … ز غم فتاده زیکسو بعرصه میدان

بعم از ستم حادثات لیل و نهار … مه که کشته اسیر عقوبت بسیار

صدای عم بگوشش رسید کز جنگ … شود خلاصی این دلفگار با فرهنگ

پس از مشاهده کارزار آن وادی … قدم بسوی سراپرده حسین نهادی

سوال کرد ز مادر که گشته در میدان … اسیر گشته بدست جماعت گبران

نه مونسی که دل آشنای آن غم خورد … نه محرمی که غمهاش دل غمین گردد

فتاده بیکس و تنها بعرصه میدان … نه یاوری که شود یار آن فلاکتان

جواب داد که عمت حسین تشنه جگر … بود که کشته درین کارزار مضطر

چه این ز مادر خود شنید عبدالله … روان بمعرکه گردید با رخ چون ماه

خطاب کرد که ای شمر کافر دون دغا … حیا کنید از آن پادشاه او ادنی

نه این دگر پسر مرتضی امام شماست … بروز حشر امید همه بآن مولاست

مگر امید بروز جزا نمی دارید … که شرم از رخ آل العبا نمی دارید

بگو ز لشکر مردود دون بی بنیاد … دو دیده طمع بکلاه منقشش بگشاد

دگر بگفت ای ظالمان ناهموار … ز رحمی نمائید بر من افگار

منم که باد مرا خوش صفت بقرآن گفت … منم که وصف امم را رسول یزدان گفت

منم گزیده فرزند سید و سرا … منم گل بصر سرافراز شیر خدا

منم اسیر و منم تشنه و منم حیران … منم صغیر و منم مضطر و منم گریان

منم که عم مرا امروز شدست … بدست لشکر اهل ذلیل خار شدست

منم که مادر من بهر آب گریانست … منم که خواهر من تشنه کام و نالانست

روا بود که ز بی آبی جمله اطفال … کنند العطش و بر کشند نعره از جان

زنند بر همه اولاد حیدر صفدر … ز بهر جرعه آبی دو دست خویش بسر

اگر امید شما هست بر خدای لیل و نهار … دهید جرعه آبی بآل حیدر کرار

که تا بمحشر ستانید از کف حیدر … شراب روح فزائی ز کوثر انور

بطبع این زبان دلعین گران آمد   بکرد لشکر وی نزد آن روان آمد
فکند جانب آن طفل تیغ بران را   جدا نمود ید آن یتیم گریان را
چو دست او ز ستم بر زمین افتاد   فلک ز غم گریزه خود بدا دلحزین افتاد
گرفت آن ید بریده ز خاک زمین   بگریه گشت روان در بر امام مبین
چو ماه در بر آن آفتاب دین بنهاد   ز بهر گرد نگسب ضیا بخاک افتاد
نمود شکوه از آن قوم دون بی پروا   بهم خویش گل گلستان حضرت زهرا
گرفت در بر خود آن یتیم حیران را   اسیر و زار و جگر خسته و پریشان را
بنوحه گفت که ای نور دیده حسنم   نگر بعم خود لحظه تو جان بدهم
ز تیرکه تیر جفا خورده بر تن و سر من   بر تنگ خانه زنبور گشته پیکر من
نماند قوت بازارم اگر برخیزم   بجنگ اهل شقاوت فرو بر انگیزم
دلم ز آتش تشنگی کباب شده   ز خون دیده من ما به سراب شده
بناله گفت که کودک برخ زیبا   که ای بلاله بستان حضرت زهرا

به بین که دست دگر نیست تا کنم آن را   بگردن تو در آه چو کنم جان را
ز تاب زخم و جگر تشنگی و هم آزار   نماند بر تن دلخسته قوت گفتار
بُند حضرت آن طفل در سخن ناگاه   که کافری فکند تیر از غضب ناگاه
چو از قضا بگلوی آن صغیر آمد   که خون حنجر او ورگ بصیر آمد
پرید از قفس تن بجنة الماوی   نشست مرغ لطیفش چو مرغ بر طوبی
خطاب کرد سوی یثرب آن امام بشر   بچشم خویش گل گلستان باغ نظر
سلام کرد و بگفت آن امام با تعظیم   انا وصیتک یا سرفراز عرش کریم
منم گل نظر مقتدای اهل زمن   چراغ مجلس زهرا و مرتضی و حسن
منم که از ستم کوفیان فگار شدم   بدست قوم جفا جو ذلیل و خوار شدم
منم که تشنه لب و زار و ناتوان گشتم   ز ظلم دور از آن آستان جدا گشتم
به بین چه میکشم از شامیان دغا   درین زمین بلا چند جور و جفا
فادنا الله واحسنا بعز شریف   زکف کوی گردید رسول امین

بزرگوار الهی بحق شافع کونین   دگر بمهر پسندیده اش امام حسین
ببخش جرم محبان او بروز جزا   ز راه مرحمت ای پادشاه هر دو سرا
ظهور حضرت صاحب قرون اسلام   دوام پادشه و حاجیان ذوی الاحترام
حصول مطلب این جمع از صغار و کبار   خصوص بر شفای جماعت بیمار
دگر به مستمعان حدیث درد و الم   فرست رحمت خود را ز راه لطف و کرم
برآر حاجت همگی را تو رهنمایی کن   بگیر دست محبان و کربلایی کن
تو علم اهل علوم و شهان زیاده نما   سوار دشمن دین را دگر پیاده نما
دگر بمقبل مسکین نما در جنت   که تا بحق نبی محمد بداش ده صحت
شها بحرمت جاهت بکربلا طلبم   که من ز نفس عدو در نهایت تعبم
دگر بکرب و بلا ایشم مجاور کن   ز بعد مرگ تو خاکم باستان [illegible] کن

واقعه   مقبل

زد ماه محرم بفلک خیمه دیبا   منسوخ شد از شعشعه رایت بیضا
گرد انجفا پیشه ازین واسطه دارد   چون پیکر ماهی بدن از داغ تمنا
از صدمه این تعزیه خورشید جهان تاب   برخویش فرو رفت چو آوازه عنقا
از رغبت ماتم قدح ماه فرو بخت   گردید هلالی زته جرعه هویدا
از دامن اشک جگر آلود ملایک   شد قطعه افلاک پر از لاله حمرا
سیاره نباشد که درین خیمه نیلی   هر شب شود از محنت این واقعه پیدا
عقد گهر کرد نجوم از بهشت است   کز صدمه فرو ریخته بر غادم اعلا
ای شیعه اگر هست ترا نور بصیرت   از دیده فرو ریز درین ماتم عظما
بنگر که چه آمد بسر آل محمد   در کربلا از ستم شومی اعدا
مرویست که چون سید اولاد پیمبر   در دشت بلا ماند ز غم عاجز و تنها
با اهل حرم گفت که امروز رسید است   از جام شهادت بلبم نوبت صهبا
میبایدم امروز درین دشت نه تنکی   سیراب شد از آب دم خنجر برا
میبایدم امروز که در گریه نشانم   در خلد برین فاطمه خیر نسا را

زنهار که چون غنچه شود تنگم از خون — ببرید سرم را بکسر تیغ اعدا
زنهار که در تعزیه ام رو نخراشید — زنهار که از خیمه نیائید بصحرا
زنهار که سر وا مکنید از الم من — درد غم از گریه نمائید مداوا
گردید سوار و ز سراپرده برون تاخت — قلب الاسد مهر شد از خیمه هویدا
شد عازم میدان مخالف شه کونین — تا آنکه قران کرد بعقرب خور بیضا
در حیرتم از شرح چنین قصه جانسوز — یارای زبانم نبود تا کنم انشا
القصه ز بسیاری زخم از شه مظلوم — از اسب در افتاد در آن دامن صحرا
آن قوم دگر باره بر او حمله نمودند — با آنکه نبودش بتن از ضعف توانا
بشنو که چه رو داد در آن واقعه خونخوار — بر نور دل محرم قرب فتدلا
مروی است که طفلی حسن بود در آن روز — در سن شش و هفت چو خورشید [illegible]
بودش رخ و قامت و رخساره و کیسو — بسیار شباهت برسول فلک آرا
هر گاه که بر خاطر شهزاده گذشتی — اندوه فراق از الم سید اسرا

از دیدن آن کودک رخساره مبارک — بر خاطر غم دیده خود داد تسلا
آن طفل چنان خویش تشنه جگر داشت — کاغوش بر شاه بدش منزل و ماوا
مادر بهر آن نخل آراسته بودش — از سندس و استبرق و از لؤلؤ لالا
آن طفل در آن حال نظر کرد بمیدان — آن واقعه را دید بآن کثرت و غوغا
پرسید که این کیست که گردیده گرفتار — در دست چنین قوم جفا پیشه خودرا
اهل حرم این حال از آن طفل شنیدند — رفت از بر شان طاقت و آرام و شکیبا
گفتند که عم تو شه تشنه لبانست — کافتاده بمیدان مخالف تن تنها
چون یافت که عمش شده بی یار و مددکار — خون در دل او شد چو شد از غیرت ابا
گریان شد و گردید روان جانب میدان — فریاد برآورد که ای قوم ستمرا
تقصیر حسین بن علی چیست که امروز — بر ذات شریفش زده اید نوع ستمها
آن شمع که پروانه آن بود ملایک — افسرده چرا گشته ز دم سردی اعدا
سروی که بر او فاخته جبریل امین بود — از تیشه ظلم که نگونسار شد اینجا

آخر نه جگر گوشه فرزند رسول است — این شاه سواری که بخون گشته سراپا
میگفت و روان بود بسوی از شه مظلوم — با چهره پر نور تر از ماه مصفا
ناگاه لعینی ز صف جنگ برون تاخت — تیغی بکف از نار غضب قاطع و برا
افکند بر آن طفل که بر بازو دستش زد — گردید جدا از بدنش دست توانا
چسبید بر آن دست تنش زود و رفتا دم — از سوز جگر ناله برآورد و بگفتا
این قوم جفا پیشه مگر رحم ندارند — پروای قیامت نبود هیچ شمارا
من بی پدر و بیکس و بی یار و غریبم — لب تشنه و دلسوخته از حسرت بابا
رحمی بمن تشنه ام از لطف نمائید — تا آنکه بخاطر گذرانید خدارا
بر بیپدران ظلم روادار مباشید — حق داده بقرآن خبر از حکم یتاما
بر مادر دلخسته من رحم نمائید — کارام دل او منم امروز بدنیا
آسوده نگشتست هنوز از غم قاسم — من بودمش از غصه و اندوه مداوا
آن کافر بی رحم دگر قصد سرش کرد — چون بود کلاهش همه از لؤلؤ لالا

آن طفل در آن دشت بهر سو که نظر کرد — غمخوار ندید بجز از مادر یکتا
ناگاه روان گشت بسوی از شه مظلوم — گریان و سراسیمه جگر گوشه زهرا
بگشاد ز هم سید خونین کفن آغوش — بگرفتش و برآورد ز دلجوئی و گفتا
کی روشنی دیده ام احوال تو چون است — این خون بکجا گشته برخسار تو پیدا
آن طفل که غمخوار شه شهدا دید — در گردن او دست در آورد که عما
فریاد که دست کرم نیست درین غم — تا اینکه حمایل کنم از گردن آنرا
بودند در آن گفت و شنو حضرت و آن طفل — ناگاه یکی تیر فکندند بمولا
آمد بقضا بر گلوی تشنه آن طفل — کز درد به پیچید بخود آن در یکتا
نالید بنوعی که بسینه گشت چو قطران — از ناله آن طفل ثری تا بثریا
جنبید بیکدست بسلطان شهیدان — میگفت که لب تشنه ام ای شاه [illegible]
مرویست که لب بر لب آن طفل چه بگذاشت — آسوده شد از گرمی و از زحمت گرما
پرید چنان روح شریفش که بیکدم — برخواست ز دست شه و بنشست بطوبا

چون دید چنان تشنه لب و دیده گریان ... رو کرد سوی یثرب و فرمود که جدا

آیا خبرت هست ز احوال یتیمان ... بنگر که چه سان بیکس و در گرد دنیا

لرزید از آن واقعه ارکان سموات ... افتاد فغان بر همه عالم علیا

یا رب بجگر سوخته دشت بلا ... یا رب بشهید ستم خنجر بران

یا رب بلب تشنه فرزند پیمبر ... یا رب بدل خسته آن شاه فلک جاه

در روز جزای تو محبان علی را ... بر شاه رسل سید کونین ببخشا

هر چند که مستغرق دریای گناهند ... امید چنانست که در معرض فردا

از روی ترحم همه را لطف نمائی ... داری همه را داخل فردوس معلا

یا شافع فردای قیامت نظری کن ... از روی ترحم بسوی مقبل شیدا

واقعه ... شش بحر

یاران بکنید خاک از این واقعه بر سر ... خوناب دل از دیده بیارید بکرید

از ماتم آن غمزدگان یاد بیارید ... پوشید سیه از غم آن سید سرو

روزی که زدند خیمه بگلزار شهادت ... آن پردگیان حرم آل پیمبر

رهبا ... عجم

با خاطر ناشاد بگفتند زینب محزون ... کین بادیه چه زمین نام بود جان برادر

سیگفت حسین بن علی آن شه کونین ... اینجاست که جدم بشما گفت مکرر

جود ... ی

اینجاست که گریان کردند اسیران ... اینجاست که پر خون ببینید شهیدان

اینجاست که ظلم ببینید بر بینید ... از خنجر بیداد و زجور لعینان

اینجاست که خونم این قوم بریزند ... لب تشنه کشندم ای وای برادر

اینجاست کشانند اطفال محمد ... بی پرده و محمل بر ناقه عریان

زینب بفغان گفت کین جان برادر ... این خرقه چه حرفیست که گفتی بفقیران

رهبا ... عجم

ما آیم غریب و عاجز و سرگردان ... لب تشنه بدین دشت این گروه سلیمان

وقتی که اسیر کرده باشند ما را ... گر زینب بجان ما بکرید بجهان

بحر ... طویل

حرفی زینب عیان بود که آن قوم ستمگر ... بر سید ند و ببارز طلبیدند و

دلیران همه با اسلحه جنگ دویدند ... زدند خونریز بطلب همه

سنی کافی که بودند ... دشمن اولاد علی ساقی کوثر

غم ... زه

منور گردید نور دل حضرت زهرا ... هم تشنه لب غرقه بخون در ره حق

افتاد زین از ستم گردش گردان ... شاهی که بود خاک در شرح گل بشرها

از جور لعینان ستمکر شه کونین ... شد غرقه بلای شهادت شه فرد

زاری بکند اکنون روا است که شهید ... شد غلغله اهل حرم تا بثریا

زینب به عجز همی گفت یارا آن ... فرداست که خواهند بدو آیند هما

جود ... ی

ای قوم ملاعین برروی شه دین ... ترسم که دوانند مرکب سرکین

کلثوم و سکینه با خیل اسیران ... گریان شد قریب عابد شد غم کین

گفتند در این وقت بکه دوستداریم ... تا فکر نماید بر حال مساکین

رو کرد بنطعا عابد بفغان گفت ... یا جد مطهر بنگر بفقیران

این قوم ستمگر گفتند که فردا ... فردا بدوانند برروی شه دین

رهبا ... عجم

کشتند بخالقان حسین بن علی ... این دشمن خاندان این قوم شقی

کلثوم بفصه گفت کین جان عزیز ... فکری تو بکن بحال اولاد نبی

بحر ... طویل

قصه با دیدن پر آب یاد از حسین ... کفت در این بیشه چنین شیر بدیدم

که محبت بعلی اردو اولاد نبی ... مزدوم شرح حکایت بهمان شیر

بکویم وهمان شیر بمدد کاری ... ما زود بیاید وکند رو بدین قوم ستمگر

دردم که نور دل حضرت زهرا	ناگاه رسیدند و اسیران ببردند
جود	بی
آن نور دو دیده بر خاک طپید	از تن ببریده سرهای شهیدان
زینب بفغان گفت کین نور دو عینم	جان از جسد من بهر تو پرید
این بار یتیمان همه را زفقیران	از باد مخالف قد تو خمید
آن سر که همیشه بر دوش نبی بود	بر نیزه کبر آن خونابه چکید
یک لحظه نظر کن اطفال یتیم	بی پرده و محمل کجا از تو بدید
رُبا	عمی
امروز سر زینب کربلا گشت جدا	از جور مخالفان بی شرم و حیا
نو کشته و ما غریب و ما کشته اسیر	بی محمل و پرده در بلا ایم بلا
بجس	طویل
آن اسیران بگرفتند بر نعش	شهیدی بود طاقت گفتار

که فریاد بر آرند برای شه	مظلوم حسین بن علی بود
دو عین نبی و فاطمه سالار	اسیر از جگر گوشه زهرا و مطهر
غم	له
تو نور دل فاطمه و شیر خدائی	آلوده بخون از ستم و ظلم و جفائی
امروز سر از خنجر بیداد برید	فردا تو در آن ملک جهان آه نمائی
پر وای یتیمان عزیز و کلثوم سکینه	دیدیم که بی جبه و تسبیح و ردائی
یک لحظه نظر بر من بیچاره نکردی	زیرا که تو در ملک جهان خوب عطائی
اطفال تو در دشت رها بنشاندند	غیر از تو ندارند کسی راه نمائی
جود	بی
این نور دو عالم این زین آدم	از بهر تو هستند اطفال یتیم
این جان برادر این کشته خواهر	آخر تو نگفتی بی پرده چه سازم
بر حال من زار یک لحظه نظر کن	مانند اسیران امروز برندم

غم	له
فریاد بر آمد ز دل عابد بیمار	بگرفت نبی بهر حسین آتنه ابرار
میگفت که این قصه بروز و دنیا	شیری که کند جوب بیقوم ستمکار
شد قصه روان تا به بیشه شیرا	بکنعره چنان زدکه بشد شیر خرد
میگفت ابو الحارث از بن قصه تو دانی	کشتند حسین بن علی را بصد آزار
لب تشنه و غمدیده و ناامید بکشتند	خولی و سنان ابن انس شمر بدکار
جود	بی
نور دل حیدر پر خون شد و بی سر	آن حلق که دایم بوسید پیمبر
از جور لعینان کردیده پر از خون	ببرید سر از تن این قوم ستمگر
آن شیر چه بشنید که کشتند حسین را	غریید و روان شد چو شعله آذر
بر کربلا رفع بر بوسید شهیدان	تا یافت حسین را رو کرد بلشکر
رُبا	عمی

از بهر حسین بن علی داشت عزا	میریخت ز دیده اشک صحرا
میگفت که چه شد علی و جد تو کجاست	میکشت همین بدو ر شاه شهدا
بجس	طویل
اهل کفار بدیدند که	شیری بجنازه هیبت و سرعت
بمیانه همه نعش شهیدان بدوید	آن و بو سید و میکشت که
تا یافت حسین بن علی را	و سر خود بکف پای
شه دین و بمالید و بگریست	نهید و بشد عاجز و مضطر
غم	له
افسوس که آن قوم ستمگر برسیدند	یک گل بگلستان علی بود بچیدند
آتش بزدند در حرم آل پیمبر	تا مقنعه را از سر اطفال کشیدند
اطفال نبی را بشترها بنشاندند	فریاد نبیا و علیا بشنیدند
دست از عقب عابد بیمار ببستند	طفلان و اسیران همه از بیم دویدند

ناغم زدگان کربلائیم همه	محنت زدگان کربلائیم همه
کشتند جراکشان مالی الجهان	بی یار و غریب و آشنائیم همه
مجس	طویل
میکند آوی این ذکر روایت	که بدی یکنفر از شیعه اولاد
داشت بدل مهر حسین ابن علی	دل از دیده روان ساخت و خود
بر قدم عابد بیمار بیفکند و بگفت	این سرور دین خدمتی از روی
تو هم بمن سوخته فرما که نکردم	بصف و زجر اعاجز و مضطر
غمن	له
زین گفته فغان از حرم آل پیمبر	پیچید چنین غلغله بر عرش سنو
شد روی فلک تیره و تاریک از ین غم	کفتی که بشد غلغله و شور و شر محشر
با لفظ گهر بار بگفت عابد بیمار	آن شر که بریدند بجفا قوم ستمکار
ای مرد بگو با همه زوار شهیدان	تا پیش برد ان شر از شمر بد اختر

دل خسته وحیرا عابد شد گریان	دست بسته بکردن آن میر مکرم
کو جد تو امروز در کربلا نیست	تا حال اسیران من شرح نمایم
رهبا	عجی
امروز میان خاک و خون بی سر ستم	تو نور دو دیده پدر بود یهم
فردا بزبان حال گویم بخدا	صد داد ز دست این گروه ظالم
مجس	طویل
بار بر ناقه عریان بنشانند	همه اهل حرم را و روان
کشته دران دشت و	رسیدند بدر کوفه که
غوغای عظیمی ز زن و مرد	مخالف بعیان آمده از
بهر تماشا بدر و بام	نشستند که ببینند
اسیران ده	حضرت داور
غمن	له

تا قوم ببنظار سرهای شهیدان	شاید که نه بیند حرم ساقی کوثر
جود	بی
فریاد اسیران آن میرفت بکیوان	شد روی فلک تار از آه یتیمان
نفلکت که کبران از روی ترحم	نان جو و خرما داد و بطفلان
زینب سر خود را برچوب محمل	میزد و همی گفت ای قوم لعینان
بر لقمه حرامست بر آل پیمبر	بگرفت بر افکند از دست یتیمان
بگفت اگر چه امروز ذلیلیم	فردای قیامت هستیم دلیلان
رهبا	عجه
ای قوم منافقان بی شرم و حیا	کشتید حسین تشنه لب را بجفا
امروز که کشتید و بیشتار کشتنها	فردا که خدا و مصطفی هست گوا
مجس	طویل
پیش جدم بکنم شکوه این قوم	ستمکر که بکشتند حسین ابن علیرا

اطفال نبی از ستم گردش گردان	بودند دران بادیه سرگشته و حیران
بردند بشام آنها باغل و زنجیر	یاران حسین بن علی شاه شهیدان
تاکه رسیدند بدر کوفه و دیدند	آن جمع مخالف سرها شده بیرون
از بهر تماشا بسر راه نشستند	بودند لعین و بطریق جمله کران
اطفال محمد همه بر پشت شترها	بی چادر و بی مقنعه موهای پریشان
مجس	طویل
ای شور و غوغا چو گشته هویدا	زینب چو نظر کرد بر لشکر اعدا
شد مضطرب احوال از بهر اسیران	میزد به سر خویش رو کرد به بطحا
میگفت که جدا بنگر با سیران	اطفال تو عریان بر پشت شترها
ایقوم ستمکر از بهر تماشا	منظور گر بینند اطفال شمارا
یکدوست دریغ و تف مال الجهان نیست	تا از دل خویش گویم خدا را
رهبا	عجی

و علی اصغر مظلوم و علی اکبر و عباس — دکر قاسم داماد و بکویم که اسیران

سید ... مظلوم تو بر پشت شترهای — برهنه بنشاندند و ببردند بشام از شه دوران

غزل — **ره**

ای شیعه بیا از ستم گردش گردان — خونابه حسرت بفشان از مژگان

رنگین ز لب تشنه لبان یاد بیاور — بنشین بخاک سیه از داغ عزیزان

هر لحظه بیاد شهدا خاک بسر کن — از عیش و طرب یکسره فریاد و فغان کن

خواهی که شود نامه عصیان تو زایل — خونابه دل جمع کن اندر ته دامان

زیرا که همین روز خدا داد حسین است — البته تو در خواست گناهان سیه کن

پاسنکی — **بحر طویل**

آه حسینم غریب و تنها شهید خنجر جفا — از یا [illegible] کامی ز جور کردان [illegible]

خورده آبی **پاسنکی** — **رباعی** نوکر بلا را

ای وای — وا مصیبتا

محرم آمد و نوبت عزاست واویلا — عزای شاه شهیدان بپاست واویلا

بیا رشیعه درین ماتم حسین علی — بدیده اشک و کروه واحسرتاست واویلا

ازین جفا که باولاد مصطفی کردند — فغان و ناله بعرش خداست واویلا

زجور گردش گردون و زین غوغا — از آن ستم که بآل مصطفی است واویلا

علی اکبر لب تشنه را شهید از ظلم — زکوفیان این جفاست واویلا

دو دست حضرت عباس را جدا کردند — که بهر او که ماتم سراست واویلا

ز نوجوانی قاسم چه کویم آه دیکر — فتاده کشته و دستش حناست واویلا

ز تیر کینه بریدند کلوی اصغر را — خروش و زلزله در کربلاست واویلا

شهید کشته حسین علی ز جور ستم — تنش بمعرکه کربلاست واویلا

سری که پرورشش بود در کنار رسول — بنوک نیزه و شمشیر دغاست واویلا

فغان اهل حرم تا باسمان برفت — مکر که شور قیامت بپاست واویلا

نماند عابد بیمار تا بدشت بلا — غریب و بیکس و بی اقرباست واویلا

نماند طاقت کفتار تا بیان سازم — که ماتم شه هر دو سراست واویلا

بیا و شیعه بکن لعن بر سپاه یزید — دکر بکوفیان این جفاست واویلا

بحشر کل برد لخته را که ناکاه — بروز حشر که محشر بپاست واویلا

قافیه

کل ریاض علی تشنه لب شد ز بلا — فتاده غرقه بخون است خاک بر سر ما

چه ماتم است که زین زیر گنبد مینا — که رفته تا حرم کبریا خروش صدا

چه شورش است که در جن و حور و طیر و ملک — بکوش میرسد امروز بانگ یا مولا

چه وحشت است که شد مصطفی گریبان چاک — عزای کیست که روح الامین کرفته عزا

ز بهر کیست که زد تاج بر زمین حیدر — برای کیست که در خاک میطپد زهرا

مگر عزای شه کربلا حسین علیست — که شد شهید بدشت بلا بجور جفا

محرم است بگریید از غمش یاران — بسر زنید بگریید آه و واویلا

روایت است که در کربلا چو شمر لعین — ز کین برید سر شهریار میر هدا

نشین کرد سر سروران تشنه جگر — بخاک و خون تن او کشتگان [illegible] صحرا

بجمله کرد اسیران ملائک [illegible] — فتاده غلغله تا اوج و فارغ اعدا

زبان مجره عصمت چو بریان — ندید ز اینجا نیز [illegible] شرم و حیا

چرا که کرد [illegible] — ز اهل خیمه برآمد فغان و واجدا

چه دیدند ز عباد او کریه [illegible] — بکفت اهل حرم را شوید جمله بپا

شدند بر شتران بی جهاز سوار — چه حکمت است نمانیم خاک بر سر ما

روان شدند بره دمشق آل رسول — تمام با دل افکار از غم شهدا

رسید آه بدیری کنار شان افتاد — که بود صاحب آن دیر راهب ترسا

بپای دیر برد شمر نعش کرچه بید — زبیم نعش همه او پر دیر اعضا

بیام دیر شد آن سر عاقبت محمود — بدید لشکر بسیار نیزه سرها

از آن همه سرها بسی چو شعله نور — بزیر لب شده مشغول ذکر دعا

کف سر شما کنید و این سر کیست — که نور کشته شود زان بعالم بالا

منم حسین اسیری که هست شاه زمن   یگانه گوهر بخشنده رسول خدا
بکربلا همه خویشان واقربا کشتند   برادران و عزیزان همه شدیم جدا
بریده رشته زنار پیر در براه   بخاک سوده رخ خویش و گفت صدق فنا
همیشه ذکر شه کربلا کند مؤمن   تمام عمرش ازین غم گرفته استغنا

واقعه

آه واویلا که هر شب فاطمه با شور و شین   میرود گریان و نالان بر سر خاک حسین
شد محرم تا همه ارض و سما گوید حسین   لوح و کرسی گوید و عرش خدا گوید حسین
زین الم در آسمانها تا قیامت ماتم است   انبیا گوید همه مردم اولیا گوید حسین
از جفا عرش عظیم میرود آه و فغان   لیک هر شب زین مصیبت مرتضی گوید حسین
مو پریشان فاطمه با حوریان تا روز   بر سر خاک شهید کربلا گوید حسین
خون دل از دیدهای حوریان کرده روا   هر که در کربلا خیر النسا گوید حسین
آب شد دلهای سنگ خاره در دشت بقیع   هر که از سوز زار مجتبی گوید حسین
آه ازان روزی که آید غرق خون گلگون کفن   خال خود بر جد و بابا و اقربا گوید حسین

آه واویلا که دایم از غم درد و بلا   خاک غم بر سر کنان زین العبا گوید حسین
از غریبیهای جدا زهاشمیهای بدا   حضرت باقر ازین غم دایما گوید حسین
جعفر صادق زبهر کشتگان کربلا   می‌فشاند آب صد وادیده‌ها گوید حسین
آه نا معلوم کاظم شد حدیث کربلا   روز و شب اندر مناجات دعا گوید حسین
گرچه کربا شد خلقی از غریبی رضا   لیک او از بهر شاه کربلا گوید حسین
هر که یاد زین مصیبت دائما چشم تقی   در عزا بنشسته و در التقیا گوید حسین
سینه‌های قدسیان را سوخت افغان نقی   بر کرد ایم محمد وی منتها گوید حسین
چون بیان سازد حدیث کربلا را عسکری   کربلا اندر ظاهر و اندر خفا گوید حسین
آه ازان روزی که آید مهدی صاحب زمان   با خلایق در زمین کربلا گوید حسین
نه همین آید صدای یا حسین از آن زمین   حضرت روح الامین اندر سما گوید حسین
یا حسین زارد سلیمی از تو چشم جفی   باد لب پر خون نکیح ازنوا گوید حسین

واقعه

بکفت شمر منم قاتل حسین علی   که کشته ام پسر پادشاه اوادنی
همین سری که تو بینی که نور مبینا   همان سر است که جبرئیل کرده وصف ثنا
سر شهنشه عالم حسین مظلوم است   که هست بهر سر از تیغ چون گل حمرا
ز ابدیز فرود آر تا ببر این سر   که نیست خاطر جمعی ازین غم اصلا
چه پیر برد سر سرور از مجاز دنیا   نمود در ظلمات شب ازان چو آب بقا
وقت شام برای نمازش پیر روشن شد   بدید روشنی رفته تا بعرش اعلا
و ز فنا زانور روشنی وظاهر کشت   که بود مشعله نور سید شهدا
همه ملایک و با انبیا شده تنها   خلیل و یوسف و یعقوب و موسی و عیسی
چهار زن بفغان و خروش و نوحه گری   نهان شده بر بلا سینه و سر تا پا
بنا گهان فزعی در جهان بدید آمد   که این زوال مقر فرخید و کشتند تا
شنید پیر زهاتف که دیده بر هم   که میرسند سما دختر رسول خدا
بکی جناب عباس بهر پیش دید پیر   همین شنید که منکر تو چه نوحه سرا

کای شهید ستم دیده خاک بر سر ما   غریب بیکس مادر دمی زبان بکشا
کجاست جد گرامی تو رسول الله   کجاست حضرت شاه نجف ولی خدا
چه شد برادر مظلوم تو امام حسن   که نو ندیده بجنین درد مبتلای بلا
فدای جان عزیزت شوم تن تو کجا   که کرد از بدن نازنین سر تو جدا
پس از وداع چه برخواست از زمین زینب   بشست پیر مر آن سر بعنبر سارا
نهاد بر سر تخت و زبان بعذر کشود   که ای سر شرف کائنات ما تنها
تو کیستی که زنان سرا دو عصمت   نزول شان شده واقع بطارم اعلا
ز بهر طوف تو ازین صوامع ملکوت   روان شده است ملایک بآه و واویلا
سر امام غریبانم زره بنشیم که گفت   منم غریب و منم بیکس و منم تنها
منم شهید و منم شاهد و منم محروم   منم انیس و منم مونس و منم تنها
منم حسین غریبی که وصف جد مرا   خدای گفته بر کتیب و سوره طه
منم حسین شهیدی که در به پدم   نواز شاخه‌ها بانزار دار زار هما اوحی

از جور که بر مرده شد ایکل عارض / وز ظلم که افتاده ز پا ابن قلده غنا
از دامن عصمت زد و فاکرد همی پا / خونابه از آن عارض چون لاله حمرا
بگشاد نظر فاطمه نالان خونشا / اما که نبودش بسیدن قوت یارا
با عمه خود گفت که ای بانوی اکرم / بگشا در از بهر من دلشده شیدا
از سوز جگر گفت همه پرده نشینا / هستیم چنین عاجز و سرگشته و رسوا
بردند بغارت همه را هیچ نماند آ / نه خیمه و نه چادر نه مقنعه برما
بودند در اندیشه که از ظلم خوارج / برخواست فغان از حرم سید بطحا
آن غمزدگان را بنشاندند بنجاری / مانند اسیران همه بر پشت شترها
از کربلا روی بسوی کوفه نهادند / با ناله و با زاری و با شورش و غوغا
زینب چه نظر کرد در آن عرصه میدان / دید آل نبی را همه در دامن صحرا
کز خنجر بیداد جدا گشته سر از تن / تنها همه افتاده و سرها جدا تنها
با اهل حرم نوحه کنان جمله بیکبار / از ناقه فکندند بزاری همه خود را

در ماتم آن نور دل و دیدهٔ زهرا / خونابهٔ غم میچکد از دیدهٔ حورا
شد ماه محرم دگر ای شیعهٔ مولا / در عرش و سما خیمهٔ ماتم شده برپا
از بهر یتیمان حسین نوحه کنانند / در خلد برین فاطمه با مریم و حوا
ماتم زده و ساخته در چرخ چو ما / کروبی سیه پوش ز غم خضر و عیسی
در روی زمین جن و بشر جمله غریوان / هم مرغ هوا گریه و هم ماهی دریا
شو مستمع ای شیعه زمانی ز سر صدق / تا شرح کنم شمهٔ از ظلم و ستمها
از راوی اخبار چنین است روایت / از کرب بلا از ستم محنت اعدا
اولاد نبی گشته در آن وادی پر غم / لب تشنه و دل سوخته از تابش گرما
از آتش بیداد لعینان جفا کیش / شد العطش تشنه لبان تا به ثریا
افتاد چنان غلغله در خیل ملائک / گفتی که قیامت شده در عالم علیا
چون شمر لعین آتش کین زد به حرمها / بر خیمهٔ آن سرور دین شافع فردا
بودند سراسیمه بهر سوی شتابان / از پرده کیان حرم حضرت زهرا

دیدند که عباس و علی اکبر و قاسم / با اصغر معصوم در آن عرصهٔ صحرا
آغشته بخون دیده جگر خویش در آن دشت / افتاده همه سرو قدان بی سر و بی پا
هر یک بکنار نعش شهیدان بنشستند / مو کرده پریشان ز غم سوخته دلها
پیچیده در آن دشت چنان ناله و فریاد / گفتی که مگر روز جزا گشته هویدا
از آه یتیمان ستمدیده و مهجور / عالم همه گردید سیه چون شب یلدا
ای ظلم ستمها که با اولاد نبی شد / یکعمر اگر صرف شود کی کنم انشا
شاکرد علی لعنت بر آن قوم شقی کن / توفیق طلب از علی عالی اعلا
چون شافع خلق دو جهان آن شه دین است / بر در گه او رو که بود ملجا و ماوی

واقعه

جهان سیاه بچشم شد است چون شب تار / چنانچه نیست عیان آشنا ز لیل و نهار
مگر که رستخیز و زمان در این ایام / بهم برآمده خلق جهان خواص و عوام
ز آسمان حرکت نیکند بحال خویش / نه میتوان ز زمین کرد مکنت تغییر

یکمرتبه از اهل حرم فاطمه نامش / افتاد از آن وحشت و غم رعشه بر اعضا
آمد سراپرده برون عاجز و مضطر / حیران و دل آزرده و بی هوش و شیدا
اندر طلب زینب و کلثوم سکینه / می گشت در آن وادی پر شورش و غوغا
کز لشکر اعدا است بی شرم و حیایی / مرکب بسوی او براند و شده مشغول صلا
آنکس و بیدین لعین جمله زنانش / کاندر سر و بر داد همه برده ستمها
می کرد همی زاری و میگفت چه سازم / شهزاده بپرسید سبب گریهٔ او را
گفتا که جگر گوشهٔ فرزند رسولی / زین نوع جفا بر تو روا نیست بعمدا
گفت ای شقی ملعون بکن این ظلم و جفا / گفتا که من از ترس تو امروز دگر اینها
شرمنده نشد آن سگ و برکند ز گوشش / آن در گرانمایه و بر کشت ز اعضا
آهی بکشید از دل پر درد و بیفتاد / خون شد رخ مجروح ز عارض آن ماه دلارا
آمد ز سراپرده برون زینب محزون / این ظلم و جفا دید بنالید و بگفتا
این غنچهٔ نشکفته که از امامت / این نازده نهال چمن عالم بالا

بیا بمجد و با او نصدق تعیّن کن	بیا بخانه و انکاه استراحت کن
چو این شنید باشفت حیدر کرار	جواب گفت در آشفتگی بان غدّار
برای شده جگر انبیا کباب از تو	تمام خانه خطاب شد خراب از تو
ما ستم زدهها بلا چه میخواهی	ز اهل بیت رسول خدا چه میخواهی
بدعنایت الطباع مصطفی کردی	جفا بعترت پیغمبر خدا کردی
چو این شنید بخشم آمد آن لعین پلید	اشاره کرد باعدا که هیمه جمع کنید
بگفته عمر آن مشرکان بد آیین	روان شدند پی هیمه از یسار و یمین
بسعی هیمه کشیدند جهد و تعب کشند	ز حق مخاطب حمالة الحطب کشتند
ز هیمه بردر آن علم خانه میبردند	بمرغ روح عمر آشیانه میبردند
به نیم لحظه چنان جمع هیمه شد یکجا	که شعله زانه بدر شد نداشت جز نو
جهان ز دند بر آن هیمه آتش کفر	که چون بخانه ایمان رسید شد درگیر
چه در گرفت از آن در مدینه علم	رسید شعله آن تا در مدینه علم

نه آفتاب دین روزگار تابان است	نه ماه در شب این عصر نور افشان است
نه از شمال نسیمی نه از جنوب شمیم	جهان شده ز تحرک همچو نبض سقیم
کشیده کرد الم در ز ده ضیا دیوار	خزان نشسته بمرکب بهار در گلزار
ز اختلال زمانه جهت نمیدانم	جهت نیاده از این حزن جهت نمیدانم
اگر غلط نکنم ماتم شهیدانست	بهار مردم ملک دیدهای گریانست
عمر شکسته عزای فغان کشیده امروز	ز دیده اشک جگر گون روان کشیده امروز
چو هلال که از سطح آسمان پیداست	علامتیست که بر ما ز طاق چشم عزاست
چنانکه کرد در شهر سند ایجاداست	جهان سراسر از نیغم مصیبت آبادست
خصوص ماتم ام الائمة النجبا	طراز گلشن فردوس حضرت زهرا
صفای آینه خاطر ابا السبطین	ضیاء چشم نبی مادر حسن و حسین
روایتست که چون رفت سید ابرار	بسوی خلد برین از سرا و اوادنا
غروب کرد چو خورشید احمدی شد	جهان بدیده کفار صبح مطلب شد

عدو بکینه آل رسول فرصت کرد	خلاف امر حق و غصب در خلافت کرد
یکی برای خلافت بسوی منبر رفت	یکی بجنگ در خانه پیمبر رفت
یکی به فرصت و فتنه در کمین داشت	چه باند اشت که دین را بفتنه لنگر داشت
از آنکه بیضه اسلام بر زمین آمد	از آن بلیه که بر چنین دین آمد
چنین شنیده‌ام در زمان سلطان	خراب خانه ایمان از آن ملک شد
جهان بیاسیه دیان ظلم زلال آورد	که کعبه بجای دو نیش هر خال آورد
روایت است که چون رفت بو بکر بر منبر	بجای حضرت خیر الانام بر منبر
ز بیعت بید و پیر از صغیر و کبیر	رسید نوبت بیعت بشاه خیبرگیر
اشاره کرد با خصار آن امام متین	قنوذ زاده خطاب بو بکر بی دین
روان شد عمر رو سیاه با لشکر	ز کینه بر در دار الخلافه حیدر
رسید چون بدر خانه امام علیم	خطاب کرد بسوی قاسم بهشت و جحیم
برای تو یا بو تراب این مکر است	کنون زمان خلافت از آن بوبکر است

ز بسکه شاه وتحمل در آن مصیبت کرد	عمل بحکم شه مستند رسالت کرد
چو این معامله دانافت حضرت زهرا	که سوخت خانه دین را عمر ز جفا
روایتست که چون ماتم پیمبر داشت	چه داغ تازه سیاهی هنوز در بر داشت
ز جا در آمد و گرفت عصا بر دست	گرفت چادر و با ناله مضطرب
ز خانه رفت برون دختر رسول مجید	چو آفتاب قیامت بر اشقیا تابید
خطاب کرد بصد اضطراب سوی عمر	که این مخاطبه فرعون آل پیغمبر
هنوز پرتو انوار احمد	هنوز رایت دین محمدی برپاست
چه شد که رفته عالم جناب مصطفوی	نجاست شعشعه آفتاب مصطفوی
اگر تو آیه لا تدخلوا بیوت نبی	شنیده ز جناب محمد عربی
پس این نجاست که بی اذن میشوی داخل	چرا ز حرمت این خانه گشته غافل

روایتست که چون سقط شد خورشید	شکست در صدف انها بظلم مروارید
ز بیم آن صدف از کین نهفته گوهر شد	که نخل بیخ ایمان ز ظلم بی بر شد
ز درد حضرت خیر النسا فتاد از پا	بخاک گشت طپان نور دیده حوا
عرض چه فاطمه افتاد با دو چشم پر آب	قدم گذاشت بآن خانه زاده خطاب
روانه شد بسوی حجره امام امم	نشسته بود در آنجا سرور عالم
روایتست که چون پا گذاشت آن ملعون	ز نجیانی و بی حرمتی بخانه درون
نمود از عمر بیحیی رو سیه بآل رسول	بجای رحمت چو آیه عذاب نزول
فتاده دید برو دختر پیمبر را	ز بیکسی بسر خود کشیده معجر را
نه همدمیش در آن حال بر سر بالین	نه مونسیش در آن وقت از ره تسکین
نه محرمی که تواند شدن ببالینش	نه دوستی که بپرسد ز حال غمگینش
ز تاب درد ز خود رفته و شده بیهوش	زینب با همی او دختران بجوش و خروش
نه محرمی که تواند آمدن ببرش	نه فرصتی که کشندش برون ز هکدرش

دریغ که کرد برو جبرئیل دربانی	چه واقع است که منع امین بنوانی
دریغ که بود بر او آفتاب سر کلیخ	بسوختن شود از خلق مورد توبیخ
چو این شنید برآشفت آدم خطا	برد لعین آتش سوزنده رفت بر سر باب
جواب گفت که ای دختر رسول خدا	ترا چه کار بکار علیست در بگشا
تمنگ شود در خانه مادر حسنین	بی محافظت شهسوار بدر و حنین
که ناگهان غضب آلوده شد عمر از کین	فشرده پا بدر خانه امام مبین
عمر نه پا بدر خانه پیمبر زد	که پا به بخت خود او روسیاه کافر زد
لگد چه باد در آن خانه آشنا کرد	قیامت عجبی در زمان بپا کردید
روایتست که آن روز حضرت زهرا	ز حمل بود گران چون سپهر از بیضا

تمام از غم مادر بزاری و افغان	ولی ندیدن نا محرمان بخانه در آن
مخدرات همه گشته مبتلای محن	که آمدند برون حسین و حسن
چه این مشاهده کردند آن دو بیکرا	که در شکسته و مادر فتاده بی پا
یکی نشست ببالین مادر بیهوش	یکی گرفته چه جانش بمهر در آغوش
یکی به پهلوی مادر گذاشت رو بر خاک	یکی گرفته گریبان جامه و زد چاک
که باز گشت عمر در دم از در آن سرا	بکف گرفته سر پالهنگ شیر خدا
چه این مشاهده کردند در زمان حسنین	که شد اسیر جفا شهسوار بدر و حنین
برای مادر خود آه و ناله میکردند	بجور ستمگر او را حواله میکردند
عمر مشاهده این و شد روان کبرا	بی مخاصمه شاه عرصه هیجا
رسید چون بدر حجره آن لعین شریر	خطاب کرد بسوی او امیر کل امیر
که یا علی بکجا رفت استقامت تو	چه شد صلابت و سرپنجه شجاعت تو
چرا ز صولت همچون نهنگ بی زبانی	بخانه بهر چه ای بوتراب پنهانی

دو نور از خلف شاه مرغ شب بود	برای گوهر او گوهری صدف شده بود
فزوده بود برای بهشت زینت دیگر	بی نثار جناب کننده خیبر
از آنکه جان دو تن کشته بود خیر نسا	که تا فدا بکند بر علی تن تنها
ستاده بود بپشت در آن ملک منظر	که آمد و آن که بود در شکست از پیکر
نبود چون ز بلا احتیاط پیش و کمش	شکست آن در و آمد بپهلوی نکمش
چه در به پهلوی فرزند مصطفی آمد	بلحظه ز زمین و زمان صدا آمد
ز ضرب صدمه آن در بر آن نخل وجود	بمن خرید و بجان عزیز خویش سپرد
روایتست که طفلی که چون فاطمه بود	چه جان که راست فرح روان فاطمه بود
نوشته بود رسول امین شهادت او	به سقط گشتن و شستا همکی شهادت او
تمام نامی آن محسن رقم زده بود	که از برادری شاه تشنه دم زده بود
زوال یافت چه از تاب نیر اعظم	قمر فتاد از آن نقص در محاق ستم
از آن شهید قدم در صف وجود که	که بر جفای عدو از عدم شهادت طلب

کرجوه نارجی آن سکدل زبانه کشید بقصد فاطمه از قهر تازیانه کشید
بدست حضرت خیر النسا فرود آورد شکست دست بکرش ازان درد در وجود آورد
فتاد فاطمه وبرد آن سک ملعون جناب شاه ولایت پناه را بیرون
بانیطریق چو خلق مدینه آن دیدند فغان واعلیا بر فلک رسانیدند
چه دوستان بجان این نظاره میکردند نهان ز قوم جفا پیشه آه میکردند
چه دوستان بسوی او نظاره میکردند بیکدکر بتأسف نگاه میکردند
چه از مقدمه عرضه بیان سازم چو از اطول حدیث ذکر مختصر دارم
روایتست که چون حضرت ولی الله روانه شد بسوی مسجد رسول الله
رسن بکردن و دل غرق خون و کریه کنان روانه بود بسوی جفا باین سامان
رسید چونکه بمسجد آن امام کبار خروش شد بفلک از مهاجر و انصار
ز دیدنش همه اصحاب دیده پوشیدند چو خون همه از تاب مهر جوشیدند
نداشت دیده اصحاب تاب دیدن او چنانکه سامعه یارای شنیدن او

چو این شنید جناب ابن عم رسول روانه شد بسوی آن لعین نامقبول
در انتقام جفا بش بکرد کوتاهی کشود سوی عمر تیغ ید اللهی
کرفت آن سک بی شرم را سر و بکرد ببود دوزد همی میکش چو شعله آذر
مکان سینه آن شوم نابکار کرفت چو خواست کزند خود شاه دین پناه کرفت
اراده کرد که بردارد سر ازان بکر بخاطر آمدش از اهتمام پیغمبر
ز روی سینه آن کافر لعین برخواست عمر هم از پی آن شاه کرد عذر آراست
که آمدند بیرون منافقان پلید بروز حضرت همراه خالد بن ولید
بر آن جناب ولایت پناه بر کشتند زکینه بر اسد الله حمله ور کشتند
بدست کین شیر خدا دلیر شدند ز روی دست عمر جمله دستکیر شدند
رسن بکردن سلطان اولیا بستند بریسمان قضا این سرها بستند
بریسمان علی مرتضی بکردن داشت کسر رشته فرمان کردکار کذاشت
رسن که بر رشته الطاعت بود عمر حریف رشته سست امانت بود

چو پا کذاشت بسوی مسجد رسول [illegible] ثنا و کرد بر ان مرقد منیر سلام
سلام کرد چو بر مرقد رسول مجید علیک یا علی از مرقدش جواب رسید
خطاب کرد بسوی مرقد رسول انام بدرد دل گفت که ای مهتر بنی آدم
ببین بحال پسر عم خویش [illegible] و بار رسن بسوی مسجدش کشید عمر
فتاده دخترت از تاب سیلی جبرا شکسته پهلو و [illegible] بجز اعضا
ز حمل رفته و کردیده سقط فرزندش ز دل جدا شده از تاب ظلم [illegible]
ز بیکدکر حسنین تو منفصل شده اند بحال فاطمه و حال من دود دل شده اند
که اول انبیا مبتلا خبر کیرند روند و مادر خود را ز خاک بر کیرد
تمام خلق ز بی ملتی بی حرف شده اند ز بیعت همه کبار منحرف شده اند
روایتست که دستی ز قبر پیغمبر بر آمد از پی تسکین ساقی کوثر
شناختند خلایق که دست کیست عجیب که بحر محیط علوم محمد عربیست
صدایی از عقب دست شد ز قبر پدید که صوت احمد مختار کفت هر که شنید

کسان که حاضر بودند آن اراده فرمودند دمی بطعن و دل آزار شان نیاسودند
چو این مشاهده کردند در زمان حسنین که شد اسیر [illegible] سوار بدین
بلند شد ز دو نوباوه رسول الله خروش وا ابتاه و فغان وا اماه
زبانک ناله زمین و زمان بجوش آمد چنانکه حضرت خیر النسا بهوش آمد
کشود چشم چو چشم جهان بر منبر نظاره کرد بر احوال ساقی کوثر
فتاده دید رسن بر کلوی شاه نجف سر رسن عمر رو سیاه را در کف
دل شکسته و سر در کمند ظلم آمد بدین طریق روان بادشاه خیبر کیر
چو این مشاهده بنمود حضرت زهرا خطاب کرد بآن بی حیای بی پروا
که ای عمر بکجا میبری تو حیدر را چنین رسن بکلو تا بسپر بد را
چه کرده است بجز از ولا و دین داری که میبری پی آزار خفت و این خواری
نه این جناب معلی بر کردن کرده تمام انیس و مونس وابن عم رسول خدا
عمر کشید و بر و کشته فاطمه تنها که تا برون نکند تیغ دوستی ضایع

خطاب کرد به بوبکر با زبان فصیح	چنانکه کفر ابابکر شد بخلق صریح
که ای بمکر پی آیه روشنی کافر	بحال فقر گر نمودت نه نطفه طاهر
ستاده بود علی نزد قبر پیغمبر	که از عناد سوی بوبکر کشید عمر
چه باز گشت ز قبر رسول شاه عرب	نظاره کرد بآن قوم رو سیه بغضب
نشسته بود ابابکر بر سر منبر	چو این مشاهده بنمود شاه از کدر
حبیب اسد الله کی بجوش آمد	ز صولتش اسد چرخ در خروش آمد
خطاب کرد ببوبکر کی سگ ملعون	مرا برای چه از خانه خواستی بیرون
جواب گفت که با من بیا و بیعت کن	بی اطاعتم اقرار در خلافت کن
چه این شنید از آن سگ عدو پیغمبر	خطاب کرد که ای کافر سگ کمتر
خلافتی که ربایی بکی بجا کیست	خلافت چه سند داری و دلیلت
کدام آیه گواهست بر خلافت تو	کدام [illegible] صریح است بر امامت تو
که را بانفسنا خوانده اند و انفسکم	بشان کیست بگو آیه بتطهیرکم

پی ادای نماز کرد در فلک خورشید	بیک اشاره تحریک دین بر گردید
در مدینه علم خدا توئی یا من	بر حجه ما صدقوا هل توئی یا من
دو نور چشم نبی را پدر توئی یا من	ملقب علی حبه توئی یا من
بذو الفقار تو عنتر فکنده یا من	به پنجه باب خیبر تو کنده یا من
سرت ز باده نخوت اگر نه مدهوش است	چرا حدیث غدیر خم فراموشت
خلیفه کرد کرا حضرت رسول الله	که گفت خم کلا من به هذه مولا
چه این شنید ابابکر از امیر کبیر	بجز نشستن نکرد از زبان بجز سکت
عمر ز خوف خلافش برون ز جا آمد	کشید تیغ و به بالین مرتضی آمد
خطاب کرد که کم کن از این مقوله سخن	که بیعت ار نکنی میزنم ترا گردن
بسوی او نگران بود حضرت مولا	که آمد اندر مسجد بنات زهرا
بر زنان لاله بر کرده جامه خونین	بسر گذاشته پیراهن رسول امین
بدست راست حسن را که همره بود دا	بدست دیگر او دست سید شهدا

محمد ز آل بنی هاشم از صغیر و کبیر	بناله متصل همه چه حلقه زنجیر
تمام از غم سلطان اولیا گریان	تمام وا انبیاه وا محمداه گویان
رسید و دید نشسته است شاه کونین	کشیده تیغ و به بالین او ستاده عمر
زحال رفت چه آن حال را نظاره نمود	با نظر تو که هوش از سرش کناره نمود
به هر طرف نظر افکند آن حمید خصال	نشسته دید ابابکر بر بنان
خطاب کرد بسوی ابو بکر کافر	بکره گفت که ای ناروای در مشتبه
چه مطلبست که احضار میکنی ما را	بجرم این همه آزار میکنی ما را
چه واقعست که مامور در عتاب تو ایم	چه کرده ایم که مستوجب عتاب تو ایم
چه شد که بی کس و بی یار و دادخواه شدیم	ز رفتن پدر خویش بی پناه شدیم
کجا رواست بامکر دستگیری ما	باین بلیه گرفتاری و اسیری ما
بیچه قتل امام علیم میخواهی	دو نور چشم نبی را یتیم میخواهی
چرا رسن بگلو [illegible] کرده توحید را	بزیر تیغ نشانیده غضنفر را

بداد دست ز ابن عم رسول الله	وگرنه موی پریشان کنم بذات الله
فغان بمحشر کنم حضرت اله برم	شکایت تو بر جبار دادخواه برم
ز گریه قلزم قهار دین بجوش آرم	بدود آه غضبش شعله [illegible] بخروش آرم
زبان بشکوه گشایم بنزد جباری	کز زمین و جهان نماند خلق و دیاری
روایتست که بیک حضرت سلمان	ز کینه زمین حرکت کرد چو زلزله بنیان
جهان بلرزه در آمد ز زاری زهرا	چنانکه رفته ز جا مسجد رسول خدا
روایتست که چون دید بو ابابکر این	که این تحرک کرد آسمان و زمین
اشاره کرد بسوی عمر که ای بد کار	ببین و دست از اهل بیت بدار
چه این شنید دست ز اکشود از حد	بهم شدند علی و عمر علی و عمر
روان بخانه خود گشت حضرت مولا	دل شکسته و با ناله و افغان خیر نسا
روایتست که آن روز حضرت زهرا	ز دهر گشته روان سوی خانه
بزرگوار خدایا بسید اسرا	بحق حرمت شاه سپهر او ادنا

بمرتضی علی آن پادشاه خیبر کن / که در بیان قضایش فکند بر گردن

بحق فاطمه آن بهتر زنان بهشت / که هست دوستیش مهر حوریان بهشت

بحق قبلهٔ ارباب دین امام حسن / که اولیا جز اوست وز انبیا احسن

بحق سید آسودهٔ دیار بلا / که خورد آب شهادت ز جوی تیغ جفا

که شیعیان که درین روز جمله غمزده‌اند / اگرچه غرق گناه‌اند دوستدار شدند

کند میسر آنان شفاعت ثقلین / بحق معصیت جمله بر امام حسین

خصوص بنده که مشهور و مقبل شده‌ام / سیاه‌روی دو کون از سیه‌دلی شده‌ام

چه میشود که ببخشی ز من گناه مرا / پی صحیفه طلبی نامهٔ سیاه مرا

بگیر از من و در کوثر از صواب الله / که گفته‌اند نکوئی کن و در آب انداز

واقعه

دلم ز داغ جگر تشنگان کربلا بود / چکیده قطرهٔ خونی به ماتم شهدا

بیا تو شیعه بگریان احمد مختار / بریز اشک ندامت به صفحهٔ رخسار

فلک نوشت پی طالعی قرار گرفت / عراق واقعه انجم روز کار گرفت

ز شرف حسین کربلا چون دید / قلم بدست عطارد بخود همی پیچید

کشید خیمهٔ گلرنگ بر سر گردان / چو لاله رنگ شفق گشته بر ثری پرخون

ز بهر تشنه لبی سپاه بی‌خرگاه / بر آمد از جگر پاکان آسمان غوغا

دریکان چه حیدر قتیل زخم سنان / سر و بر سینهٔ خیر النسا امام حسین

کشید رخت شهادت به طوفان / نشست کشتی آل العبا به جهت خون

فتاده از حرکت آسمان زمین بالک / ستاده کره بیابان فلک بجنگ

شکسته مردم چشم ملائکان افتاد / نشور روز قیامت بر آسمان افتاد

دریده پرده افلاک از هجوم ظلم / نمود قوس و قزح قامت نهالی

نماند بر فلک خون دلی بر دامان / کشید دانه باقوت از یمین کمان

کشید دود ز قعر فغاله ماه نهان / بساط خانهٔ شادی تمام ویران

نماند بگسر مو بدل نه بنیه / فکند حلقهٔ ماتم بگردن نخجیر

روایت است که سرور پناه پیغمبر / نسیم روضهٔ رضوان کرید...

بکعبه بود حسین و تمام اخوان / کشیده بود بقلبه...

بطاعت حق و اوصاف مصطفی مشغول / رواج دین محمد...

روایتست شبی آن امام هر دو سرا / نشسته بود...

ز بعد حمد خدا هاتفی ندا داد / سلام از ده عز...

که یا حسین سفر دشت کربلا برسید / بساط خانهٔ شادی...

برای حق زره خود شهید میخواهم / چرا که محرم اسرار او چنین...

شنید این سخن از غیب محرم ایمان / بزد ز کعبه سر صدق خیمه را بیرون

نماز صبح ادا کرد شد ز خانه بدر / بشد بروضهٔ جدش برای کجل

رسید بر در آن صحن جنة المأوی / کشید ناله و احسرتا که یا جدا

حسین تست که با آه و درد صابر شد / حسین تست که با تشنگان ماتم شد

حسین تست که با چشم پر بکا بینی / حسین تست که از خان و مان جدا

حسین تست که سرگشته و پریشانست / حسین تست که در دام اهل غفلتست

حسین تست که بر خون دل طپیده شود / حسین تست که سر از قفا بریده شود

سری که بر سر دوش تو بود یا جدا / چگونه بر سر نوک سنان شود پیدا

شنید شاه شهیدان ز مرقد مولی / که یا حسین شهید اسیر آل عبا

شهید را آمد آنی ز کعبه بیرون / اسیر کربلا آمد ز کعبه بیرون

ز روی صدق صفا برگزیده حیدر / روانه گشت بکربلا با لشکر

بود متین نیکوئی تا بیاشد / بغیر از آن که شب و روز آه بنماید

گذار شان بنک و بوی کربلا افتاد / نشور ناهه در آل مصطفی افتاد

در آن زمین پر آشوب شور و فغان افتاد / بحکم شاه شهیدان ز...

چه لاله خیمه بر بستان کربلا افتاد / دمید لشکر ظلمت بآفتاب افتاد

طلوع صبح هویدا شد از چه مغرب / تنید خیمهٔ خورشید بر سر...

بحکم نوبت بیاد آن لعین بکوه هر / زدند طبل شهادت به کربلا لشکر

[illegible]

نماند طاقت از آن بی کسان بی سامان زبیم خصم گریزان بهر طرف پنهان

نکرد رحم بلب تشنگان یزید زیاد بروی اهل حرم داد بیت آرخا

فغان العطش از نالهای طفلان شنید شاه شهیدان ز

ببین که آب بدو قوم مخالف بستند نکرده هیچ وفایی و

ز بهر نکروزه اهل کین پر جفای کشید تیغ بر او و

نه ماده ای که بان ز از خود بیان نه فاصله که بجز آه دل

فتاده ام چه غریبان بدشت کربلا زجور قوم مخالف هزار واویلا

روا نیست که لب تشنگان وادی غم بخون فتاده و بصحرای کربلا رستم

نماند یکنفر از یار و یاوران حسین طپان بمعرکه کربلا کسان حسین

طلب نمود دگر عابدین بیمارش وصیت همه طفلان نمود دنیا

سوار گشت بمرکب امام با تمکین وداع کرد بطفلان زینب غمگین

روانه گشت بمیدان جنگ آن سرور طلب نمود مبارز کجا از آن لشکر

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] سینه [illegible] — [illegible] بوزآتش [illegible]

[illegible] — [illegible] زمانی [illegible]

[illegible] عالم [illegible] — [illegible] شیطان [illegible]

[illegible] — [illegible] الفقار [illegible]

[illegible] الفقار [illegible] — [illegible] سلطان [illegible]

[illegible] — [illegible] نشانی [illegible]

[illegible] — [illegible] دل [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] الله — [illegible] جانی [illegible]

[illegible] — [illegible] دنیانی [illegible]

[illegible] — [illegible] سلطان [illegible]

[illegible] — [illegible] دنیانی [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] اشراق [illegible] — [illegible] انسانی [illegible]

[illegible] تحته [illegible] — [illegible] الملک [illegible] دنیانی [illegible]

[illegible] زبان [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] نظر

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] رحمت

[illegible] — [illegible] تحقیق [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

٢١٤

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

[illegible] جناب سید الشهدا مظلوم کربلا امام حسین علیه السلام
[illegible]
[illegible]
[illegible] امام حسن [illegible]
[illegible]
[illegible] شهادت [illegible]
جناب زینب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب عباس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible] جناب سید الشهدا [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] امام حسین علیه السلام [illegible]
[illegible] جناب علی اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] امام حسین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible]
جناب عباس [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب عباس [illegible]
[illegible]

[illegible] جناب خدیجه [illegible]
جناب خدیجه [illegible]
[illegible] جناب سید [illegible]
[illegible]
[illegible]
سید الشهدا [illegible] جناب علی اکبر [illegible] جناب
علی اکبر [illegible] علیه السلام [illegible]
[illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب علی اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امام حسین [illegible]
[illegible] امام حسین [illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible] عباس [illegible]

[illegible]
جناب علی اکبر [illegible]
[illegible] جناب [illegible] ذو الفقار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible] جناب عباس [illegible]
[illegible] جناب [illegible]
[illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible] جناب عباس [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب
[illegible]
[illegible]
جناب عباس [illegible] جناب علی اکبر
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب عباس [illegible]

٢١٥

خلاصه خلاص جناب فاطمه ایلن جناب زینب بر قدر زیاده ایلدیلر تا که
جناب زینب بیوزاو لدروب وقتی گنه عزا ایلدی که اهلبیتی حجاز رسن
[illegible] لره سوار ایلدیلر تا که بیگ شامه داخل اولدیلر اهلبیتی گتوردیلر بنده نون
او طاقنه بنده لیلی نون او طاقنده ایلن بر بر بنده بر دری خرابا کوشه سی
زینب حالی بیله گیجری او وقت بنده کلوب اوره او طاقنه گوردی بر
پاره قاره پوشلو عورتلر [illegible] ایده لوبیر بوری جناب کلثوم تانیوب بر
یری خانم بس نه زینب کلثوم دیدی بیله مگر زینب گورمورسی
بنده گوردی زینب لره رنگ سارالوب گوزلری چوخ [illegible]
قالوبدیر [illegible]

[illegible]

بس نه ایلادی سنه بو ای سپهر دون آیین که زینبی [illegible] شامه قربانین
سنون عزیزلری [illegible] جناب زینب بو قسم زیاده ایلر
دی بنده [illegible] جناب زینب [illegible] دیدی خانم سنه قربان اولوم بو نه آه زار در
[illegible] بنده امر ایلدی بیر دست فرش [illegible] گتوردیلر جناب
زینب فرش [illegible] گیجری گوردو جناب سکینه [illegible] رنگ سارالوب
[illegible] جناب زینب دیدی قربان او
لوم [illegible] جناب سکینه دیدی [illegible]

قربان

قربان اولوم عمکز [illegible] داخل اولدی
[illegible]
[illegible] جناب زینب ایلن سکینه بو گفت گوده ایدیلر [illegible] حکم ایلدی گتو
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
جناب زینب [illegible]
[illegible] ساعت
[illegible]
ای [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب
زینب [illegible]
[illegible]
[illegible] یزید [illegible] لعنت [illegible]
[illegible] امام [illegible]

سکینه گلور [illegible] قربان اولوم [illegible] دیدی
[illegible] سنه [illegible]
داخل اولدیلر [illegible] مجلسنه [illegible] یزیده [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible] قربان اولوم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جناب زینب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زینب [illegible] فاطمه [illegible] زینب خبر
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] گلدی

[illegible]

اودون تخوتون اوسته الكلثوم با بزيه تشنه لب باخه ويري بوكجه دي ديلر
زينبوره ايلكه يو جوله ايشونده قوللو زينه ابتالاه قويردن زينب قولولار
الله نه قاليه زينبلر باشه دوره الر بزيده خرملر اشاقه قوقولوبر كلولر
بزه بيريز ديه بلر بزنه خا غاشلر غربت اولسون

سالمنه بودون الر پيه نه غم نه
ديبملر بون بونا خلق
اولوب الكيري بلر اوله غونه
ديبملر بون بونا غنه
الله كلدر الارج اولدي يوردر
غلطه درين يمه الار اولدي يوردر
يا زينب غم ايله ايدرو
ديبملر بونه تا قونه

كيم يجر دو خويش تبارى قالمبور صبرى قرارى اولوب غقيم اطهار ويرقايبونه تا نونه
خلاصه اهلبيتى اوراده كتوره بريلكه تخته بير چنده جناب زينبه ديدى خانم
جسم لشكر بيورا و طاقه كيرن ديه بحى دختر يزيدن ابويه كتمن جناب زينب
او نه قوييو خرينه لابه اى نسخى او خرنه كه او نزاالتز اى اقامته ديه
ايلكه خرينه تماقا بو سندن ايچريه داخل اولدى اوكر پيچ پارچه لرى چهار كر
بلا باشنلو آلته قويا ردى اوراده كتوره بسينه سنه باسه دى آهسته ديه ى
اى اللهم اى بلا دستر آورونداريبو ركه اينچ باره خاصه كتوره بيرزاينلر
آزنو زينبه و زنقرده شلار جناب زينبلر آزار كونو كونه شربت ايچيو
ب ايا غه ده اشه رنا كه بسترخابه اشرى جناب كلثوم مر خا قروب
ديه ب باجر كلثوم ايولو كل كلثوم ايرلو كلو ب جناب زينبى
قولو قيه كروب زينب قولا آزير اودون بو نيخا لو بو جرى هم خلال ايله

بون   خلال

خلال ايدوده بعضى سرگذشت ناقون ميكيرم
الهم دوم تقوى بيوم شط اعوار ايلدن
ايستم كيدرم
جناب فاطمه بر ايبيو شقه ضمن
اي الله ممبر كيدرم انجز حسنه خيله
اكبريم

بلكه اهلبيت بحه ب بنيك باشنه بيرده مثال اصف چكنتر بيرجناب زينب
ديدى باجر كلثوم باشقيحى كا سكينه هانى سكينه سكينه كتوردن منع باشه
سكينه بلنه كتوردن بالغرب باسوم بيردم بيردم
اجلله تقدير هند و بعضى امان كيدرم
جناب كلثوم ندر بانحوى كوردى سكينه تا بچده رو ب بو بنو نوچلگنه تو
رجب اشاره ايلدى بو كلثوم نرد شمه بكلى سفر ركاره عكنى
چكلسون ايلكه جناب زينب بدست اجرين برقه ر كن رمه كلو ب جناب
سكينه كلدى بو جناب زينبلر باشنه خلائق اوندان صنكره كلدى جناب
زينبلر ايامه سعتره لر دى كلثوم ديدى سكينه نه قبرو ديسين سكينه ديو
غم يا لشنه و ر بابام حيدر كيدو باشنه الو نوره ح قورا ه زمرا و نون بو
بيلدسا لوردم ايندر عجم كيدر ايشتم غم مون ايا قتون اوجوم بعدز اوا
جناب زينبلر زينب بلكه نه با سدر اغرينه ديدرى اى يتيم بالاه
جو بيكيم قوى بو غم ايلقان پيا بچه دا
بوننكه قوز يو دوه اي بلكه ايدقتان بيا پيه دجانم كو يوم جان كيدرم

جناب زينب ديدى باجر كلثوم جان سنلر جان سكينه اما نتر
بو ايله دوستلر ايلتوه كرمحونقا
ايكه كيروم احبار سن الله ايا
نيكم ساز يا لداز اولدى جا ار ايلدى غرق
سكر ايلدونه اسلكي ديرى اسپر
ديد ايلدرلبر خدا ايلدرلى
كوه صبور اوله بير الوك
د ديرمن ديمم الر

اهلبيت كلى برساعت ايشكه تخويت ايدرلر ديدى باجر كلثوم صنو جانا قام
دييى باجر كلثوم نيدور بلمورسن كه بزه اهلبيت اوغلى وقته او اللهم بن سيه
ه تثنو ايله ايلروق ايلكه اهلبيت ايشكه تخته بلاد شيرينه ده ديتوره بير
كوره رم جناب زينبلر ستى نماز الوى ايكى ركعت نماز ادا ايلدى اوندان صنكره
ز ايكى بيرن الينه آلوب ديه تحت اوتاغونه اهليق ب اسير حرفته جموه
كيه كار اقتلتن ويره ده آه عليا نلار قرداشم حسينم ناحق قتلن
بانغلار اوندان صنكره ديدى غوغونه مينا آروم حسينه بيشتوه كيدر
منيم حسينم يقور شير ستديه برقدر ديدى اوندان صنكره كوره رم ديه
اشهد ان لا اله الا الله شريف ديه بلكه من بو جنبه كوره رم محمدرسول
ديو لرنده تكبير سر آسمانه بلند اولدى اوندان صنكره كوره رم بر
سكرلو ديه قرداشن كلدى حسين كلدى باجر جانا اوندان صنكره
ايچري داخل اولدوم بر آقه سما ايلن كوزلرين باغليو ولار
ويره كالنق حرمين حليو بلا رسالتدارى اهلبيت ايچرى داخل
اولو زينب كتوب ايلكه اهلبيت ايچرى داخل اولدولار ديه بونلره

برناله

برناله ايله بيركه شام سوم لرزه كلدى اوندان صنكره بزيدون خرجلرينه
خبرا ايا ردي بلور كه جناب زينب وفات ايلدى كلو بير يزيدون باشنه جلد
سينه بيره رخصت ويركلسن كيتره زينبين تعزيه سنه زده كليه يزيدن برخود
ديه تن ربى اولد كلدى يزيدين باشنه ديرى يا اعتره رخصت ويه بيرسنه كه بيم
امام حيدر او يتيم قزيه بجه باشس ما غالقلر ويريم يزيده اوندن ده رخصت ويرده
ايلكه يزيدون علي اكبر ير كلديلر اوندان صنكره جناب كلثوم ديدى خوش اهلبيت
بعضا سب تقدم اولا بير زينبه غسل ويرم و حرق كوردى سكينه اوخوده جه قوند زينبز
چرمه چرمه كلور ديه خوش قوت من سوقو كاسين بيچون عمه زينبر ايلكه
جناب زينبه غسل ويردب كفن ايلديلر على اى شام جميعا صف چكوب رفتيره
لاركه كوزلر ابسترزا جو بيخمر بعضى سكر انقيا ايده زينب نى نوبكر غاز
بن قلسوند ايلكه جنازه في ايكيلر جنازه ديه كوزه دير برقبور كه قبر چكنده بر
زينب پوشيده شو بب جنازه قاقه ديرده قور دولدى تحته الا بالله العلى
العظيم اوندان صنكره كوزه ديه بستر شاجرين عليه سره قو لتو قوبه كلد شهاده
نون بيا برنده ديرى جكو نر كنار عرقون نماز زينب او زدوم قلندجانا كام اوندان صنكره
ده حضرت نماز قلو شدوفن ايلديلر يا امام يا مظلوم اد كيز عقى حيدر ايلدي

يا زينب غريب تنها على
عليه صحن
تنه كيدرم اه جان
ميكه اه جان
تلبيد اه اجر
ين ايليدى شه
جر ايليك جان

الهى سن زمان قيام قد مت هادم لعنت باد

نه کعبه ایچره بزم شیعه قیلدی روان   نه کعبه که بزمیم باغربمزی بلدی قان

نه کعبه وار که مسافرلری جمع ایتمز   نه کعبه وار که حسینه اکرم کلمز

اکر دست پدر بودی بو ستم   چرس در عزا به مه قشتم

سکینه نون بو سوزین زینب خاتون ایشیدوب آه ایلدی دیدی ای قردشیم

یادکاری بسه وارکمس ستلارنا زبلی چکه بلورم کاش عمق زینبه ویلدی

بو کونلری کورمییدی چون زینب خاتون که اوکه چوخ یاندی او وقته اوز

زینبی قرداشندار سعادت قمویندوه توب دیدی

[illegible]

کلوب اولدار بی صاحب سر آه چکنجه یه سنده ... قولا یمیم شمر بسنده کیمز

... دیدی ای کیز کت کور بونه ... قولا ... ستم ... یاردی واویلدو

خلاصه کیز ایاغه وارب ... روان اولدو

یتوب خرابه یه چون ... قلم ... کوروی تمام بو مثال

[illegible]

زمان ... ایلدی ... اولدی روان

اید و تلاطم کوردی اهلبیت اطهاری   تماشا کربلا اودور

کیز اهلبیت اوطاقه کوردی ... عرض ... اولوم

کیز و دیدی ای خانم بزیم قوشوبو

صو کربلادن بخشی   سیر کرتوروب

... خرابه ... بولدار

عرض ایلدی ای خاتون

... معلوم که خراب اوللار   چو این شبیه ... فر ...

عزیز ... معتبر نسب اوللار   سپندور زجاجت آن ... اکثر

هنده چون خرابه دین ایشتدی اوز خرابه ایدی دیدی ای کیز ...

اسیر ... بو ... سربا بر هنه خرابه ... روان اولدولر

[illegible]

زور دیر که اهلبیت چون بو خرابه یه بردیر دیر که ... ایستمی ... نه کوبه

چیروب ... خلاص ...

[illegible]

او بیلبل کلش ... قافله ... سکینه ... شیعه لر ...

ایچون ایکی وقت اولو ... کورو ... ستیم اولان اتشم

و قتر کوردر که خلق ابو ... خرابه ... لکر اوکاچ

بیجون کورور ... کورر که اوز ... آه ...

دیر کاشی ... اتام اولا ... اسیر زینب سکینه ... قو ... آلدر خرابه

... کوردی ... کرده کرده ... سکینه ...

جان ... ای سکینه

[illegible]

ستمکار ... ظلمان اولان حسینم   ... حسینم وای

شودم ... بد ... دستور ستور

او وقته بیمار کربلا خبر بونون قاپوسنده بر بلا رجبه کریچ باشلادی آغله

فو محشر روضه کلوب بیمار کربلا بونکر ایانده اونون یوزینه باقوب

دمدی ای کیز بو بنم [illegible] کوزلری [illegible] کوز بنم [illegible]

[illegible]

بعد از ان [illegible] دیدی ای کیز صباح [illegible] یاد [illegible] سال [illegible]

[illegible]

بیمار کربلا دیدی ای [illegible]

[illegible]

چون بنده بیمار کربلادن [illegible] دخل او [illegible] کوردی [illegible]

کوزلر کوموب کوردم بر قدر باشلادی آه ملکین بنره لره نصیب

ایلیوب [illegible] کون [illegible] تمام [illegible] الباس [illegible]

بر [illegible] آغلدی آغلدی آغلدی [illegible]

[illegible] کمی [illegible] آغلدی

[illegible] اولدوم [illegible] تعب

کلوب [illegible] زینب [illegible] سبب

[illegible] اولدوم [illegible] درد و تعب

[illegible] آدم [illegible] زینب

کوروب [illegible] عورت [illegible]

و [illegible] آغلدی [illegible] ای اسیر

[illegible]

زینب خاتون دیدی ای عورت [illegible]

[illegible]

چون [illegible] زینب [illegible]

مدینه [illegible] غم [illegible]

چون مدینه [illegible]

[illegible] دیدی ای [illegible]

[illegible]

دی کوروم که بر [illegible] نفر نفر یاد [illegible] مخوب [illegible]

[illegible] زینب دیدی [illegible] کوروم [illegible] دیدی

[illegible] علی اکبر

زینب خاتون [illegible]

دیوب

[illegible]

بو [illegible] اکر [illegible] خاتون

اسیر [illegible]

[illegible] زینب

[illegible] زهرایه

[illegible] زینب

۲۲۲

[illegible]

تمام شد

بزرگوار خدا یا بعزت زهرا [illegible]
بحق بیکس اهلبیت [illegible] [illegible]

بحق ناله زینب ام کلثوم
تمام شیعه لر [illegible] درد و بلا ایله
بحق گریه روان سکینه مظلوم
رفیق جنت سلطان کربلا ایله

خصوصا [illegible] ماتمده دیده پر خون [illegible]
یا امام یا مظلوم

[illegible]

علی اکبر

[illegible]

کنه بنده عرض ایلر گدای خاتون
بو غلطده یا شلار ایله باخده زینب
دیدی یا [illegible] [illegible] گورمکمی باشده دور

[illegible]

سو روشی غلامی [illegible]
بو غربت ایچره [illegible]

[illegible]

تمام [illegible]
ابنه [illegible] خاتون [illegible]

[illegible]

بعد ازان بنده گوز حضرت عباس باشنه دیدی ای گون بو گلمه دور
ام کلثوم دیدی ای باشین وصاحبسن قوت من دیدم

[illegible]

بعد از بنده دیدی ای [illegible]
[illegible]
زینب [illegible] دیدی ای بنده

ایبت تلاوت قرآن [illegible]
[illegible]

اهلبیت جناب [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

وفلک خوریه باشلار بیتسه بوی
رد گتوردیه گورد بدر بو خاتون
معظمه گوروب حسین حسین
دیو گوزونی باشنه اختیار
مفخر ازتخار ایدر جاری ایدر
او دمده بر خوار او زینب او
خوار دوگر آتوب دمدم یوای
خوار بیه

ینه فلک هر خوار یه آه بو هم کیه
اختیار کوزونی باشنه مفخر ازتخار یته

صدا ایلدی ای حسین جانکا قربان اولاتم

کلوب دور کوزلرکا زینب بیوزگزدر | نه قدر ایچکرسی بو بحث کا ره ناز

بو قدر کناز ایاسن بودر بودر | ظلم ایلدی ازقالدی اولاد جکر

دخی جناب سید شهدا باسن کوروب دیدی ای آه آیدا اولسون سنکا

جانکا ناز ایلدیم اقا بعلر بوزینه باغخدان | مجلس حکم ...

قتال قتلان ایچون ...

اوددشت محنت ... ویره کوردیکا زینب ...

اول اوش ... باشمده ... بردی

او ... اکبر ... اصغر

اونلان صوره ... دیدی ایانجان ... اوش ...

آنانجان ... باشم ایلدی ... قربان | دیدی ...

نجان آتش ... وفور ... بو زینکا ...

ایلکی جناب سلطان کربلا ... بو ... جناب فاطم

قولدی سالوب جناب زینب ... شروع ایلدی جناب زینب ... بود

نده اویمک جناب زینب صدا ایلدی ... ارتوخ ...

کلیلقیم ... اولدان اولکی ... بهشت ...

ایچره ... سو ... ذلتلی

جناب فاطمه شروع ایلدی کوز ... باشین ... بو قدر

... رجوع ایلدی ... صوی ... قویا

جناب زینب شروع ایلدی ... دیدی

دختر من ای ... هر کز

... ایسته کش ... کیز

که دنیا ... جانانه ... وارده ... در کلی

... اوم اوندن ...

جفاد ظلم ... | ... قدرون آغار

کورنده زینب بو ظلم ایلد ... | ... قیز کوز ...

ایشیدیکو جناب فاطمه ... اولد کی دیدی زینب حسیند ...

کوردیم ... جناب فاطمه کوردی که زینب ...

اوندیکا امام حسین ... زینب ... سالدی

... جناب ... برابرنده ...

... دیدی ... سلام

دیدی سلام اولسون سنکا ... جناب زینب کوردی ...

دیدی ای حسین بو ... قربان | ... ای امام ...

... وفا ... | ... سلامی

... کوردی ... دیدی ...

که ... اکبر ... اوش ...

سنکا کریم زینب ... ای حسین بو ... قربان اولوم

تکلم ایت ... | ...

... ای ... | ...

... | ...

جناب زینب کوردی ... دیدی ... آلدا اولسون سنکا جانکا

تکلم ایت ... | ... ایدرم

... اولدی ...

... جناب زینبدن ... جناب فاطمه ... کوردی

در ... بیرون ... جناب فاطمه نورالعین رسالتپناه جنابت زینبه دیدیلر

گشتنده عالم ... ای بلاکش ... جوران

قریبده ... اوالسان ... مرکب ...

[illegible]

جناب کلثومدن روایتدر که بیز ... ایلدیلر

شام شهرینه طرفنه ... شام شهرینه قریب یتشدیک

سواد شام نمایان اولدی ... گوردم باجیم زینب ... طرفنه باقدی

گوزلرینی یاشیله ... شروع ایلدی آغلامغه نظم

سؤال ایلدم ای عندلیب باغ محن

گوز ... آغلارسن

زینب دیدی کلثومم ... سواد شام ...

ایلدی ... اولدی

[illegible]

جناب کلثوم

جناب کلثومدن روایتدر ... باجیم گوزلرین

باشیله ... طرفه ... دیدی ... نظم

[illegible]

نثر

جونکه بو ... شروع ایلدی آغلامغه ... ایکی

آکا ... اهلبیت رسالت بر یرده جمع اولدیلر

... کلثوم دیر گوردم باجیم زینب ...

... کوپ دیدم ...

گونده ... بیلمدم نه چاره ایدیم

[illegible]

نظم

... گوزلرین ...

[illegible]

نثر

او وقت جناب کلثوم ... باجیم زینبه ... دیدی ای فاطمه ...

ای سکینه قیلقارلر

نظم

... ایلدی ...

جناب زینب گوردم ... کلثوم گوزینه ...

باشنه ... دیدی

نظم

[illegible]

جناب کلثوم عرض ایلدی که

ای حسینون یادگاری ای

بیکسلر ... کلثومون جانی

... قربان اولسون ... زینب

... دیر ... دینمدی

... جواب ویره ... جناب

... نوحه

باشنی ... شروع

ایلدی گوزلری ... یاشیله

... ایلمکه

نظم

[illegible]

نثر

... کلثوم ... نوحه

نظم

[illegible]

یوزسیو

[illegible]

نظم

تکلم ایت ...

... ایلدی ...

[illegible]

گوروب ... زینب ...

... زینب مظطر

خطاب ایلدی ... اوالوار ...

کلثوم دیدی باجی ... جناب زینب ...

... اولاجانلر جناب زینب

جسمی کلثومون ... گوزلرین

آغلامقدن

اول وقتده جناب زینب کوزلرینی آچوب دیدی یا جان کلثوم

نه زمان بیتشدی عمر عمه

نه زمان بیتشدی گلستان عمریم بو زمان

دوروب ایاقه امر ایلدی ایتمیوب افغان

جناب کلثوم خبر کوروم باغلاندی افطاره یتشدی ایلدی دیدیم قربان

نیجه ایلورسن دیدی کلثوم قردشمدن ایتلار یتیشر کورم

کوندوم یولده قالوب کلدی حسین

دیردم ... تا قورتولوم

اول قوم کلثوم دیر ... ایلیوب ... اولسون

طاقتی یوقدر ... اوزاده ... دیدی قربان اولوم

... دیدی ای کلثوم ... کورمورسن

...

دیروب بودر ال ... حسین

جناب زینب دیر ... اول وقتده ... قوزی ...

دیدی ای ... حسین ... قربان اولوم ...

... دیدی ای

... حسین ...

... حسین دیوبن ...

... ویرمیلم ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بر بر ملکه ملک لرینه امر اولور دغلاری توز کبی بیلور بر طرف
بر لری [illegible] کبی بوکه [illegible] اوزکه بر [illegible] اولور که مسطح و بر بر
اولور کم آنده نسنه [illegible] اولمامش اولا کوکلر [illegible]
[illegible] بردیکی [illegible] بر دوره [illegible]
او وقته امر اولور کوکلری تمام طبقه طبقه بر بر [illegible]
[illegible] بر [illegible] خلقی [illegible] اوسته [illegible] بر کوکلر
اوزا [illegible] عرشین اوتون اوسته [illegible]
الی بیل او وقته حکم الهی یتشور بر کیم ملکمین [illegible]
[illegible] بعده اندا یتشور لمن الملک الیوم مجموع مخلوقات
مبهوت اولور لر [illegible] و یره که قدرتی [illegible]
[illegible] الله لواحد القهار بعده اندن آن حکم الهی یتشور امر
[illegible] دمیده ایله [illegible] صور دمیده اولانده خلایق تمام
[illegible] عازنده و [illegible] سر [illegible] حال [illegible] محشری
محشره قوپالار [illegible] بر بره قاره شور او وقته
بر تخت کتورور لر نوردن عرشین بر طرفنده قویالار امر
اولونور [illegible] کیدون پیغمبر کتورون اول
ملک [illegible] اهل محشر [illegible] الجنت [illegible] سید [illegible]
[illegible] پیغمبر [illegible] تمام [illegible] کتوره [illegible] پیغمبر
[illegible] آقا [illegible] دیلر السید لعربی [illegible]
[illegible] والمعراج [illegible] فالشفاعة محمد ابن
عبد الله صلی الله علیه جناب پیغمبر [illegible] تختون
اوسته [illegible] بعد ازآن [illegible] سید [illegible]
دیلر [illegible] آقا [illegible] دیلر الامام المظفر
[illegible] علی ابن ابی طالب علیه السلام جناب علی ابن
ابی طالب [illegible] تخت [illegible] اوتون اوسته [illegible]

بعد ازآن امر

بعد ازآن امر اولونور [illegible] جهنمه [illegible]

[illegible]

منهده سلطنت قبارودن برسم دار آکو پدور جانم غم اکونی اقاسم دار

او وقتده سایر پیغمبرلرین یا ننده کیدهلر هر بیرسی بر درده مبتلا کورنوب

مأیوس اولورلر حضرت عیسی ده شر [illegible] دیرکلیمی سیزلر

آیا ادم بر [illegible] یاننه کیده شفاعت ایلهسون حکم الهی یتشور یا عیسی

نوکفتم ... حضرت عیسی [illegible] تجدید هر قریح

ایل یتمیش بیک [illegible] جناب رسول خدا بوجالله کورنه تحتن

[illegible] پروردکار امتم رحم ایله کم امتم الدن

کیتدی جناب رسول خدا دیر یا جبرئیل [illegible] علیه جبرئیل الحمد ایلهدی

[illegible] محشره [illegible] الدین کیتدی جناب علی او دیر

[illegible] جهنم [illegible] زنجیر [illegible]

محشره [illegible]

[illegible] قدم کبرای الکشور جهنم السترکه هجوم کتوره ایکجی

دفعه [illegible] قدم کبرای الکشور او وقت جناب الهیدن خطاب

او له [illegible] کورسکایا یتشور [illegible] عرش

ایله پروردکار یا [illegible] یتشور [illegible]

[illegible] پروردکار [illegible] خطاب یتشور یا جبرئیل [illegible]

[illegible] پیغمبر [illegible] خطاب یتشور یا رسول الله [illegible] امت

لریم ● عرض ایلر پروردکار [illegible] خطاب الهی یتشور یا [illegible]

[illegible] عرض ایلر [illegible] او وقته

حکم اولور یا رسول الله کتور [illegible] حساب جناب رسول خدا

[illegible] نفر سلمان ابوذر ومقداد [illegible] کوتوردر

قیامتده [illegible] محشره [illegible] یا محمد [illegible]

[illegible] جناب رسول خدا کلور [illegible] نفر علما [illegible]

[illegible] محشره خطاب الهی یتشور یا محمد [illegible]

[illegible] جناب پیغمبر کلور امت [illegible] کورر [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] ایلر [illegible] دخل اولوب [illegible] الجنه

مأیوس [illegible] محشره کلور ایلکر جناب [illegible] کورنده [illegible]

[illegible] جهنم [illegible]

جهنمده [illegible] هجوم کتوردر [illegible] جناب رسول خدادن [illegible] ایلر

[illegible] خطاب یتشور یا محمد [illegible] عنهم [illegible]

جهنم [illegible] جناب رسول خدا [illegible] قدم [illegible]

اولور [illegible] الجنه خطاب الهی یتشور یا محمد [illegible] عنهم جناب رسول خدا

[illegible] جهنمدن [illegible] محشره هجوم [illegible]

[illegible] الجنه دخل اولور [illegible] خطاب یتشور یا محمد [illegible]

[illegible] جناب رسول خدا [illegible] الجنه [illegible]

قدم کتور [illegible] دیر یا محمد [illegible]

[illegible] جناب پیغمبر دیر [illegible] جهنم [illegible]

کتور [illegible] دیر یا رسول الله محشره [illegible]

[illegible] دیدی یا جبرئیل [illegible] پیغمبر [illegible]

[illegible] جناب رسول خدا [illegible] کتوروب [illegible]

[illegible] شروع ایلر [illegible] اللهم [illegible]

[illegible]

الجنه [illegible] ایلکم [illegible]

یا محمد

[illegible]

[illegible] یا رسول الله [illegible] شفاعت

[illegible] قبول [illegible] التماس ایلدکس

جناب پیغمبر [illegible] جناب [illegible]

عرض ایلر یا رسول الله [illegible] شفاعت [illegible] دیدی یا جبرئیل

[illegible] شفاعت جبرئیل [illegible] یا جبرئیل

[illegible] دیدی یا محمد علی مرتضی کتور [illegible]

کیت [illegible] سلام [illegible] قیامت [illegible]

[illegible]

دیر یا رسول الله سلام ایلیندن [illegible] یا فاطمه [illegible]

[illegible] جناب پیغمبر [illegible] کوثر [illegible]

فاطمه [illegible] جناب فاطمه [illegible] پیغمبر جناب

فاطمه [illegible] سلام دیردی

[illegible]

[illegible] اعلا

[illegible]

عرض ایدر یا رسول الله [illegible]

[illegible] زینب کلثوم [illegible]

[illegible] زینب

جناب رسول خدا [illegible] قیامت قیام ایدوب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] دیر یا فاطمه [illegible]

[illegible] س

منه قیامت اوکونه [illegible] زیاد

[illegible]

جناب پیغمبر [illegible] فاطمه

[illegible] فاطمه [illegible]

[illegible] جناب فاطمه [illegible]

[illegible] فاطمه [illegible] جناب پیغمبر [illegible]

[illegible] فاطمه [illegible]

جناب پیغمبر [illegible]

[illegible] قیامت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] پیغمبر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اوچ گون صورتی قابوریق لار بیر سنده ورحم لار محسن آدلو اوغلو موسقط
ایلدوم اونون قونداقین توتیارام بوغ لده نه گورلر محشرده صول
طرفیم مقصر بیرهم [illegible]

کربلا رن کنار اولون که ارض غمسن گلور
یعنی غریب [illegible] رضا گلور

جناب امام رضا گلور جناب سید الشهدا [illegible]
[illegible] بهشته داخل اولسون
[illegible] جناب سلطان کربلا
جناب امام رضا [illegible]
[illegible]

[illegible]

تمام شد [illegible]

عرض [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تمام شد

[illegible]

[illegible]

اروقت بیر جناب زینب سکینه‌نی ایلین قیزیه‌نون تا بو سنده [illegible] کورده

بیر قافله [illegible] بیر بیرینه کچدی او وقت [illegible] دیدی [illegible]

بو قافله [illegible] قافله‌لر [illegible] صدا ایلدی [illegible]

کیده [illegible] قافله [illegible] دیدی مدینه کیده‌وره [illegible]

[illegible] سنده [illegible] قافله‌نی [illegible]

[illegible] پاره [illegible] اسیر [illegible]

آغلاردیلار [illegible] آغلاردیلار [illegible]

[illegible]

قافله باشی کوردی بیر عورت بیر [illegible] آغلار

[illegible]

عورت [illegible] اولادی

[illegible] کلثوم [illegible] ادا

بس [illegible] جناب زینب [illegible]

[illegible] عرض ایلدی [illegible] مدینه [illegible] جناب زینب

[illegible] دیدی ای قافله باشی [illegible]

[illegible] مدینه [illegible] کربلا [illegible]

[illegible]

[illegible] کربلا [illegible]

[illegible] جناب زینب [illegible] قربان اولوم [illegible]

[illegible] جناب سکینه [illegible]

[illegible]

[illegible] آغلار [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب زینب دیدی [illegible] قربان اولوم

[illegible] سکینه آغلیا آغلیا [illegible]

[illegible] آغلادی

[illegible]

اوو وقت [illegible] کلثوم [illegible]

[illegible] اولوب اوقیزین [illegible] دیدی [illegible]

[illegible] اولدوقینا [illegible] آغلوبکم

آغلادوم [illegible] اوقیز [illegible] روب

[illegible] جناب سکینه [illegible] آغلور [illegible]

[illegible] دیدی [illegible] سکینه‌دمن [illegible] قربان اولوم

[illegible]

اوقیز دیدی [illegible] آغلار

[illegible] سکینه دیدی [illegible]

[illegible] سکینه دیدی

[illegible] اوقیز آغلیا آغلیا [illegible]

[illegible]

[illegible] سکینه دیدی

[illegible] سکینه [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب سکینه دیدی [illegible]

[illegible] مدینه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] جناب سکینه [illegible]

[illegible]

[illegible] سکینه [illegible]

[illegible] سکینه دیدی

[illegible]

[illegible] سکینه [illegible]

[illegible] جناب سکینه [illegible]

[illegible] علی اکبر [illegible]

طفیلی بیشرع سوربلر چیلر سالیده و اوردیلر شمر ابن ذی الجوشن هم پیاده لیر

بولر سالدی الحاصل محرم قتل ایته تیم کونو چون مسعود او نوز سوز ربلر کربلا

جمع اولدی اوق آب فرات اولاد رسولین یوز بیته یا علادی تا سو علم کیچه

بعضی حضرت اوکیچه ایاقه دروب کندی جناب زینبین خیمه سینه وارید کوردی

جناب زینب هر ایکی اوغلونون بیلدیه تا قلیچ باغلیوب عوم شقنی اوتلاوده

تعلیم ایده حضرت بو حالی کورنده ایا سا نه قلغدی بیر وقت کوردی جناب

زینب بیر بیلر قوی ایدین بو بیتر سالدی دیدی توره بیا لریقین اولوب صباح قللا

با شنه تلتز تو کیجا توردیه لر سیزدن توقع بو ور

[illegible]

شبا هنده بوکون وارث پیغمبر در عزیز زاده مدینه علی اکبر در

[illegible]

توشون جماعت شقی قبیله کوپه آچدیلار علی اکبر کیدروب قوشون بچا
عشق علی اکبر بیقدر رعنا سنی بانلوب دیروی لشکر آلمز خیمه صبرو بیر سون
کم سنون کمر جوانلرن الکتوروب ایلکی علی اکبرده فرا بیون کن اریه
سو یتوب عمر سعد [illegible] موقلبه عمر سعد لوز نا
شمر و امرا ایلمر آلتمش مین آدم [illegible] بیر طرفدن عمر
ابن حجاج [illegible] ایلدی علی اکبر [illegible]
علی اکبر اوزونی دیبای [illegible] اولادی [illegible]
اوز بیض فرط [illegible] فرا طون [illegible]
مین آدم [illegible] الله
اکبر [illegible] بلادر قو جماعه بلادر خیمه کتردن طرفیمی ده دیدی اهل جماعت
منع جوانی اکبر قو جماعت [illegible] کورسون
[illegible] کوردم جوانلر [illegible] جوان اولسون

حضرت در رهو شدی خیمه دن بیر بیر [illegible] طبل جنک [illegible]
طرفدن [illegible] ذو الفقار امدادم کن یا شیر خدا نظر ایر
انو لم کن یا علی دخی [illegible] روایت ایدر حضرت بو [illegible]
ابشدوه مبارک [illegible] الله [illegible]
غلو [illegible] قربان اولا [illegible] ایلم [illegible]

[illegible]

دینب [illegible] ایتکم [illegible] کیدوم [illegible]
سنکا قربان اولوم [illegible] آغلورسان حضرت بیوردم [illegible] علی اکبر کیدیر
سوکتوره نو جوان علی اکبر [illegible] آنا [illegible]
لیلا [illegible] سلندر اوغول علی اکبر [illegible] علی اصغر
سوسوزدن [illegible] علی اکبر [illegible] علی اصغر
سوکتوره ام لیلا بو [illegible] میدانه [illegible] حضرت سو
بیوردم [illegible] علی اکبر [illegible] میدانه کیده [illegible]
کیدرسن دیدی کیدوم [illegible]

[illegible]

ام لیلا [illegible] میدان [illegible] علی [illegible] قربان [illegible]

[illegible]

ایلک سکینه بو [illegible] آنا [illegible]
بر [illegible] حضرت عباس [illegible]
[illegible] سکینه [illegible] حضرت عباس [illegible]
صیقل [illegible] قربان [illegible]

حضرت اوزادن کچدی کنذر الحجاب عباسون خیمه سنه [illegible] علمدار عباس
قلجم صیقل ویردر [illegible] کلثوم حضرت عباسون [illegible]
[illegible] عباسون قد رعناسنه باقوب [illegible] اوغل
[illegible] حضرت عباس [illegible]
کلثوم دیدی [illegible] قربان ویردر
منم [illegible] قربان ویردم
[illegible]
جان عباس دیدی [illegible] قربان ویر

[illegible]

یا بشر سنده [illegible] قربان ویر [illegible] کلثوم [illegible]
بر [illegible]
ایلکه [illegible]
منع [illegible] آغلو

[illegible]

ایلک حضرت عباس [illegible] اوزادن کوزر علی اکبر
[illegible]

خیمه [illegible] علی اکبر [illegible] علی اکبر [illegible]
صیقل ویردر حضرت [illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
حضرت بیوردم [illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
اولاسان [illegible] علی اکبر [illegible] بابا جان

[illegible]
حضرت بیوردم [illegible] امام حسن [illegible]

[illegible]

جناب علی اکبر [illegible] کیدر

[illegible]

قوشون [illegible] ابن سعد [illegible]
یا ابن سعد [illegible] ابن سعد [illegible]
[illegible]

جناب عباس دیدی سنه قربان اولوم عمو نه وار الکیده دیدی عمو جان علی اکبر

سولکوم آنام ادر جنت عمو کدا بیر جناب عباس ایشونده قلبی علیه السلام

یا علیا یا علیا ابنکم جدی کورم بیر عورت اوزون بو سیلو بوز بین نظیم نوت

قوی دیر یا دخیلا و یا ابا الفضل العباس دیار غربت ارا قالمشم دو ایلیم

ترحم ایدین عمو کیم سنه دخیلم عمو خدا اولوم سنه عمو ای سپهر الناس

علی اکبر سسندن ایستر عباس جناب عباس خبر الدی با جمع کلثوم

بو ملکده دیدی قره دل شه علی اکبر من انا سر آل لیلا علی او عودی ادر

[illegible]

جناب عباس دیدی ای یا ینوم خیمه علی اکبر یاتیر دال ازمکه من ادر

هلمم حضرت قلبی یا علیا یا علیا محبوب عمو صدا ایلدی ای علیموناو عمو

ادر بیر نره عار اول بیر خیمه اشغ خیله او توراق علی اکبر کشسون کو

کتوره علی او عمو ادر بو صدا اینده نه تمام خیمه ابنکم محبوب آن بیلنر

دم لدولدر جناب عباس قیقلی صدا قره داشو یا نم دیدی قره دوش مکرمی

ادموخدوم کم علی اکبر سو یر بولا دورن اناسی ادرد نو یا ملکا ایا رحمی

عباس آت سالدی میدانه جناب زینب ...

ای آل پاک مصطفی زینب اولسون سنره فدا اولو رمو بیون جمیت وقتیده

بیر طرفدن اهل بیت خبردار اولدولار کیم علی اکبر میدانه کیده دیر سو

کتوره تمام خیم دنیا بینه محبوب ادعایه کتورم لیر کیم علیا علی اکبر

سر بیره بوید بو علی اکبر ابنده ابدر دیره آغلادی دیر ادر

[illegible]

اما حضرت ادیاندا علی اکبر قوشو ده قده میندر اقا بر بچه بار علی اکبره

یتشندی خیمه دن طرف خیمه فرقه ملوردی کورم کیم قبا قدن بیر میلو

آنلو قایان اولدر علی اکبره دیکم شهید سلیندی اریکن آنلو کلم کیم خیمه

سو سوز قالادن یا جبیلو ربیم دار کلم کیم ارا آنلو کلم او ربنی عاری

کیده و بر غربیه آتامر علیم ده کوز دوم باری بیردن جناب عباس سلندی

جان علی اکبر علی اکبر عمو سنین تکلم ایشند نده دیدی ای یاران

دخیل عم الهم مسلم تا جاری عمو کلدی دیار غربت ادر غم کار عمو کلدی

مقتمر ناصر علی

ایمدی ادر دیکر

دوبنده کم جون ازین پیچ پیچ عناده

ستاره های پیبر سیبر سنیخ باغ غم

مسافرت تعب یارو یلیلان باغ غم

مطا کیان دلسم نا جرن شهر الم

سیام درد شمیمی کوهرن سنج دینج دونار

کبوترن حرم اولان دشت قفا

شوم سنم کرم طایر کلشن ناز

ای ایرعریب معظم عراق حجاز

مقتدر ابلیدن بیر ...

[illegible]

با کننده وهر شمر شوق قتیل آجو سر

وقتی طلبش آه ای حسین تنده کیسوله

بیناشم و بیر دون یا نلار ساسلر شعبان

دیدی یا ارباب قالدی عیش قلعون بجوردن

با یاد نای قالون عیش ...

نسیم ظلمانه ای سر نفرا او لوب سستید

نوبت شو ره کاکلو کلیر کوره نده بلبله

کیدر دیلر کم ناگاه بر

کوماین دمیده بیشد ید

کوردید بیر شعبان قویون

اوتار ور شمر و ادر نادکم

قردن خارج اولور بیور قو

ید و شعبانون طرفنه ایلکه

بیشد دیدی ای شعبان نه

خبردن ور شعبان دیدی

بیر خبر بو خبردم قادیکه

مصیب ابن قعقاع و

سلیمان ابن صرد م

خزاعی خروج ایلیبو

امام حسینه ادر قاتین

القا ایده جار او

لمیش یوق ابشدنه

کلدی لشکرون جمع

ایلمر

روایت ایلیر کم چون ابن سعد

و ولدرتا اهلبیت رسالت کوفه دن

شامه روان ایلدی بیر شهرده و هر دهده

غم و الم بی اندازه او نلارا یوز

و یردی کیدردیلر اما شمر و ولدرتا

و سنان ابن انس و خولی ابن اصبح و

سرداران کوفه در شام اسباب ادر

ضربه دیر کوردم هم کبر دم بدری غزوه صولتیله یاقوب دید رادی ارسلان
ادسون باجلالری ایراد اولوب شهره سر گردان دوار ضربه دیر ایله
کلدم حیدریم سنسن الله انده دیبرم تم نه خبرون وار مکسره دن الجسم کرده
برادرکه نیرم در بر بلمرم بار دیدی خیبر ضربه بیلم ارقوجا بسنی
بیله ایلرجو بیگلر اهل شهر شاد یاز لوت ایلوتراد قوجا آغلادی
دیدی مکرسن بور الود کاسی درکوردم پیغمبرده آشنا لیقون وردوم
دیدوم الله الحمد د لمنة امت پیغمبر و شیعه علی ابن طالب ضربه دیر کوردم
سر اوجادن آغلادر دیدی ای شیخ بلرم کوکلر بزی بو توکولمونز ... د
نظام عالم بزم برهم اولمور دیدیم نه وار جکیم یا ندی الشیخ

ضربه دیر دیدوم که قوجا زینب ... علی اکبر و عباس ...

ور د بیرسن قوجا دیدی حسین ابن علی او لدوره یدر ... جلاد دینع
دفتر دینع اسیر ایلیوب بو کون بو شهره دخل ایده جکدیلر ضربه بیچاره
بو نوا ... الین قویه دیبلنز سلطان ... مظلوم ادلسن آقادر
دیدی قوجا بو دار نیم عشرت ایلیو تر قوجا دیدی ضربه

ضربه دیدی بو ایشده بیلدیم ایلدیکم ... هوش اولدی چون ...
کلدی صنوجه اولدی او قا بوده کم اهلبیت اوردن کتوریجکیدیلر ...
نه کوردم تمام اهل شام شاد یازلوت ایلو تر ... مبارکبادوییر

د باشلادی ضمره دنده قوپوب کمال الحطی ... منزیم کبیر
در شهر کوردوبو سوزدن اشنهار وار ییدور کلدی سلطان
لشکری جمع ایدوب دیدی تدبیر ورنه ور بو امرده یاز و بلاد
یعقوب الحلاجی ادراده ایدی ایدر ... دیدی ای بیله بلا
منم بو ... برفلیجم آدینه القلان دیه صلاح بودر
کم بو کیم کیدر ... اوز ... جمع اوراد یه ورور روزه
شام اوتوق بو امری قبول ایدوب یعقوب دیدی صبر ایدون
من کیدوم اهل شهری خبر دار ایدوم ... قوده
شر اولن زینم استقبال ایلیو نلر اولد ... کلو
القلاده دیدی ای اهل القلان

لباس سرخ کیون ... کل ... اولوب
فلک ... در نوب ... زلفی ... دب
یعقوب دیدی ای اهل القلان ... امام حسینون با
باجلادینم دفتر ... اسیر کتوردیلر امیرون امر بودر کم الی ...
... فاخر لباسلار کیون قرداشر اولسن ... استقبال
ایلدان اهل قلیجم بو امیرون خبر دار اولوب ... فاخر لباسلار کیوب
اهلبیتون استقبالینه چیقدیلر اما ضربه خبر نقل ایده ... بر من
باجیمه اوراده وار ایدوم کوردم شهره عجب غوغا در ... جلادده
کلدوم کوردم بازارده ... باغلو ... زینت دردیلر
اما بر قوجا کشی دکاننی باغلو ... سبز کوک ... دردار
دیرفلک خراب اولاسان ... خطاب ایلدیلر

[illegible]

بر گوردوم بر بهاردن قولاغی اوزون یاغلیوب لار او بهار دیبور

یاران هم ... آچنجه بیون آچون قولاغی ... عرض ایلدوم

[illegible]

ضربیرده بیر غم ومحن الیمه آلدوم دیدوم اما بیر دده ... دیدی ضربیر الله سلسون

رافضی اولسون بو مومنلر ... صفی جناب زینب ایاردوم

آیاردوم دیدوم غانم بو نوا اهلینه قسمت ایلدوم پاره پاره یم

حضرتین ... دیدیم آیا بو ... کربلا ...

ابن ابی طالب علیه ... جناب عمار کربلا دبیر ضربیر

[illegible]

ضربیرده بیر ... قلیچ ... ایلدی ... ضربیر بر

... یزید لعنت ایلیون ...

پیغمبر بالالارینی ... حکم ایلدی

[illegible]

ضربیر ... داش ... دردیدم ... غالب ...

دیر گوردوم ... نوح ...

... اوغلان ...

شهر ... اوغلان ... بر بره ...

گوردوم بر پاره ... آهسته آهسته آغلادم

ضربیرده بیر ایکی کلدوم دیدوم ... ایلدی آغلادوم

[illegible]

بعد از گوردوم بر پاره ...

[illegible]

بر بیسی ... دوغ فراق

[illegible]

ضربیرده بیر گوردوم ... بیرون ...

[illegible]

ضربیرده بیر گوردوم ... باش ... آیا بیز

[illegible]

اکر صحیح مین نفر اهل‌ا... آدم و یروب حضرتون دعوا ایتدکوندر در ایلکه
حضرت بونوا ایتدوب اون درت مین نفر ایلدیغا قلعه‌دن چقوب قابو
لدرن محکم باغلیوب باشی قاطمه خورشید سردار ایدوب اما بو یاندن
علقه ملعون لشکر حضرت بونب دستمز باغلادیلر عثمان اکثر بیلدی
هنانه قویدیلر...
کوندروب قلعه ییلر... سوسون کره بیلار عودتلر... کلوب توکولدیلر
طمعلر ایاتر توکولدیلر دیدیلر قاتون بزه علاج ایلر
اوندری سوکدان قاطمه دیر... دیون دمندن ایلیم...
...
قاطمه زهر قاطر بزه کوملر ایلر...
د بیلر امیر اما بو طرفدن حضرت... ایلیون قاطمه
... [illegible]

... [illegible]

بعد از آن عوره... قلعه‌لر... قاطمه
کوردی یر جون کم اولدرین سرداریه... بار بار ایلر

سلنلدار ... دیدی ... حضرت
ایلر آغلادر قاطمه قلعه‌لری... سلندار ... حضرتون بابی
قاطمه ... دیدیلر قاطمه ... قاطمه... دیدیلر
... [illegible]

... [illegible]

اوغلوایدیم اوونتم که ... علی کوچم ... سردار ایلر ...
جابلده آلتدار دکو ... ایلیلر ... اوغلوم ادن
... [illegible]
آنا ملعم بو شهرده ... د ایلاریم ...
فندان توموم د بو ... امام ... دیدیلر ...
باجلارین آدینه ... کلثوم ...
د... آدیزحسن وحسین دیدلر ایلکه من بو نو آشیلدرم

حضرت ادلار اسلام دیروب ادنلاردن حضرت ... بجعیه ... دیدلر
حضرت ... دیدی ...

... [illegible]

ایلکه حضرت بوطرایبند ... ایلر آغلادیلر حضرتدیلر ...
وقتی دکل ... امام حسینون ... کوملر ایلیون بو
شهره ... حضرت ... بیلدر ...
لحسین کلدی وقت ...
امامتی مصطفی ... اولسون ... العینده
نفر حضرتون ... اولدوه ... بورتوبدولر
... خطیب ...
بو ...
مسجده دخل اولدلر ... خطبه ... ایلیوب ...

... بون نفر ... داخل ایلدی ... اهل
اهل مجلس ... ایلدیلر
علادیلر بعد از آن ...
الدعای نعون حسین ایدر ...
البابر حربر ...
کاندیده ...
اوندان ... اوّل ...
دیدی ملعون ... دیدیلر ... امام
... [illegible]
... [illegible]
... حضرت ...
یا ابن زیاد ... الدعای نعون حسین ...
... موکر ابن زیاد ...
... حسین ...
عکم ایلدی او تو پاره ... ایلدیلر بعد از آن ... سردار
ایلدی

ماننده غنچه شادن ایرده قرار ورمز توریبلگه ملاق باقر مرحوم بیوردی

رجز

منم ریحانه نوگلشن مرتضی
منم صحیفه باغ زهرا
منم بچه شیر خداوندگار
منم گل گلشن حیدر کرار
منم تیغ ردفی
منم زینب حیدر

جعفر و بیوندگمیس قوداقم بیتندر جناب زینب خاتون سسلندی باجی
کلثوم ایندی گل گور بو جوان کمدر جناب کلثوم دیدی باجی
نمودار اقاجی عمم امام علی ... قرداشم حسین بنزر
قرداشم عباس نوولنه بنزر جناب زینب خاتون دیدی باجی
جسم گوررن نور بنزر یاروخ گوردیلر جوان دیدی ارقوم
شقی بلون من کمدر لکین اوغلوم واصل نسبیم کیم یتر

رجز

منم سرو گلعذار ... دین
سرور دل ستید ...
که جدیم ...
... حیدر

خداصه علی جگر ندن یا علی چکور مشغول اولدی

چکوب تیغ ماننده ...
...

امام دیدی ازان علمدار قرداشیم قدر آدینی عباس دیلرمن بو توانشور
دیدوم کیمدر قرداشلاریمز یارسز ایلدم امام ...
دیدی بابام ... گوردی ... علمدار ... عرض ...
برسر ... اوغول علی ... فاطمه آزقالدی باجیسی زینب
کمر ایلدوسون بلمم یا فاطمه زینب یا ... فاطمه آغلادی دیدی
سن کربلاده ... دیدم کربلاده ...

کربلاده اولی ... مبتلای تعب

الیرث ... زینب

ایلکه علی بو سوزی ایشدنده براوجادان آغلادی دیدی ...
دیدی ... زینب دیدوم ... دیلرسن منیم ...
قرداشم عباس ... ایلری ... دیدی ... گوکدوب ... کتوره ... ماسی
سالوبلا قواددربنزر نامرادلو عباس ایلکه علی بو سوزی ایشدنده براوجا
دان سسلندی ... قرداش ... علی گچدی دیدی فاطمه آنا
باجم زینب گوریدن یا بوزی فاطمه دیدی کاش گوزدم گوردی

... گرچه ...
... بر قرداش ...
...

اوزون لشکر و بیرو ماننده شیر ژیان اولوب دعا اوملعون
ندر وز کارندن کتوردوم

علی مقدار ... غدر ...
حضرت عباسین باشرادان ...
... ایلن ... اسندن ...

... مجنون ...

باشر غلطان غلطان ... اوصبا ... توب یا
... حضرتون ... خلا ... آغزیلم دیدی
سوزندن جان ... خلا ... قربان اولوم قرداشم
بیرده باغری گوره ... بو بیلو ... سسلندی سنکا
قربان اولوم جوان یا شریم صفدیرا دنون ... جگریکباب
اولمادی حضرت عباسین باشی کلثوم دیدی ... قرداش
... آت ... هرچند ... گوزدر باغر قدم ...
... گوردم ... بیرخورد ...
... علی اکبر
... جناب علی ... سکینه ... باغرین دیدی
... ایندی ... دوردی ... لشکره
خلاصه ... واصل ... باغلادی ... ملعون

الله ... تسلیم ایلدی

علی دیدی فاطمه زینب لی ... امام حسینی اوغلومدر
کربلاده ... علی ... ادرادن ...
باخوب گوردی ایکی قوشون دسته ... آتلار اجولانه
گتوردیلر ... علمدار قرداشم ... قوشونودر
سسلندی امام علی نون ... کوهکه ایلین ... کلوم ایلکه
ضربتی ... ایشدوب ... قول یونون ارداور
علی ... باجیم زینبون خبر ... سکا قربان اولوم
باجیم بو قومین ... علی باخوب گوردی ... باشلادی
... نور اونون جبین مبارکندن
طلع ... اولوب آیه کهف تلاوت ایدر ... بالش
... باشیدوردی ... سکا قربان اولوم امام حسین ... علی اکبر
... اوغلوم ... قرداشم ... ایلکه علی
... ایشدنده ... سسلندی ... سندن ...
ورعلی دیدی ... آند ... اولون ... باجلار ...
اوزوم بو قومون ... اوم ... علی آتدن
پیاده اولوب ... زینب ... قلوب ...
آه من فولاد ... اولوب بومنوا ... غالبتان

راوی دیر وقتی جناب سید الشهدانی دریجهٔ شهادته یتوردیلر خیملار
غارت ایلدیلر اوکون اهلبیت چوخ یوروشدو انالار بالالار دادکتر
باجیلار اوکتم یوردلمشدی اوکون کم کون غروب ایلدی عمر سعد حکم
ایلدی حضره یلر ستلار او یانمش خیمهنی قویه دور اهلبیت خیمه سنلر
یانمقنی کوردون اوره کی یانسون جناب سکینه کجهنی بروقت یوخدن
اویاندی کوردی جمیع عمه لری باشی ذنولتفکره قوبوبلر دردی حجیدی ایندی
کوردی بابا سنون اریانموش خیمه سنی قوروبیلار کوردی خیمه بلنکر
ایلدی که بابا بر خیمه ده دیرکوردی کم برکمنز بوخده دیدی بابا کل درد
باجم زینب مسنی چوخ ایستر قارنلوی دم الحنه خیمهلرده لینی آختا
دورام جناب زینب بحیدی باغلدی سکینه آغلوردیدی باده منده سنر
کمراغلارام جناب زینب سکینو نوازش ایدی ایلدی کتوردی رحم ایدی برسکیرا

سکینه کوزلری قیتلاهرم یوب کوردی بر پاره قوشلار عدتا ایلدو بر
پاره سی نزول ایلدی دیدی عمو جان بوراره ده رده ردی قربان
اولیم که اوراده علی اکبر اولی بر یوردر نیم بابا کون بالشزکی یوردر
دیدی عمو منبر بدکه بابام آیاردولدم اوزن ومره هلاک ایده دم دیدر
عمه سنر قسم و برتم علی او دیدی منه بابا بر بوزمان اکبر یس زیاره تته
دیدی یا لام بریشیدین ایو نغره اوسون کنکه قوبوب قوبهزاده کیدر
جناب زینب سکینهنی خیمه کتوردی سلندی الاثام یاد کار کلثوم اهل
بیتنی بو کیه یاسانی بوخده دعنا کهم وعلی اکبر عوضرمن بو کیه
کنا کنلی چکوم کجیدن بر قدر کجیدی جناب زینب باغلدی نجف طره
قنده بر ائلو کلور سلندی ال آنلو کلم سو بو ملفوق بردده عمر بو غم
باغلدی ائلو قولی و برمورز زینبده دیدور

جناب زینب دیدی آنلی کلم
علی اکبر جا قورم باغلدی کنم
کلور دیدی ائلو قاسم جا قورم

فلک بولدوسی دن اس سیم
باجی قورم عودن قاسم
جناب زینب باغلدی کنم کلور دیدی آنلو اسنر آنده دیرم سنر الله اهلبیت
قورخشمم باغلدی کنم کلوره دیدی
جناب زینب دیدی آنلی دهمکه کربلاده انیم منیم اوغلانلار ریمم اولدر دیبلر
کوملکسر قاسمنو نام کربلا جوانلار شرحو جا قوزم باغلدی ائلو کلم کلور
جناب زینب دیدی
دیدی ائلو کلم عباس جا قورم
من ایلدم نور زینب باندورم من مشرقین
جا قورام بالش سیز حسین رحم سنر قادر

باغلدی کنم کلور
جناب زینب سلندی ال آنلو طفلم کلم والده بولادر پیغمبر بالاله
دیدور والده بولادر فاطمه قیزلاردر حسن اولدور حسین اولندرنده صاحب
نی اوندیلار من بولادرا کنکرا چکوم والده بابام علی نوحچا
قورم جناب زینبلار دوردی طفلیان ایلدی دیدی یا بابا علی سو بو
ملو شوق بالالار بنکو نجون کلور بابا فریاد دم بیت
حضرت امیر سلندی دیدی قرنیم منیم سنز کوملا کلمشم
بریزید لعنت تمام شد لعنت بریزید
لعنت بریزیده یزید لعنت

صبح وشام مسجد جامعده عبادت ایلردی او وقت مبارکده بن
دخی درشوب غبطلر غبطلر ایلرم اوراده ایدی ای ملعون
شهیدلر اولمالی و قنی قالدی امام
خطاب ایلدی ... زاده
ارکان ... المعین ...
تابعین ... خیر ... المعین ...
ارض ... زادی ده ...
عبد الله دیدی ای پسر مرجانه که برا ابن کذاب سنسک دشمن
خدا نورده دیده رسول اولدی ... علاوه بو ... شجاعتی
... مجبوب بو قسم ... دنکا جان ایلدیکی اولاد کذب
دیرسن ... عالم سنیک ... ابلیس او وقت ابن زیاد
آتش نمرود کبی ... دیدی بو کره عبد الله ... منع
ابن عفیف ... قولاری ... ابن زیاد حکم ایلدی
... ابن زیادین قولاری ... الدیلر
... عبد الله دیدی یا امام حسینک ... ستار
... ایلیوب او وقت ابن زیادین آدملری ... و
... عبد الله بن عمو ... قلاری اوده حاضر ایدیلر

یازه یدیلار ایلکه عمر سعد ملعون جناب سید الشهدانک خانم
باجیلارین و قیزلارین اسیر ایدوب چپلاق دوه و فره سوار ایدوب
منزل بمنزل کوتوروب شامه کوفه نون قریبنه یتوره ییلر او ملعون
کتوروب بر شام کوفه ده ابن زیاده یازوب یا ابن زیاد ...
و اکاه اول ایلکه قوشون کتوروب کربلا طرفندن اوله دوق
ایلکه کربلایه یتشدوک اول اولکم آل رسولی ایلدیم آب فرات
نون اونه یازیه ... ده کم امام حسینک اهل عیالنه که
سونلقدن دل یا ... ایما دالیث ... بر وقت
قوشون ... درمشیم کوردم ... طرفندن برخورده ...
... کلدی قوشون ... برابرنده ...
اهل کوفه و شام اکر سز بن ... صاحب تقصیرم اما بو
... تقصیر ... بو ... سوزیم ...
سوقه برقون سوزیو غدور ایلکه بونی ... حکم ایلدیم او خورده

اوراده حاضر ایدیلر ایاغه دوروب عبد الله اولاریی القدر ...
الوب مسجدن چقاروب ... اعوان اولان ابن
زیادین ... اعوان انصارین جمع ایلیوب
... قولاری ... غلو ایدوب
کتوردن چون عبد الله بن ... اولوب ...
... میدانه ... ایکی طرفدن ...
چوق ... اولدی ... امام حسینک کومکدر
... منفرق ... محمد ابن اشعث حکم
ایلدی ... عبد الله ... برخورده ...
... قلوب کوردیکه بابا ...
آغلوردیکی بابا ... آغلدی ...
...
...
...
ایلدیلر ... طوردی ...
اول ...

دخی اوت ... فوجا قنده او ... بر وقت کوردم
امام حسین ... خیمه ... ایلکه بو خبر شام ابن
زیاده یتشوب مضمون نامه دن مطلع اولدی امر ایلدی که ...
ایلدیلر تمام خلق جمع اولدیلر ...
... منبره ... قلوب بعد از خطبه ...
... سمو ... کلدیلر کربلایه ... بزلر ...
... مغلوب اولوب ... اولوب حسین اولوب ...
خصوص زینب و کلثوم ... الحمد لله خداوند عالم
اهل حق غالب و غیر حق مغلوب ایلیوب ...
نصرت ایلیوب و حسینون ... ایلیوب ...
... امام ...
... ایلدی ...
...
یا علی ...
...
اما حضرت کورک بونه ... علی ابن ابی طالبون ...
... عبد الله عفیف ... ایکی کوزی علی ابن ابی طالبین
قولتقنده کوردم ...

او نوا اوزغدن بیر بارہ ایلدیلر بر عالم بر دوش و فقیرین باشنه دیر
در قانی اونون مبارکه بویله جار اولدہ وا دقلنی بو زینت
سورنلر دیردی اننك الله پیغمبرین حضوریمز بیلہ کیدرم بر ظالم
بر دشمن اونون آغزندن دیردی اونك غوغه سنه طاقت ایلمیوب
قالبی دیواره تکیه ایلمیوب اهل کوفه دورت طرفدن هجوم آدر
اولوب اوقت دیدی بابا کومله یسز جانیله قربان اولوم بابا

حیدر ابنی نیجه عمله ...
[illegible]

اووقت عبد الله براه چکدی قزه دیدی بابا نیره چکدن عبد الله
دیدی قزیم بیله بلورم امام حسین منیم کمر باغلویه ابله المشدیر
هیچ کمر الله باغلوزه ابلیمسن کم باغلویه لایق چیقین اولور اوقت
دیدی بابا توقی عبد الله برت بهم ایلمیوب دیدی
من غمزه قربانم باشیله جاندن کچمشم
ساقی وردن الندن باده حمراء ایچمشم

زاری ایدر اوقت ابنکم مجوب کوردی کوفیان ...نی وفا عمارت اهل بیت الله بلور
قزایحری دخی اولوب ... قولادی بینی اهل بابا سنك بو سمه ... دیر دیر
آغلادی قزه دیدی قزیم بنم آغلورسان دیدی بابا ... نوحه نور رفقا ایله
ابنمیوم شیون الو بابی دورت طرفی باباد شمی اوقت دیدی بابا
قوشون بنی عنتر آرق اللہ ابو بمزہ توکوسون عبد الله دیدی قزیم
سنز اوچ وصیتم وار اول جمله منیم قلبیمی کتورکلی ایکمجی وصیتم
بو در منیم الیمدن ... کتاره آپاره اوچنجی وصیتم بو در
بنجه جوان ادسنم ... طرفدن کم اهل کوفه ... خبر ویره ایله
ایلکم اوقت ابستدی آن سنسز ابنکم چقار سون براه چکدی ... ا
دراغلمقم عبد الله دیدی قزیم قور غلمسز بار بو غدور
دیدی بابا اولمدن ... رسم اما بابا کاش منده اوله بیدیم
بو کونده عاشم علی اکبره قربان ایدیدیم عبد الله دیدی قزیم
بیله بیله ادغولسزاکی ... بهمد ادلور
ولی جهانده اونون قاییم بس قرار لور

اووقت محمد اشعث ولدزنا حکم ایلدی بو قزی دو تون
بو قزی کوزینی باغلیون نه قدر کم اونون کوزی آچیقدر
بونون عهده سندن کلملك ارمازنو کوکدیلر اوقزینی
کوزینی باغلادیلار اووقت قز دیدی بابا جان منیم کوز
لریمی باغلادیلار ... بابا ابینك سوز لریمی دبوم ...
باغلادیلار کوز لریمی غریب ... ایتا
عبد الله دیدی قزیم کاش بابان اولیدی سنی بو حاله کور
میدی اوقز دیدی بابا کاش سندن صوره آنام اولیدی
عبد الله دیدی قزیم آنانی نیدرسن دیدی بابا بلکه ... او
... منکره منزل اولدہ ... کاش انام اولا یدی من
... کوزیمی باغلیادی ... انالرایده بیدی ایلکم عبد الله
بو جولنی ابشره نه براه چکوب یوز ... سمتنه چو
چوروب

الحی میل عبد الله میدانه کلاری زاده ... سلطنت اول اهل کوفه
شاه هر کم منن ... نوری ... نسون ... کم ... ادرم ...
دیرم دیدی ای جماعت

[illegible]

اووقت محمد ابن اشعث حکم ایلدی امان ویرمیون دو تون
بو وقت حکم ایلدی ... کتوردیلر ... قز بر کوشه ده ...
سلطنت بابا قوشون ... عبد الله ...
... ایلدی ... کلمدن اوقز دیدی بابا ...
... نوب ... آتش بار ... عدوی ... دیر

[illegible]

اهل کوفه کوردی ... ویا ... غیبدن کومک ایلدی

دکنده بیر ور مکر بر مسلمان یوخدور بیزه رحم ایلسون
یانان ویه بلا ادنوچا کشتنی ایار ... ابن زیاد دین کندراو
عزیزیه بون حو تا بوسته در شدر که شهدنون باشلا ریزر و اهلبیت
او غریبه ایدی غریبه نون قاپوسنه یتشنده اهلبیت کوردیلر
که بر قوجا کشتی دوتوب قوللاریز باغلیوبدیلار هردم دیر یا علی
اما عبدالله دیدی ایها عت کوفه سیز الله اند و بریم بر یخه قویون بو
یوزیمه امام حسینک باشنه دونه سدم ایلکه اوکشی بوندین امام
حسینک باشنون طرفنه دونده زینبیب دیدلر بابانه سلوت کلدی اتا
در عیالی فرزندک اسیر اولدن اتا اوس سلام اولدستزه ای
عمه سیز نالانمش اتا سلام اولسون سیزه ای نوجوان ... اولمش اتا
دیدلر ای باشی کسلمش اتا اکرم کربلاده اولمادیم اما اهمدر
جانم سندن بولنده ویرده رم اول وقته بیمار کربلا دیدی عمه زینب
همشه بابام بو کشندن غنی عشق تعریفی ایلدی ایلکم عبدالله
بتشدر دیدی السلام علیک یا اهلبیت نبوة دیدی ای زینب

سلام اولسون ای قرداشم اولسه زینب
حبش اسیر کمی کوفیه کلدی زینب
عبدالله دیدی ای خاتون جان سندن جان منم بو قربیم اسلنی
ایلکم سکینه او قیز کوده نده قوللاری بنیزی ... اونون یوزینه بیلر
... زینب ...
... حکمرانه ...
... حکمرانه ...
ایلکم عبدالله فقیر ابن زیاد دین حضورینه کتوردیلر
او ملعونک نظری اونه دوشنده دیدی الحمد لله که سیز قوللاری
غلو کوردم عبدالله دیدی ای حرامزاده ...
...
ابن زیاد دیدی ای عبدالله دیدیم سنه اولاد فاطمه ...

نجف سیمنه دیدلر ای صاحب ذوالفقار اتا اقا سنون بولنده
جان دیبر دم یارب هنیم بو اتا لر قرزیمه کومک ایلیون
دیدی قزیم بر شخص سیز تنان دیریم اوزی کومکه چاقور
دیدی او شخص نجف دردیدی قزیم قوی تنان دیریم
... امام ...
عبدالله دیدی قزیم هیچ کس بزیم فریاده یتمز اما
بر امام وار که اونون یولنده باشی ویریرم او قز دیدی
بابا او نیده منم تنان دیریم عبدالله دیدی ...
ترک ایلیم نور ... امداده چاقورینز
غریبم یادریم بو غمده رشر اوقز دیدی ای ظالم منم رحم
ایلیون بوغنه برکوکه کوملکم زار او نوچا قوردم دیدیلر که
ملکیه کیدور قز دیدی قوی بون تنان دیریم بابام دیر فایون

... عباس ...
... باورم ...
او قز دیدی ای جماعت هیچ بیریزده ایلکده ابا بر جوان وار در
یا بابام کومک ایلیم بو غم بر جوان اقام زار او نوچا قوردم
... اکبر ...
... غریبم یاوریم ...
او قز دیدیلر ای اشقیا ایلیون الله دن قورخون قبا متر
او ملعونلاردن جواب کلدی او قز دیدی ... کلمه ایا بگون
رقای ... کم قوجا بابا من قوللاری باغلو ...
یاز دیده ... او وقتده نوشون جماعتنه هجوم ایدر اول دوب او نوبا
کتشنی دوتوب قوللاری باغلاده یلار یوزقوبدیلار ابن زیادین
... اوقز ایاق یالین باشی آچوق فغان ایدر دیر یا علی
... یا علی ...
... یا علی ...

عبدالله دیدی شهید اولماق منهم مطلبمدر اول وقت ابن

زیاد حکم ایلدی جلاده کم بونون بوینینی ویرین جلاد دخی

چکوب او مظلومی شهید ایلدی اول وقت جناب سکینه کوردیکه

او قزین رنگی [illegible] سکینه دیدی قوم زینب عبدالله شهید

اولدی زینب دیدی آیا ندن بیلدین دیدی عمه یا ام مجدانه

کیدنده [illegible] ایلدیم بابامی اولدیرمدن

صکره بو حاله [illegible] بو ویله بونی کوردمکه عبدالله یا

شفیع [illegible] اهلبیت بر نوع شیون ایلدیلر که زمین زمان

لرزه یه کلدی تمام شیطان غلام

[illegible]

آل بتول [illegible]

[illegible]

مجلس عروسی [illegible] کل اولماتیک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بیتدی نامه مبارک [illegible] قلوب اظهار

کتاب [illegible] المصطفی ده ابن عباسدن نقلدر که بر جمع بنی هاشم

[illegible] کعبه یه طواف ایدرلردی فاطمه بنت اسد که ابو طالبن عورتی ایدی

[illegible] طواف ایدرکن ناکاه دیوار کعبه شق اولدی فاطمه داخل [illegible]

[illegible] تعجب ایلدیلر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible]

[illegible] ایدب حضرت نوحی [illegible]

[illegible] ایدب بویوردی

[illegible]

بعد از ان [illegible]

[illegible] حضرتیم

[illegible]

[illegible]

[illegible] آخرلارده فاطمه بنت اسد عرض ایلدی [illegible]

حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

اکبر [illegible] قلعه خیبر فتح ایلدی بعد از فتح خیبر [illegible]

[illegible]

[illegible] ابو بکر غصب خلافت ایلدی [illegible] زیاده عمر

علیه اللعنه ایلدی [illegible] عثمان غصب خلافت ایلدی [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] خلافت [illegible]

[illegible] فتح ایلدی [illegible] ملجم [illegible]

فتح [illegible] ملعون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ابن ملجم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ابن ملجم [illegible]

[illegible] علی [illegible]

[illegible] ابن ملجم [illegible]

[illegible] جبرئیل عن یمینه و میکائیل عن یساره و ملک الموت

عن [illegible]

[illegible]

[illegible] ابن ملجم [illegible]

[illegible]

[illegible] ابن ملجم [illegible]

[illegible]

اون ادنجی کونی [illegible] حضرت مسجده [illegible]

[illegible] بر خطبه بلیغ [illegible] حمد و ثنا الهی و نعت حضرت [illegible]

[illegible] کم منکم من شهر نا هذا

[illegible]

بعد ازان [illegible] کوردر [illegible] کربلا [illegible]

کم منکم من شهر نا هذا

[illegible]

حضرت مبارک [illegible] النبی [illegible]

فی هذا الشهر [illegible]

[illegible]

اهل مسجد [illegible] فلک

[illegible] بالموت [illegible]

[illegible]

فیا بنی قد قرب الاجل و نقطع الامل

[illegible]

حضرت [illegible] مسجد [illegible] کلثوم [illegible] بعد ازان

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] کلثوم [illegible]

آمدن [illegible] حضرت [illegible]

ابو قبیس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] السلام [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] امام جلیل [illegible] مسجد [illegible]

[illegible] نماز [illegible] مسجد [illegible]

اهل بیت حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] ابن ملجم ملعون [illegible]

[illegible] زهر [illegible] مسموم [illegible]

[illegible] مسجد [illegible]

تا حضرت [illegible] ابن ملجم

[illegible]

[illegible]

[illegible] قلعه [illegible]

[illegible]

۳۰۴ ص

[illegible]

۳۰۴ ص